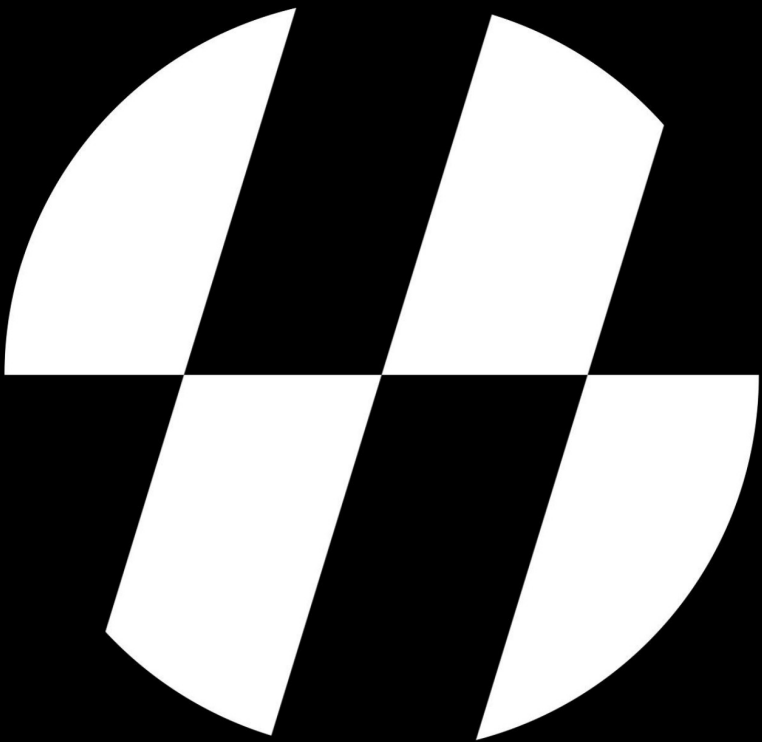

Machine Translated by Google

Ideologie

Svazky 1–4

přepsány uživatelem
þ Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Předmluva editora

Následující texty jsou přepsány ze skenů publikací SS Ideology, svazky 1 až 4 , od Karla Hammera, datovaných lety 1988 až 1994. Skeny jsou opatřeny vodoznakem WWW.THULE-ITALIA.ORG; pravděpodobně se jedná o samotné autory skenů. Nebyly nalezeny žádné fyzické kopie ani skeny ve vyšší kvalitě.

Texty jsou prezentovány v chronologickém pořadí podle vydání, nikoli v pořadí, v jakém je publikoval Karl Hammer. V obsahu je každý text opatřen odkazem na svazek Karla Hammera, ve kterém byl vydán.

přepsáno, stejně jako odkaz na německý text, ze kterého jej Karl Hammer čerpal (pokud je k dispozici).

K některým sekcím, které byly

Pro snazší orientaci to chybí. Přehlásky jsou za danou samohláskou vykreslovány s e. Zjevné pravopisné chyby byly opraveny tam, kde byly nalezeny, a k rozluštění některých pixelovaných slov ve skenech bylo nutné provést určité dohady. Velké poděkování anonymním přátelům, jejichž oči pomohly proniknout pixely, když moje selhaly. Několik neohrabaných frází bylo mírně upraveno, aniž by se změnil jejich význam. Slovo „Weihnacht“ (dosl. svatá noc) bylo přeloženo z Hammerova „Christmas“ na slovo „Yule“.

Umělecké díla a ilustrace byly zcela vynechány, a to jak kvůli nízké kvalitě skenu, tak i proto, aby se dokument snáze tiskl.

Machine Translated by Google

Obsah

1941

Úvod.....1 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, svazek 1, vydání 1, 1941 Úkol „Germanische Leithefte“..... 3 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, svazek 1, vydání 1, 1941 Náš Reichsführer .....4 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Evropa se opět stane zdravou..... 6 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 The Flow of Heredity.....14 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, svazek 1, vydání 1, 1941 Aud a Delilah.....15 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Rieke Gehrmann.....18 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Hrdina bitvy u Jutska.....21 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Pod vedením Adolfa Hitlera.....24 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Turn of Season, Turn of Fate.....33 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Letní slunovrat 1941!.....37 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Germánská milenka.....45 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Dítě a manželství..... 49 Hammer sv. 4; Od: Germanische Leithefte, svazek 1, číslo 2, 1941 Německé myšlení.....50 Od: Germanische Leithefet, svazek 1, číslo 2, 1941 Otcova žádost.....51 Kladivo sv. 4; Z Germanische Leithefte, svazek 1, vydání 3, 1941

Z denního rozkazu sboru.....52 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, svazek 1, číslo 3, 1941 Neutralita a germánské úsilí.....54 Hammer sv. 3; Z Germanische Leithefte, svazek 1, číslo 3, 1941 K prvnímu..... 60 Hammer sv. 3; Z Germanische Leithefte, svazek 1, číslo 3, 1941 Germánská touha..... 62 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, svazek 1, číslo 3, 1941 Snadnější cesta.....67 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, svazek 1, číslo 3, 1941

Machine Translated by Google

Mnoho věcí.....71 Hammer, sv. 4; Z: SS Leitheft, 15. ledna 1941 Trojitá
pečeť.....72 Hammer, sv. 2; Z: SS Leitheft, 15. ledna 1941 Její
chlapec.....77 Hammer, sv. 2; Z: SS Leitheft, 15. března 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 1, 1942 Země
svobody..... 84 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, svazek 2, vydání 1, 1942 Finská
loajalita.....91 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 2, 1942 Finsko
1918/1919.....97 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 3/4, 1942 Rytíři německého domu.....99
Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 3/4, 1942 Horní
Slezsko.....102 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, svazek 2, číslo 3/4, 1942 Germanic Life Will (Germanic Life
Will).....106 Hammer svazek 2; Z: Germanische Leithefte, číslo 5, 1942
Yamato.....107
Hammer svazek 2; Z: SS Leitheft, březen 1942 Spíše k ďáblu v
pekle.....116
Hammer svazek 2; Z: SS Leitheft, duben 1942

1944

Evropská fronta.....124 Hammer sv. 2; Z: SS Leitheft, únor 1944 Kdo se může oženit
mladý?.....131 Hammer sv. 2; Z: SS Leitheft, únor 1944 Tvůj život patří tvému
lidu!.....140 Hammer sv. 2; Z: SS Leitheft, březen 1944 Člověk musí překonat „mrtvou bod“.....144
Hammer sv. 2; Z: SS Leitheft, květen 1944 Věčné

srdce.....150 Hammer sv. 4; Z: SS Leitheft, květen 1944 Zlomené
ruce.....153 Hammer sv. 3; Z: SS Leitheft, květen 1944 Duše a
tělo.....162 Hammer sv. 2; Z: SS Leitheft, červen 1944 Matka Země -
Vlast.....164 Hammer sv. 2; Z: SS Leitheft, srpen 1944 Stejného
druhu.....166 Hammer sv. 3; Z: SS Leitheft, srpen 1944

Machine Translated by Google

Zlatá medaile za statečnost.....175 Hammer, sv. 3; Z: SS Leitheft, září 1944 Zůstat čistý a stát se zralým.....181 Hammer, sv. 3; Z: SS Leitheft, září 1944 To byl ale chlapík.....186 Hammer, sv. 3; Z: SS Leitheft, říjen 1944

NEZNÁMÉ

Citáty.....191 Hammer sv. 3 Nepochopené kamarádství.....193 Hammer sv. 2; Ze soudních záznamů SS Poslední vůle esesáka.....195 Kladivo, sv. 1

Chování vojáka .....199 Hammer, díl 1 , O dítěti..... 204 Hammer, díl 1

Bůh žije pouze v hrdých srdcích..... 207 Hammer, díl 1 Strom života a strom světa..... 213 Hammer, díl 1

Odvaha pro radost ze života.....219 Kladivo, sv. 1

Podivné setkání krále Olafa .....224 Kladivo, díl 1

Horský hrad.....235 Kladivo, díl 1

Kahlenberg 1683..... 236 Hammer sv. 1 Krev bratrů .....236 Hammer sv. 1 Princ

Evžen..... 242 Kladivo, sv. 1

Králův soud.....250 Kladivo, sv. 1

Věčné věci.....259 Kladivo, sv. 1

Pomořansko.....268 Kladivo, sv. 1

Machine Translated by Google

Rok vydání

1941

Machine Translated by Google

Zavedení

„Stejně jako znalost oběžné dráhy Země
kolem Slunce vedl k zásadní transformaci
celkový pohled na svět, tak i národní
Socialistické hnutí založené na učení o krvi
a rasa, vedou k transformaci znalostí a
odtud pochází pohled na historii lidské minulosti a
budoucnost."

- Adolf Hitler

Toto poznání osudového významu
přirozené zákony krve a rasy tvoří základní myšlenku
SS. Je to řád vybraných severských mužů spolu s jejich
klany.

S pomocí zákonů, které si sama zvolí, chce SS
živoucím způsobem přispět k triumfu myšlenky krve v Evropě. Chce ji
zachovat a ustanovit jako
například nejvyšší ctnosti, jako je věrnost, odvaha,
kamarádství a ušlechtilá mysl. Je to tým, který je v germánské loajalitě
následujících bezpodmínečně
oddaný Führerovi.

SS je strážcem vnitřní bezpečnosti
Říše a nejtěžší bojová jednotka proti vnějšímu

Machine Translated by Google

nepřítele. Současný boj je namířen proti život ohrožujícím silám mezinárodního židovstva, jeho spojence Světového Bolševismus a také na Židech závislí, chamtiví Angličané vláda peněz a zednářství.

Cílem současného bouřlivého konfliktu je vytvoření přirozeného a tudíž trvalého Nového řádu Evropa. Tento Nový řád byl přijat Říší, který je založen na širším germánském vývoji, v úzká spolupráce se statečnými spojenci.

Evropa by však měla najít trvalý základ pro skvělou budoucnost v aktivní komunitě osudů germánský národ. SS bojuje za tuto ušlechtilou věc. A tak se v SS Vůdce shromažďuje k bitvě - vedle říšskoněmeckých esesmanů - etnických Němců ze všech částí světa, zejména z Rumunska a zbytku jihovýchodní Evropy.

Poprvé dobrovolníci z Flander, Holandska, Švýcarsko, Dánsko, Norsko, Finsko a Švédsko také bojují společně s říšskoněmeckými esesáky.

Machine Translated by Google

Úkol „Germanische Leithefte“

...by mělo být neustále prosazovat velké a společná linie SS vůči těmto soudruhům z sousedních germánských zemí a dále do propagovat velké cíle a principy SS v vlast těchto mužů. Tato publikace by měla jasně vyjádřit ducha SS společného všem germánským národům. Bude tak neustálou výzvou pro všechny kteří si jsou sami sebou natolik jistí, že se stanou následovníky nejtvrdšího a nejsilnějšího řádu v germánské historii.

Machine Translated by Google

Náš Reichsführer

Z projevu říšského vůdce SS Heinricha Himmlera
1935

SS byly vytvořeny na rozkaz Vůdce v
nově vzkříšeného německého lidu.

Každý popis organizace, úkolu a expanze
SS nelze pochopit, pokud se člověk nesnaží
pochopit je vnitřně svou krví a srdcem. To
nelze vysvětlit, proč my, tak málo lidí, toto máme
síla v nás.

Nelze logicky analyzovat, proč dnes každý z nás
kdo nosí černou uniformu, bez ohledu na to, kde je,
je neseno silou této naší komunity - ať už je to
že sedí na koni dostihového koně nebo se utkává v soubojích
stadion, ať už slouží jako rozhodčí, nebo ať už
vládne ve vysoké vládní funkci nebo plní své povinnosti
voják, nebo ať už studuje díla německých
duch našeho druhu - každý, možná neviditelný, musí obstát
zem jako muž.

Každý ví , že nestojí sám, ale že
Tato nebývalá síla několika set tisíc mužů, kteří se přísahou
svázali, mu propůjčuje nesmírnou sílu, stejně jako on ví, že
jako

Machine Translated by Google

Jakožto zástupce tohoto černého sboru své komunity musí mu prokázat čest svými nejlepšími úspěchy.

Takže jsme se shromáždili a pochodujeme podle nepružných zákonů jako národně socialistický, vojenský řád vybraných mužů a jako přísahaná komunita svých klanů podél cesty do daleké budoucnosti; přejeme si a věříme, že ne chtějí být jen vnoučaty, která to zvládla lépe, spíše než předky vzdálených

generace nezbytné pro věčný život Němců-
Germánský lid.

Machine Translated by Google

Evropa bude opět zdravá

My lidé žijeme ve světě, ve kterém se vše stává, život, zrání a odchod probíhá podle neochvějné, božské zákony přírody. Podřízeni jsou jim hvězdy, nebesa a země, moře a kameny, stejně jako život rostlin a živočichů.

Nikdo s jeho pěti schopnostmi o tom nepochybuje Lidský život se také řídí stejnými zákony. Stejně tak jsou rozdíly mezi lidmi určeny zákony dědičnosti.

Například ve zdravé, přirozeně se cítící komunitě V rolnickém životě je nemocnému bráněno v plození a zdravé se opět spojí se zdravým. život ve velkoměstě, odcizený od přírody, nebo ekonomický úvahy, bohužel způsobují mnoho zdravých osoba, která má vstoupit do manželství s nemocnou osobou.

Pak se však příroda za to mstí nedodržování jeho zákonů: potomstvo se může stát nemocní nebo v sobě nosí sklon k nemoc.

Rolník, který stále žije svázaný s přírodou, vždycky je známo, že u každého druhu živočichů a rostlin existují linie a rasy je třeba rozlišovat, což nelze

Machine Translated by Google

bez rozdílu křížit. To by plemeno zničilo.
Mezi lidmi existují také různé rasy.
Naši předkové původně tyto bariéry respektovali, vytvořili
tvůrcem. Později určité duchovní a politické
tendence postupně potlačovaly cit pro přirozenost
rozdíly mezi lidmi. „Všechno je stejné
„která má lidskou tvář“, to řekli na
doby Francouzské revoluce. Liberalismus, marxismus-
Socialismus a komunismus – to jsou milníky
rozklad Evropy svedené na scestí Židy. Pro bolševiky jsou rasové
rozdíly jen předsudky, které je třeba
překonat. To vše je však lidská odchylka
z božských zákonů přírody: neloajalita vůči vlastním
vlastní krev, která musí mít nejzávažnější
důsledky pro zdraví a kulturu lidí. Fyzické
poškození, psychická porucha a charakterová méněcennost
jsou často vědecky prokázanými důsledky
nežádoucím míšením ras.

Tyto duchovní, nebo lépe řečeno antiduchovní, sklony
pocházejí z rasově cizích a zvrácených myslí. Tyto
učení vůbec nevychází ze zákonů přírody.
Na rozdíl od nich se národní socialismus nesnaží
vybudovat další humanistické krédo, spíše se snaží
v první řadě jasně rozpoznat přirozený řád vytvořený
Bůh. Pouze toto poznání umožňuje znovu vést

Machine Translated by Google

zbloudilý člověk zpět k přirozenému a tudíž zdravému způsob života. Proto národní socialismus respektuje přirozené rozdíly mezi rasami. A to rozpoznává přirozené bariéry.

Takže i národní socialista vidí budoucí Evropu úplně jinak než liberál. Každý Národní socialisté by instinktivně odmítli panevropskou americkému druhu. USA je směsicí lidí a rasy. V Evropě mají různí lidé v kurzu jejich vývoj se odvíjel od rozmanitých lidových postav, protože se smísily i jiné evropské rasy - v různém poměru v různých částech Německa a jeho sousedé. Všechny však mají společné víceméně velkou část severské krve.

Tato severská krevní složka je tedy tou, která se váže evropského lidu. Užší spojení germánského lidu je tedy nejen možné, ale také dané přírodou. víceméně severská krev přítomná v ostatních evropských lidé jsou převážně germánského původu.

Pokud Evropa tak nechce ztratit svou jedinečnost, pak musí být především panství nordické rasy zajištěno. Severská rasa však utrpěla nejvíce rozvojem civilizace v posledních několika století. Severská rasa tak zčásti téměř přestala udržují se ve velkých městech. Tato cenná rasa

Machine Translated by Google

zastoupena a představuje nejen v německém, ale i ve všech ostatních evropských lidech, vedoucí segment.
Tato skutečnost je obzvláště významná, protože podíl jeho krve neustále klesá.

Dřívější, tzv. evropská civilizace, má
mělo také škodlivý vliv na zdraví lidí.
Nemocní, slabí a netalentovaní jsou povyšováni všemi prostředky, zatímco zdraví proto často musí...
trpí nejhorší sociální nespravedlností. V přírodě
Nemocní a slabí jsou automaticky očištěni a k plodení přicházejí pouze silní a zdraví. Mezi takzvanými kultivovanými lidmi, kteří vytvořili nepřirozený
prostředí v jejich civilizaci, tento „přirozený výběr“
chybí.

Zde přicházejí na řadu opatření národního socialismu
do hry. V poslední hodině zabrání tomu, aby bílý
rasa v dohledné budoucnosti zanikne. Určíme
rasově dobrá a fyzicky i duchovně zdravá část národa s komplexním konceptem „zdravé germánské krve“; takže všechna opatření národního

Socialismus, který tuto část prosazuje, se nazývá
„opatření na podporu zdravého germánského
krev“. Tato opatření v nacistickém Německu se ubírají dvěma směry: za prvé zabraňují škodlivým a
za druhé propagují to prospěšné.

Machine Translated by Google

Národně socialistický zákon o manželství stanoví povinnost předložit oddací dokumenty před svatbou. Tímto způsobem může být v zájmu nejlepších lidí manželství...
zdravé s vrozeně nemocnými nebo zdravé s
aby se zabránilo vzniku nakažlivých nemocí u lidí. Nabídka velmi výhodných bezúročných manželských půjček naopak usnadňuje uzavření manželství zdravým lidem.

Tato právě zmíněná opatření Národní Socialistickému státu však vždy předcházely, často mnoho let, podobnými opatřeními SS.

Esesák je vybírán a vzděláván takovým způsobem že se nebude stýkat s rasově cizími nebo vrozeně nemocnými lidmi krev i bez těchto zákonů.

Ale i v jiných oblastech dává SS dobrý příklad tím, že se předem vydává po nových cestách. SS prosazuje návrat člověka k přirozeným životním podmínkám prostřednictvím
nespočet drobných opatření, například: propagace
výstavba rodinných domů, tělesná výchova a cvičení, návrat cenných rodin na půdu
propagace nového rolnictva atd... SS ukazuje, prostřednictvím zákony jeho řádu a jeho příklad, cesta, kterou
což může být posílení severské krevní složky
dosaženo. Podobné řády již existovaly, roztroušeně v průběhu dějin, například Joms Vikingové z
Baltské moře, německý Řád německých rytířů ve východní a

Machine Translated by Google

Západní Prusko atd.... I tyto řády přijímaly pouze cenné, bojovné muže a jejich úspěchy byly odpovídajícím způsobem velkolepé. Jedno jim však chybělo:
omezili své zákony na muže. Takže jejich cenná krev
nebylo o něj vědomě postaráno. Ale to je v konečném důsledku to, že lid si v zájmu své budoucnosti nejen uchovává zásoby cenných

krev, ale také ji zvyšuje.

Říšský vůdce SS tedy již během
těžkém období boje v roce 1931 dal SS pamětní „Řád o zasnoubení a sňatku“. V něm je esesák povinen vybrat si manželku podle

stejných pokynů, s jakými byl přijat do SS.
Manželka je pak přijata do klanu SS. Tam je
zavázána stejnými zásadami jako její manžel sám.
Proto se jí dostává stejné cti a stejného postavení.
úcta.

SS proto stojí v popředí boje za zachování a posílení germánské krve a ukazuje cestu k budoucnosti zdravého lidu.

síla a kulturní rozkvět. První z nich, kreativní
práce SS na těchto myšlenkách krve byla
uznán Vůdcem v tom, že svěřil
Reichsführer SS upevnění německého lidu.

Machine Translated by Google

Z tohoto dodržování národně socialistických zákonů

krev a rasa vytvářejí řád, který navždy zajistí nejen ochranu Říše, ale také připraví cestu vpřed ve všech důležitých otázkách lidstva

života. Stává se strážcem evropského společenství osudů. Ale zejména germánské národy jsou tímto řádem SS vázány skrze svou společnou krev. S hrdostí by o nás měly děti našich dětí jednoho dne říci:

„Položili jste základy Říše naší rasy!“

Machine Translated by Google

Když dnes cestuji po Německu a všude možně
když vidím děti, naše malé blonďaté mládí, pak poznávám
účel našeho hnutí: dosáhnout od
současnost vpřed do německé budoucnosti.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Tok dědičnosti

Johann Sebastian Back, velký lipský skladatel,
hrál na varhany s velkým mistrovstvím v
Garnisonkirche v Postupimi pro Fridricha Velikého a
jeho pozvaných hostů. Bach si vyléval duši jako
nepochopitelné moře.

„Co je to věčná, božská hudba, mistře! Jak jsi to dokázal?“
získat milost?“

„Můj prapradědeček byl pekařský mistr a hudebník, můj pradědeček
byl tapisérista a hudebník, můj dědeček byl městský dudák v...“

Výmar, můj otec byl hudebníkem dvora a města Eisenach a můj strýc
městským varhaníkem v témže městě. Po téměř 300 let hudebníci s
tehdejším jménem
Bach žil v Durynsku a Sasku. Takže tento rys
se vždycky předávalo dál.“

Machine Translated by Google

Aud a Delilah

Bylo to v době, kdy Norové osídlili Island
a zažili svou hrdinskou éru. To bylo asi o jednu
Před tisíci lety žil v severozápadní části ostrova muž jménem
Gisli, obdivuhodný muž. Mocní jím však opovrhovali

lidé, kteří mu záviděli, a tak se toulal kolem
bez míru. Jeho žena Aud s ním zůstala v jeho velké nouzi a
starala se o něj s nekonečnou věrností. Gisliho nepřátelé ho
však chtěli chytit, a tak to zkusili
pomocí podvodu.

Jejich vůdce šel za Audem a řekl: „Chci udělat
s tebou vypořádám. Aude, řekni mi, kde je Gisli, a já ti dám
300 marek stříbra. Navíc zařídím...
manželství, které je pro tebe lepší než to tvé současné."

Odpověděla takto: „Nejnepravděpodobnější věc je, že
Zdá se mi, že mi zařídíte sňatek stejně dobrý jako ten
současný. Ale je to pravda: zlato je vdovské
nejlepší pohodlí, jak se říká. Ukaž mi, jestli jsou tvé peníze tak...
hojné a tak dobré, jak říkáte."

Tak jí nasypal peníze do klína. Hrála si s
to rukou, ale on to spočítal a ukázal jí to.
Gudrid, její nevlastní dcera, se rozplakala.

Machine Translated by Google

Gudrid vyšla ven, běžela ke Gislimu a řekla mu:

„Moje pěstounka teď ztratila rozum a chce...“

„zrazit tě!“ Gisli řekl: „Utěš se, hlavně

Smrt mi hrozí jen od Aud, nemusím se bát o své

život."

Pak dívka šla domů a neřekla, kde je.

byl/a.

Eyjolf odpočítal peníze. Aud řekl: „Tvoje

peníze nejsou v žádném případě horší ani horší, než jste řekl;

„A teď mi dovolíš, abych si s tím udělal, co budu chtít?“

Eyjolf to ráda přijala a řekla, že s tím může něco udělat.

jak si přála.

Auda vzal peníze a dal je do velkého pytle. Pak

Vstala a udeřila Eyjolfa do nosu taškou

ze stříbra tak tvrdého, že byl okamžitě pokrytý krví.

Dodala: „Berte to jako svou důvěřivost! A každý

taky smůla! Věřil sis, že prodám svůj

manžela darebáka, jako jsi ty? Vezmi si to a urážej to

a také hanba! Po celý život bys měl

pamatuj si, ty darebáku, že tě udeřila žena - a

že jsi ani nedosáhl toho, co jsi chtěl!“

...A muži museli v hanbě ustoupit... (Thule,

svazek VIII)

Machine Translated by Google

A byl v Izraeli muž, Samson, který měl
neuvěřitelnou sílu. Filištíni ho nenáviděli a snažili se
aby ho zabili. Protože se jim tímto způsobem nepodařilo,
zkusili to lstí. Šli k jeho milence,
jménem Dalila a řekl jí: „Přesvědč ho k zradě.“
vám tajemství jeho velké síly. Pak vám dáme
tisíc a sto stříbrných, každý z nás!“

A Dalila šla ke svému muži a snažila se odemknout
tajemství jeho síly, protože peníze ji velmi přitahovaly
moc. Třikrát se jí vyhnul, ale nakonec prozradil
všechno pro ni, protože ji moc miloval. On
řekl: „Vlasy na mé hlavě nikdy nebyly ostříhány. Kdyby byly
„...pořezán, stal bych se stejně slabým jako kterýkoli jiný muž.“

Když se dozvěděla tajemství, prozradila mu ho
nepřátelé. Přišli v noci, když s důvěrou spal.
Ostříhali mu vlasy, chytili ho a vypíchli mu oči.
a odvedli ho do vězení.

Aud a Delilah - dva světy!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Na motivy básně Ruth Geedeové

Když byla Rieke Gehrmann vdaná, měla jen košili
jednou, jedné podzimní noci, ona a její manžel
stodola začala hořet. Požár bylo vidět ze vzdálenosti pěti kilometrů, ale
zatímco hospodářská zvířata řvala, bylo slyšet stále optimistický hlas
Rieke Gehrmannové.
rodina: „Na co si stěžujete? Náš dům je…“
„Pořád stojí, že?“

Když o rok později zasáhla celou oblast nemoc dobytka a s ní spojená
velká pohroma, Rieke Gehrmann porodila…
její první syn. Mnoho jejích cenných zvířat přišlo o život,
ale přesto dokázala svého manžela utěšit: „Je to tak
Vskutku, těžká rána, ale koneckonců, stále máme syna.“

Když byla Rieke Gehrmann vdaná dvanáct let
roky, a přitom neustále útočil na její práci na farmě
rok co rok se stejnou nezdolnou silou,
Protože stodola byla už dávno přestavěna, řekla svým městským bratrancům
a sestřenicím: „Uvolnit se? Odejít do důchodu? Vzdát se? Nikdy! Mám sedm…“
synové, kteří se dožadují vychování!“

Válka přišla, když bylo Rieke Gehrmannové čtyřicet. Tři z nich…
Její synové padli za oběť na cizích bojištích, ale ona, vždy hrdá a statečná,
všem řekla: „Moji

Machine Translated by Google

synové zemřeli tou nejlepší smrtí, jakou může člověk zemřít - v boji pro svého Vůdce a svůj lid.“

Když Rieke Gehrmannové bylo padesát, zemřel jí manžel, s nimiž sdílela tolik radosti i smutku v průběhu let. Stal se však příliš starým a nemocným na to, aby mohl pracovat, a jeho úmrtí se jí zdálo být stejně tak součástí kosmického cyklu jako všechny ostatní události života a snášela svou samotu s statečností a vírou v budoucnost.

Nevyhnutelně přišla doba, kdy město a průmysl používali své lákavé lsti, což způsobilo, že mnoho chlapců z venkova opustilo statek a začalo se živit orbou. Rieke Gehrmannové se však podařilo udržet a znovuvytvořila pro své syny domov, kde se milovaly a pěstovaly skutečné hodnoty. V důsledku toho všichni její přeživší synové stali se farmáři jako jejich otec.

I když se rysy Rieke Gehrmannové začaly měnit vrásčité a blednoucí z tvrdého, ale bohatého pracovního života na farmě, stále projevovala veselé srdce, které každá babička cítí potřebu usedlosti dobře vychovaných a slibné děti. A jakmile dosáhly věku, pomáhat s domácími pracemi, Rieke Gehrmann mohla nacházet stále více času na sdílení své moudrosti s nastupující generace v jejím domě.

Machine Translated by Google

Jednoho dne však i život Rieke Gehrmannové skončil a umírající řekla svým synům: „Zlato a stříbro, chlapci, nezdědíte, protože celé mé životní úsilí a veškerou mou investici jsem vložila do vás a do...“

usedlost. Je mi to tak líto...“ A když se jí hlas začal slábnout, přistoupil k ní nejstarší syn, zalil jí ruku slzami a prohlásil: „Mami, celý tvůj život byl pro nás a my jsme hrdí na to, čeho jsi dokázala.“

Tvoje krev – to je naše skutečné dědictví. Takže my, tvé věrní synové, také splníme svou povinnost pokračovat ve vašem nesmrtelné dílo." Tato slova patřila Rieke Gehrmannové

poslední radost.

Machine Translated by Google

Hrdina bitvy u Jutska

Bitva skončila. Vodní fontány se hroutí, husté oblaka kouře kloužou po hladině.
Poslední vlny obrněného kolosu o hmotnosti 25 000 tun
valit se mořem, které bylo rozvířeno
skořápky.

Vidíme zničení bitvy: „Lützow“
leží přídí hluboko ve vodě; „Seydlitz“ je
seznam, barva se na přívěsném motoru spálí a z
komín, obrovské, prudké plameny neustále tryskají vzhůru
až k stěžni. Na „Seydlitzu“ explodoval granát
vyndal z zadní věže velký pancíř. Tento červeno-
zasažen, žhnoucí kov pak spadl do věže na
nábojnice, které se vznítily a hořely. Horko je
neuvěřitelné. Veškerý kyslík v hluboké věži byl
pohlceno a všichni tam jsou mrtví.

Plameny hoří ze sedmé paluby
do šestého. Náboje ve skladovacích místnostech na
šesté patro také začalo hořet.

Husté sloupy kouře! Všechno je rozžhavené do běla!
Objednávka přichází přes hlasovou trubici a telefon z
Velitelská paluba: zaplavte muniční sklady! Pokud požár

Machine Translated by Google

Pokud se dostanete do muničních skladů, celá loď vyletí do nebes!

Žádná odpověď. Všichni jsou mrtví! Oheň dosahuje

pátá paluba. Tytéž plameny vytvářejí takové žár, že

Ocelové stěny se začínají rozzářit. Znovu se vydávají rozkazy:

„Potopa! Potopa!“ Všichni na lodi vědí: pokud oheň dosáhne muničních

skladů, „Seydlitz“ se rozletí na kusy. Všichni se ptají: Byly muniční sklady

opraveny?

zaplavený/á?

„Ne, není žádná odpověď!“ Nyní stojí 1400 mužů

uzavřené místnosti, každá čekající na okamžik, kdy muniční sklady

explodují a ony se rozletí na atomy. Nikdo se neodváží opustit svou

stanici; tohle jsou

sekundy a minuty té nejstrašnější úzkosti! Pak

přichází pumpař Mueller. Ví, že je tam

rezervní protipovodňový ventil na zadní pancéřové palubě.

Když stojí před obrněnou palubou, vidí, že

žhne horko. Vedle něj je pět námořníků a

kotelníci, kteří chtějí riskovat stejný krok: „Nemůžeme se dostat přes,

obrněná paluba žhne!“ A

Čerpač vidí, že paluba skutečně žhne.

ví, že o jejich osudu se rozhodne během několika sekund.

Vedle něj je kotelník v dřevěných pantoflích:

„Dej mi ty dřevěné pantofle!“ Pumpař Müller si je natáhne na boty a

spěchá přes obrněný vůz.

paluba.

Machine Translated by Google

Boty se vznítí. Stojí před povodní.

ventil. Chce otevřít poslední ventil, který zaplaví muniční sklady – konečnou záchranu lodi – jediným stiskem! 1400 mužů čeká na tento stisk, který...

rozhoduje o životě a smrti. Čerpač Müller zírá na protipovodňový ventil a vidí: žhne!

A říká si: Pořád stojíš na

„Seydlitz“, 1400 soudruhů je stále naživu pod tebou, tebou Musíš je zachránit, musíš riskovat sevření rozžhaveného

ventil! Pumpař Mueller - nejdřív křičel, pak pevně chytil a otočil - pak ho znovu chytil a otočil s ním ještě víc, dokud jeho holé prsty doslova

uvařené.

Čerpač Müller zachránil „Seydlitz“ a

1400 německých soudruhů!

Machine Translated by Google

Vůdce dánské národně socialistické dělnické strany:

Pod vedením Adolfa Hitlera

od Fritse Clausena

Když po první velké válce zazvonily zvony míru,
silné životní úsilí, které bylo tak brzděno
mnoho let po válce, se v lidech znovu probudilo.
Teď všechno, co bylo kvůli tomu zmeškáno
válka měla být vynahrazena, teď všechno
které zničilo, mělo být znovu postaveno. Šťastná budoucnost by
měla umožnit zapomenutí vzpomínek na jeho hrůzy a radostné
potvrzení života by mělo osušit slzy utrpení. Ale zdálo se, jako by -
spolu s
mnoho statečných a schopných mužů, které válka smetla
pryč a s mnoha silnými ženami, které to zlomilo - zahynula i veškerá
síla, která měla tuto budoucnost utvářet.

Mladík, který snil o tom, že bude moci ukázat
jejich sílu, nyní místo toho museli zažívat utrpení nezaměstnanosti.
Muži, kteří se snažili rozšířit svůj domov
a pracoviště muselo uznat, že zaměstnání a
mzda již byla zastavena a že oni
museli tu hypotéku splácet sami. Staří a nemocní, kteří doufali v
podporu a pomoc mládeže a
jeden ze silných mužů musel žebrat, aby hladověl z nedostatku a
nouze.

Machine Translated by Google

Krvavé prolévání války pokračovalo v krvavých povstání a boje, v nichž se venkované postavili proti venkovan. Mezi nimi rostla nová nenávist a nové nepřátelství lid. Popírající a ničící síly, které se během války stali pány, ne ztrácejí svou ovládnutí i po jeho skončení.

Sen o štěstí se změnil v neklidný lov kvůli zisku. Touha po mocné budoucnosti musela způsob, jak uspokojit požadavky dne. Necitlivá, život popírající moc peněz ji škrtila lidí a stvořeno z životosprávy a únavy ze života, takže neustále rostoucí počet lidí dobrovolně ukončila jejich život. Necitlivá moc peněz zplodila stejně tak necitlivá a život popírající generace, která - místo aby upřeli svůj pohled na hluboké moře věčnosti a nekonečnost - upevnily ji na světském konečném a pozemském, a tím přerušily most, který je skrze věčný řetěz generací spojoval s věčností.

Se slepou lehkovážností a nezodpovědnou lhostejností se evropští národy blížily ke svému úpadku a zničení. To se nedělo jen v těchto zemích která se zúčastnila krvavého konfliktu, nejenže se to stalo spíše mezi lidmi, kteří byli poraženi i mezi těmi, kteří se nezúčastnili vůbec bojovat.

Machine Translated by Google

Zodpovědné hlavy států a přední politici nechtěl vidět a prolomit vývoj v které popírající a ničící síly všude měli dominantní vliv. Čelili všem protiživotní a podvratné snahy bez citu a činu.

Vládci se jen snažili vzbudit dojem svých vlastní nepostradatelnost účastí na mnoha mezinárodní kongresy a konference, které se konaly poválečném období nebo návštěvou mnoha zbytečných parlamentní jednání. A zatímco tato parlamentní jednání stále probíhala, popírající síly se staly neomezenými pány v jedna z největších a nejbohatších zemí světa. Přes hory mrtvol a nepopsatelné bídy, oni proměnil ve skutečnost slova Friedricha Engelse, že „Všeobecné zničení je prvním předpokladem pro svět“ revoluce".

Z říše, jejíž základní forma kdysi byla stvořeni severským vikingským duchem, znovu a znovu deklarovali jako svůj cíl touhu uhasit a zničit vše, co tento duch a ostatní formativní síly světa, který stvořili. Odtud řídili růst komunistických stran všech zemí, které, jak samy informovaly svět během svého světového sjezdu v roce 1928, byly pouze částmi velké, celosvětově zasahující komunistické strany.

Machine Translated by Google

Zde zorganizovali Rudou armádu, jejímž úkolem bylo násilně vymazat jedinečnost národů a vše, co bylo touto jedinečností v různých zemích vytvořeno na hodnotové úrovni.

A jeden dokonce přijímal jejich posly v těchto zemích a jeden umožnil hlavám států otřást
ruce těchto poslů, které byly stále rudé od
krev nejbližších příbuzných těchto hlav států.

Ale stejně jako se přední osobnosti Evropy postavily tomuto vývoji, zaslepeně a nezodpovědně, tak se ve všech zemích objevily síly, které se proti nim vzbouřily. Mnohá jména těch, kteří se pokusili tento vývoj změnit, byla zapomenuta a mnozí se nikdy nedočkali...
vědět; za jejich pokusy bojovat proti ničení
uvízli příliš brzy nebo se vydali špatnou cestou.

Vítěznému německému svobodnému sboru bylo tedy odepřeno konečné vítězství, protože tehdejší demokratickomarxistická říšská vláda – podlehla tlaku světových demokracií – je donutila opustit boj.

V Itálii se objevil mohutný odpor, kde desátník
Benito Mussolini, který byl těžce zraněn
světové války, vybudoval fašistické hnutí pro boj
proti kolapsu.

V době, kdy komunistická Rudá republika měla
již byla vyhlášena v jižním Německu a Maďarsku a sovětská vláda se zdála být plně zajištěna v

Machine Translated by Google

V Rusku shromáždil své fašistické bojové formace a vedl
je do Říma, kde byl jmenován ministerským předsedou
Itálie králem. Během rekonstrukce silné a energické státní moci se
Mussolinimu podařilo shromáždit své lidi z mnoha stran a propastí,
které
roztrhal to na kusy. Jeho cílem bylo znovu probudit silné
státotvorné síly velkého starověkého Říma. Viděl
spolupráce mezi světovým kapitálem a marxismem a její dopady ve
velkých tajných lóžích svobodného zednářství.

V Německu bojoval Adolf Hitler proti stejným nepřátelům a jejich
společnému židovskému původu. Pokračoval
z myšlenky, že životní obsah lidí musí být
regenerovaný.

Dal německému lidu úkol zamyslet se nad svým
původní síla.

Probudil tuto sílu ve společnosti, jejíž hlavní
silné stránky již byly hluboce pohřbeny silami podvratné činnosti... v
lidu, v němž se každý již postavil proti všem ostatním... ve státě, jehož
základy již byly otřeseny bezprostředně hrozícím komunistou

revoluce. Lidová síla, kterou nově probudil
byla tak silná, že nejen potlačila podvratné
síly ve vlastním lidu, spíše by to mohlo také zničit
všude, kde ohrožovali Německo a Evropu z jiných zemí.

Machine Translated by Google

Když generál Franco probudil tyto síly v
Španělský lid v roce 1936, aby zastavil komunistickou destrukci a rudé vraždění, které sužovalo zemi, byla to Hitlerova legie Kondor, která spolu se španělskými a italskými spojenci dokázala zajistit vítězství. Adolf Hitler nejen probudil svůj lid k

uvědomit si nutnost řešení problému
mnoha požadavků doby; vedl ji k poznání věčných požadavků života. Znovu probudil ve svém lidu sen a touhu usilovat napříč časem a prostorem; probudil vůli dát tomuto životnímu názoru formu uvnitř času a prostoru. Věděl, jak úzce je člověk

vázán na svůj klan a jak přesně spočívá jistota
aby mohl postavit most do budoucnosti. Věděl,
že toto uznání velkého zázraku krve-
Vztah a dědičnost vedou k vhledu do onoho božského zákona, který určuje život a který je nejvyšším projevem
každého lidského společenství.

Díky tomuto uznání se Hitlerovo poslání rozrostlo daleko za hranice pouhého německého poslání; je mnohem
více než jen ochránce evropských zemí v
obecném smyslu. Je velkým objevitelem a architektem evropského lidu a v neposlední řadě i těch lidí, jejichž on sám byl blízkým pokrevním příbuzným svého vlastního lidu
tak často silně stresovaný.

Machine Translated by Google

Jeho mise tedy platí i pro Dánsko.

vývoj v Dánsku se ani v nejmenším neliší od
ten v jiných evropských zemích a pokud Dánsko
patří k těm zemím, které během první světové války
Válka vydělávala peníze, stejně tak i poválečné období tady,
dala mu nezaměstnanost, hospodářské krize a
jejich bankroty a nucené dražby, sociální potřeba,
rostoucí kriminalita a sebevraždy a klesající porodnost.

I v této zemi se někdo pokusil toto přehradit
vývoj. Jeden se pokusil změnit zákony v tom jednom
zakládaly nové politické strany, jejichž cíle a cesty však byly zapomenuty;
jedna se snažila zlomit staré
večírky; ale muži, kteří se toho pustili, zemřeli v chudobě
a zapomenuto.

Jeden vytvořil pohyby a připravil masivní
transformace státu, aniž by však byli schopni
eliminovat popírající a ničící síly a bez
být schopen zabránit tomu, aby se stala stejná zkáza
Dánsko, které bylo plánováno pro evropské lidi,
kdyby Adolf Hitler tyto síly neporazil.

Pokud by však Dánsko opět zažilo národní
probuzení, pak to nelze připisovat pouze
vnější obrana - kterou pro nás vytvořil Adolf Hitler,
také proti silám zkázy - spíše tomuto velkému
posláním ukázat i našim lidem cestu ke sbírce
jeho původních hodnot.

Machine Translated by Google

Pro naši dobu je také jedinou myslitelnou silou, která dokáže z Ymirova mrtvého těla vytvořit v Dánsku postavu Odina, aby duch i vůle mohly najít společný výraz v dostupné postavě. Nejenže nám, Dánům, ukázal cestu zpět k subliniovému životnímu názoru hrdinské éry, ale spíše dovedl naši mládež k...
nový boj proti světovému nepříteli v této válce
divadlo, kde nám kdysi mocné nebeské síly daly náš národní symbol, Dannebrog. Probudil v nás také víru, že se opět mohou objevit krásná umělecká a architektonická díla podobná těm, která stále dosvědčují úsilí našeho lidu napříč vesmírem.
a k jeho snu napříč časem - na rozdíl od těch životů-
popírající a mrtvé zrůdy produkované v naší prázdnotě čas.

Jen díky tomuto velkému životnímu úsilí můžeme my Dánové znovu dosáhnout toho přímého, radostného a aktivního života zde na zemi o nichž zpívá Grundtvig, a znovu kráčet vzpřímeným krokem našich urozených otců, znovu žít se stejnou hodnotou na hradě a v chatrči a znovu vidět očima, které byly stvořeni k upřenému pohledu, bdění pro všechno krásné a skvělé tady dole, a přesto intimní s
hluboká touha a naplněná nádherou věčnosti.

Machine Translated by Google

Velký norský básník Henrik Ibsen napsal svému
přítel, šlesvicko-holštýnský spisovatel Strodtmann, o vnitřní
hranici Skandinávie s nově vzniklým
Německá říše:

„Skandinávské lidstvo vnímám pouze jako
mezistupeň směrem ke spojení celého, velkého
germánský kmen.“

„Kdybych si myslel, že nakonec zůstaneme stát na místě s...“
izolovanou skandinávskou společnost, pak už nikdy
pustil jsem se do propagace této věci.“

Machine Translated by Google

Přelom sezóny, obrat osudu

Plamen hoří plamenem, dokud nedohoří,
Oheň přijímá život jako ohnivé semeno -
I člověk předává jiskru.
Lidový oheň nikdy nezhasne.
- Z Eddy

Po miliony a miliony let byla naše planeta obíhající kolem Slunce, kolem matky veškerého života na světě naše země.

Ale pouze skrze vidění, hledání a chápavý duch severského člověka učinil vznešené, věčné řád sluneční soustavy vstupuje do vědomí lidstvo.

V letním a zimním slunovratu rozpoznávali nemilosrdný zákon „zemřít a stát se“ a potvrdil ho s vzdorovitým přijetím.

Neděle byly jejich svátky, ale slunovrat byl svatý pro je. V nocích letního slunovratu se zapalovaly ohně ve výšinách jako znamení životní vůle a tvořivosti-vůle se staví proti silám noci a popření.

Pro ně zimní slunovrat - s neustále se vracejícím světlo - bylo symbolem věčnosti zápasícího života.

Machine Translated by Google

Takže si uspořádali život v rámci
božský řád. V této víře nosili sluneční znamení,
svastiku jako jejich svatý symbol.

S touto vírou a pod tímto znamením indogermánský
Lidé vstoupili do světla dějin před 5 000 lety.

Kamkoli se vydali na svých dalekých cestách, chaos
ustoupili před rozkazem, země rozkvetla a
plodnost a úroda požehnaly jejich cestu.

Ať už pronikli do dalekých stepí
severní Rusko jako nositelé pochodní lidského řádu nebo
vzniklých států v Asii, ať už zpívaly nejvíce
krásné písně pro světlo jako árijští Peršané, nebo jako
Řekové zapálili olympijský oheň, ať už slavili
svátek neporazitelného muže v římském senátu
a odtud vytvořit celosvětovou říši; kde jejich
hořely ohně, nastal obrat osudu z temné noci do
jasný den.

„I člověk přechází na jiskru. Lidový plamen nikdy
vyjde ven.“

Mladí lidé pokračovali ve starodávném zvyku
oheň slunovratu podél jejich cesty, generace za generací,
jako nositelé svatého řádu a světla kultury.

Germánský národ vstupuje do dějin.

Machine Translated by Google

Cimbrové a Germáni, Vandalové a Švábové a
Mnoho dalších germánských kmenů zavádí novou, zářivou éru v době získávání nové půdy.

V boji trvajícím více než tisíc let,
Budující se germánský člověk bojuje proti nepořádku a proti silám zkázy v Evropě.

Jeho rodná rolnická síla vytváří z bažin a pralesů bohatství evropských polí. Z
duchovní síla tvůrčího germánského člověka pramení
především vrchol evropské kultury. Ale pouze hrdinská velikost
germánského válečnictví brání životní společenství Evropy v rozhodujících bitvách proti
neustále útočící kočovné lidové masy z Blízkého a
Střední Asie.

Věrni této osudové tradici, nejsilnější a nejjednotnější síla seversko-germánského lidstva ,
Reich dnes vede nemilosrdný boj o existenci
Život Evropy.

Pod silným vedením Duceho Itálie pokrývá
jižní křídlo kontinentu v urputném boji: pro
dnes se síly temnoty opět postavily proti
nositelé kulturní vůle lidstva.

Anglosaská plutokracie, zasažená slepotou,
jeho tanec kolem zlatého telete zrazuje jeho čest
vlastní germánskou krev.

Machine Translated by Google

Zkažené jedem židovského bolševismu, masy
miliony Sovětů bojují hořkou bitvu za svět
revoluce, pro vzpouru méněcenných.

S přísností přírodních zákonů, mocí
světlo je povoláno k rozhodnutí proti hrůzám věčného
noc.

Ve dne nebo v noci -
Život nebo smrt -

Planoucími plameny naši předkové potvrzovali moc
světla a života.

A vzplanou také, pokud by plameny nás, jejich
potomci.

Machine Translated by Google

Letní slunovrat 1941!

Nikdy předtím v historii nebyla tak masivní armáda
síly shromážděné o slunovratu k osudné bitvě,
jasnou noc z 21. na 22. června 1941.

Svatá vážnost sevřela všechny, kdož poznali, co to je
šlo o: existenci či neexistenci árijské krve a
tedy samotné evropské kultury. Od Severního ledového moře k
Černé moře, kolony německých a spojeneckých vojsk
armády se vrazily do nepřátelských mas. Hrozné
obraz smrtelného nebezpečí, které hrozilo lidem
Evropa se stala viditelnou:

Obrovské nepřátelské masy v nespočetných sovětských armádách,
s gigantickým arzenálem zbraní byli připraveni na
vtrhnout do srdce Evropy, když údery
Německé ozbrojené síly je zasáhly.

Po prvních vítězných bitvách u Bialystoku a Minsku
u Sally, Smolenska a na Ukrajině se odehrály boje.
šokující poznání bylo jasné, že svět nikdy
než něco takového viděl.

Co se hromadilo proti Říši a Evropě
byla to obrovská banda krvežíznivých a méněcenných - ale
tvrdohlaví - tvorové.

Machine Translated by Google

Pokud by Hunové a jezdci Čingischána byli metla lidstva, která se přehnala Evropou, poté v roce hrdinská mládež Evropy se zabývala tímto bojem zákeřný pohled systematicky brutalizovaného a zvířecí zrůdnost.

Rusko, ty dobrá a krásná země, v takových rukou!

Čtyřikrát v historii byl učiněn pokus o integrovat tuto velkou zemi do evropské sféry kultura.

Prvními nositeli kultury byli Indogermáni lidí. Jejich tvůrčí práci dokládají i dnes jejich severské budovy (kamenné mohyly) a ty přežívají v jejich mohylách jako věčný památník.

Ale jejich síla nestačila k uklidnění divoké lidové masy v obrovském prostoru.

O tisíce let později, ve druhém století př. n. l., noví poslové evropské morálky a kultury pronikl do oblasti mezi Dieperem a Dněstrem.

Byli to germánští lidé z lidové rodiny Gótové.

Znovu germánští statkáři a válečníci dobyl nekulturnost rozlehlé země. Ve snaze po mnoho staletí rozšiřovali velkou říši Gótové od Baltského moře k břehům Černého a

Machine Translated by Google

Kaspické moře se svými široce rozptýlenými, nezávislými
centra osídlení.

Zdálo se, že Evropané dobyli zemi
životní komunita.

V tomto období však došlo k míšení ras v Římě
světové impérium již nabývalo hrozivých podob.

A opět, germánský lid nebyl početně
dostatečně silný - a není si dostatečně vědom
možnosti jejich společné síly - k
současně postupovat proti Římu a krýt jejich
východní křídlo proti asijským lidovým masám.

Takže tato gotická říše se stala obětí útoku
Hunové ve čtvrtém století.

Nad touto rozlehlou krajinou opět padla noc a hluboké ticho.

Uplynula staletí.

Pak však severský ohnivý duch poháněl nové kmeny
k významné tvorbě.

Ještě před koncem doby velkých, germánských
získání nové půdy, kolem roku 860, Vikingové z
sever pronikl do nevykoupené země a vytvořil
Vikingský stát.

Hlavními městy této říše se staly Novgorod a Kyjev
a ekonomická centra největšího významu.
Pole opět nesla ovoce, zemědělství a obchod vzkvétaly.

Machine Translated by Google

Bohaté země východu a Blízké Asie a
Evropské země se v tomto přirozeném životním prostoru doplňovaly v intenzivním obchodu.

Nicméně se schylovala k nové bouři zkázy.
vzdálená šeď rozlehlých asijských stepí:

Čingischán rozšířil svou mocnou mongolskou říši
od Tichého oceánu do Slezska. V roce 1224 byl Kyjev
dobyli. A když jeho armády pochodovaly směrem k
jihu a západu, světlo tohoto slibného výtvoru
Vikingové byli vyhlazeni.

Zbytky jeho krve byly absorbovány do
Slovanské obyvatelstvo. Po staletí země opět spala v
soumrak bezkulturnosti.

Kolem roku 1700 ruský šlechtic a pozdější car,
Petr Veliký se pokusil vládnout Rusku po evropském způsobu. Ale s příliš
početním převahou
malá tvůrčí síla Němců z Pobaltí a
také ze Švédska, bylo samozřejmě z dlouhodobého hlediska nemožné
dát této obří zemi pevné vedení
stát.

Pokus trval dvě století. Ale tento stát
zůstávala mrtvou fasádou. Za ní se skrývalo
beztvarost desítek etnických skupin, které byly během lidové éry
smíchány v pestrou směs
putování z Asie směrem k Evropě.

Machine Translated by Google

Tato směsice lidu, postižená divokostí
stepních ras, byla po celou dobu své historie rozpolcena mezi
kultura a bezkulturnost, mezi disciplínou a
nedisciplinovanost a mezi pokornou zbožností a bezbožností.
To byla vhodná vražedná zbraň pro věčnost
Žid proti árijsko-nordickému lidstvu Evropy.

V důsledku krvavé oběti ruské vlády
vrstvy ve světové válce, cesta pro podlidstvo a
Židé byli otevření, a tak bolševismus mohl zvítězit v
1917.

Zbývající severská krev byla zmasakrována a
počátky evropské kultury eliminovány.

Miliony lidí se staly obětí tohoto židovského...
Bolševik [1] opojení.

Co se pak stalo v Rusku, lze jen ilustrovat
s příkladem zvířete:

Objevili se naši domácí mazlíčci - víceméně mnoho
před generacemi - od divokých zvířat pomocí
chovatelská opatření.

Pokud je člověk nechá znovu na několik dní zdivočet
generace, nebo je dostane do špatných rukou, budou ve svém
divokost se stává ještě rozervanější a podivnější, než ony
byli ve své přirozené divokosti.

[1] mezi slovy „bolševik“ a „opojení“ se nachází krátké, nečitelné slovo v textu Karla Hammera.

Machine Translated by Google

Podle této zásady byli ruský lid pod židovským vedením úmyslně zbičováni do
divokost smeček.

Toto si představoval ďábelský démon židovstva,
mocná smečka milionů divokých Asiatů by měla roztrhat
oddělit evropské lidi.

Pouze v bezduchém světě, zbaveném seversko-germánského
Lidé, věřili Judea, že je možné dosáhnout této temné
ovládnutí světa.

Máme příklady z poslední doby, např.
znásilněné pohraniční státy Litva, Lotyšsko a Estonsko.

Počínaje červnem 1940 Sověti nejen vyhladili
celé árijské vládnoucí vrstvy, zavraždili desítky
tisíce v tomto procesu, ale v Litvě a Bílé
Rusko to také začalo přímo na hranici s Německem
Říše, k usazení Kirgizů, Kalmuků, Tatarů a jejich členů
dalších kočovných kmenů.

Evropa se měla stát nomádskou a její
bohatá kulturní krajina by se po drancovacím útoku proměnila v
divočinu bez lidí.

Osudověji než kdykoli předtím se Evropa postavila proti
před starým úkolem bojovat proti silám
zničení.

Stejně jako lidé v Evropě během velkých historických období
rozhodnutí minulosti stála pod vedením

Machine Translated by Google

Germánští muži, odhodlaní bránit se proti
společného nepřítele, takže i v těchto dnech pochodujte, co nejlépe
část evropské mládeže na straně Říše směrem
vítězství a zvrat osudu.

Nikdy předtím v historii Germánský lid
měl tak skvělého vůdce, jakého máme my dnes
štěstí mít.

Cílem tohoto boje je však konečný
překonání věčného nebezpečí z východu.

Co indogermánské národy, Gótové a Vikingové
nemohlo být dosaženo v dlouhodobém horizontu, to musí být nyní
dovedeno k rozhodnutí a zajištěno navždy.

Před více než tisíci lety Vikingové stvořili
jejich spořádanou říši v oblasti kolem Novgorodu a
Kyjev, hrdinně a sami.

Ve stejné oblasti bojuje dnes - se stejnou statečností
a v rámci německých ozbrojených sil - a
Germánská divize, která nese název Viking
hrdost na evropský zvrat osudu.

Machine Translated by Google

Arcibiskup z Canterbury, primas

Anglikánská církev v prosinci 1936 prohlásila:

„Varuju před nebezpečím bezbožnosti. Je to jen příliš dobře známo, že v Sovětském svazu velký lidský komunita je pohlcována agresivním bezbožností a protikřesťanským učením třídní boj. Člověk musí být ostražitý, aby se zabránilo aby tento duch pronikl i do anglického lidu."

Na konci července 1941:

„Orukám nad obětí a hluboce mě dojímá úžasná statečnost a síla ruského lidu, který v boji proti fašismu vysoko nese vlajku civilizace. Jsem přesvědčen o vašem konečném vítězství."

Machine Translated by Google

AUD

Germánská milenka

z Gislasagy

Nyní se Auda Vesteinstochterová stala manželkou Buehla.
a převzal farmu spolu s Asgerdem. Šedesát hlav
dobytek stál ve stáji. Netrvalo dlouho a lidé si všimli, že ze všech
islandských žen byla jistě první, co se týče péče a schopností. Od

z jejího chování bylo možné rozpoznat její chytrost a
píli a její zkušenosti v mnoha věcech.

Ale také se ukázalo, že se nikdy nestala arogantní.
Nade všechny ostatní ženy byla spravedlivá a přátelská k
její podřízení a ona byla také štědrá.

Gisli Thorbjoernson se často nevědomky usmívala, když
Viděl Audu při práci; rozveselilo ho to a rozveselilo ho to.
s myšlenkou, že se stala jeho ženou. Jeho manželství
s ní to byl klidný, vřelý společný život, vzájemná péče
a vytváření pro posílení klanu.

Navenek si člověk tohoto hlubokého pouta moc nevšimnul:
Gisli i Aud byli ve svých projevech citů šetrní a zdrženliví, přesně jak se
naučili ze svého
předkové podle pravého germánského způsobu.

„Dát si ruce na klín znamená dát je na špatné místo!“, říkávala Aud
často, když se smála svým mladým služebným. A mladé služebné se
červenaly, když Aud

Machine Translated by Google

přistihli je ve snu a pak s nimi pracovali
dvojité nadšení. Zpočátku pravděpodobně ten či onen
reptal, ale reptání brzy ustalo.

Jak by člověk také nemohl pracovat, když i žena sama...
jít jako dobrý příklad.

Aud vstal dlouho před úsvitem, aby připravil tvaroh a
péct chléb.

V Buehlu bylo mnoho dalších nájemníků; všichni chtěli
aby se stal plným.

A jak dobře věděl Auda Vesteinstochtera, jak na to?
připravte si jídlo!

Malá kuchyňská služka Hrefna jí ochotně pomáhala.

Po rané práci přišly na řadu další domácí práce.

Když se muži objevili v hale, už tam bylo
na stole se kouřící kaše a vůně
čerstvě upečený chléb plný širokého prostoru.

Aud je naléhal, aby se zapojili. Vtipy se mezi nimi vyměňovaly.

Ano, panovala tam dobrá atmosféra vzájemného štěstí
Buehl!

Jeden se radostně pustil do každodenní práce a každý radostně
Zahájený úkol pokračuje dobře.

Venkovní práce byla rozdělena mezi zemědělské dělníky,
ale doma Aud a Asgerd dohlíželi na úkoly
služebných, drhnutí a úklid, pečení chleba
a příprava medoviny a jídla.

Machine Translated by Google

V létě se sbíraly bobule a zahradní rostliny
péče o - v zimě ženy předly a tkaly.

Zpod Audovy... se vynořilo krásné, barevné oblečení
zručné ruce. Ostatní s úžasem viděli, jak táhla
zlatá nit za zlatou nití skrz červené hedvábí
slavnostní šaty. Někdy svá slova adresovala
služebné a nechť jí vyprávějí o své vlasti,
o rodičích a sourozencích.

Služebné a jejich paní spolu vycházely dobře.
Hrefna, Thorgard a Vigdis často hovořili o tom, jak
jiné to bylo od Aud Vesteinstochter
spravována a spravována tam jako manželka.

Machine Translated by Google

„Od toho muže očekávám sílu; on si udržuje
důstojnost zákona. Ale žena vládne pouze milostí.“
- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Dítě a manželství

od Friedricha Nietzscheho

Jste mladá a toužíte po dítěti a manželství.

Ale říkám ti: Jsi člověk, který by toužil po dítě?

Jsi vítěz a sebepřemožitel,

Pán smyslů, vládce tvých ctností?

Tak se vás ptám.

Nebo promlouvá zvíře a chtíč z touhy?

Nebo osamělost? Nebo nespokojenost se sebou samým?

Přeji si, aby tvé vítězství a tvá svoboda toužily po dítěti.

Měl bys postavit živoucí památník svého vítězství a tvé osvobození.

Měl bys stavět nad rámec sebe sama. Ale nejdřív, pro mě ty musíš být sám ustavěn, rovný tělem i duší.

Měli byste plodit nejen vpřed, ale i vzhůru!

Kéž vám k tomu pomůže zahrada manželství.

Machine Translated by Google

[NÁZEV PŘIDAL REDAKTOR]

Německé myšlení

od Kurta Eggerse

Německé myšlení nestaví nerealistické teorie a doufá v zázraky, spíše si člověka cení podle toho, jeho význam pro společnost.

Měří život jednotlivce oproti životu celek lidu.

Měří přítomnost měřítkem budoucnosti současnost.

Tak se hodnota jednotlivce stává malou před velikostí komunity.

Stává se tedy hodnota osobnosti velkou v s ohledem na jeho příkladný vliv na společnost.

Machine Translated by Google

Otcova žádost

Kancelář SS obdržela od
otec těžce zraněného nizozemského esesáka:

"Middelburg, 24. září 1941"

„Tímto potvrzuji přijetí – a děkuji Vám za – Váš
dopis z 15. tý tohoto měsíce. Mohu vám oznámit, že
jsem od svého syna obdržel dopis, ve kterém mi sdělil, že
jeho levé oko je tak poškozené, že nemůže
už s tím nevidím.“

„Je však veselý a veselý. Znovu a znovu čtu v jeho dopisech,
že cena, kterou zaplatil za své
Vůdce, není příliš vysoká. Ale v jeho dopisech si všímám jedné obavy
a jedné žádosti: obavy z toho, že bude prohlášen za nezpůsobilého
povinnost. Jeho přáním je pokračovat v boji za Evropu
regenerace."

„Můj syn Hans má jen jedno přání: aby nebyl propuštěn,“
ale aby někde nadále konal svou povinnost jako voják.“

„Naším přáním by bylo, aby tu byl Hans na dovolené.“
krátký čas. Způsob, jakým je náš Hans vyřízen, to nejhorší, co
co by se mu mohlo stát, by bylo, že by byl propuštěn z funkce
nezpůsobilý/á k výkonu služby. Proto vás žádám, abyste udělal/a vše, co
aby se tomu zabránilo.“

Machine Translated by Google

Z denního rozkazu sboru

od velícího generála

Po jedné z prudkých bitev na severovýchodní frontě
z Jelnje, skupiny Foerster z motocyklu 1./SS
prapor - jehož úkolem bylo střežit rotu
levé křídlo - bylo zjištěno následovně:

Velitel skupiny, SS-Unterscharfuehrer Foerster, s
jeho ruka na detonačním kroužku posledního ručního granátu,
střelen do hlavy.

První střelec, SS-Rottenführer Kialber, s
kulomet stále u ramene a jeden náboj v
hlaveň, střelený do hlavy.

Druhý střelec, SS-Sturmmann Buschner, a třetí
střelec SS-Schuetze Schyma, mrtvý v jejich zákopech.

Sólový posel, SS-Sturmmann Oldeboershuis,
klečel mrtvý u svého stroje s rukou na
volant, padající v okamžiku, kdy byl
měl převzít poslední zprávu.

Řidič, SS-Sturmmann Schwenk, mrtvý ve svém
zákop.

Z nepřítele viděl jen mrtvé - ležící napůl
kruh kolem pozice skupiny - uvnitř ručního granátu
rozsah.

Machine Translated by Google

Příklad konceptu „obrany“! S úctou

Stojíme před takovým hrdinstvím!

Navrhl jsem, aby tato jména byla zveřejněna na

čestná stránka německé armády.

Machine Translated by Google

Neutralita a germánské úsilí

„...a toto říkám jasně – chci vědět a slyšet
nic neutrálního... když dojdu k hranici, musíš...
prohlaš se za chladného nebo teplého, neboť Bůh bojuje proti
ďábel tady. Jestli chceš, abych se držel Boha, tak pojď
pro mě. Ale pokud se raději držíte ďábla, pak vy
musí proti mně určitě bojovat. Tertium non dabitur,
Jistě, žádná třetí možnost neexistuje. Co je to za věc?
„Je to – neutralita? Nerozumím tomu.“
- Gustav II. Adolf, švédský král, Georgovi Vilémovi
z Braniborska v roce 1630.

V těchto týdnech a měsících se rozhoduje o osudu Evropy pro
celou budoucnost. Germánští dobrovolníci se zdravým instinktem
z germánských zemí našeho kontinentu.
rozhodli se bojovat na straně Říše. Za hranicemi
že celé národy se odvážně shromáždily k boji za Evropu, dokonce i
ti, kteří nejsou přímo pokrevně spřízněni s německým lidem, ale
kteří jsou mu blízcí
s ním vázáni jako sousedé nebo společnou historií.

Na druhé straně existovaly a existují státy, jejichž
pozice nebyla zpočátku jasná. Volali a volali
sami „neutrální“.

Machine Translated by Google

Postupem času se ukázalo, že i

bezbarvé postoje těchto ostatních nebyly úplně takové

neutrální, jak se zpočátku zdálo; protože když se to stalo vážným, oni

částečně rozhodnuto ve prospěch Anglie a Židů, tudíž proti

Evropa a její nový řád. Vládnoucí plutokratické vrstvy

o těchto „neutrálních“ lidech nikdy doopravdy nepřemýšleli

zůstali neutrální. Už dávno předtím, než

vypuknutí války, vzdát se své národní suverenity

v tom, že nejprve dali svá území k dispozici

duchovní pokrok nepřátel Říše; tj. vzdali se svých zpravodajských služeb,

tisku a rozhlasu a tolerovali spojenecké špionážní organizace na svých

„neutrální“ půda.

Čest, hrdost a nezávislost - co tyto věci dělaly

zlý k nim, kdyby jen jejich plné nádobí zůstalo nedotčené!

Jak hrdí na to mohou být na druhou stranu tito muži a

ženy, které navzdory všemu pronásledování,

již tehdy potvrdil myšlenky nového

tisíciletí v těch zemích!

Ale to, co jejich ideologičtí odpůrci nazývali

neutralita byla v nejlepším případě sebeklamem. Obvykle však

byl to pokus lstivě oklamat Říši a

jejich vlastní lidé. Nikdo z jejich tahačů za dráty nevěřil v

dlouhodobý úspěch této iluzorní politiky. Dlouho předtím

sebrali odvahu k „těžkému rozhodnutí“ – „pro

Machine Translated by Google

„kvůli jejich lidu“ – aby opustili zemi, jejich letadla stála natankovaná a připravená. Tento ubohý let byl pouze logickým vyústěním celé jejich práce, stejně jako okupace území, která kdysi ovládali německou armádou.

uvedeni v omyl. Takže jejich opuštění lidé v nouzi museli udělat první krok k pochopení jejich situace. To znamenalo, že si museli uvědomit, že s pomocí svých plutokraté, byli prostě vtaženi do války plány Velké Británie jako pěšáky. Museli dále uznat, že Anglie respektovala jejich nezávislost a nechávala jim chléb v koších pouze tak dlouho, dokud byli ještě užiteční jako pěšáci. Toto uznání musí byly hořké. Stejně hořké jako vždycky, když člověk musí přiznat zásadní chybu, na které se člověk snažil vybudovat celou svou existenci.

Široké kruhy v okupovaných „neutrálních“ oblastech jsou stále není ochotný situaci ani částečně pochopit.

Proč a na co je tento bezvýsledný stav tvrdohlavé mrzutosti? Protože naši nepřátelé byli schopni – v jednom ohledu – tyto lidi skutečně „neutralizovat“. Konkrétně oni vzali jim vizi jejich historického, germánského původu, pro jejich vlastní důstojnost, pro politickou realitu a pro skutečný evropský mocenský vztah. V tom, že v posledních letech pomáhali židovští emigranti z Německa. Ve spojení s nimi byli schopni

Machine Translated by Google

dosáhnout úplné paralýzy politického myšlení v malých demokraciích germánského původu: každý nezaujatý, nezávislý vývoj politického
názor tam byl vyhuben do nejmenších detailů
zbytky. Sama o sobě zdravá touha po majetku, zdravý instinkt po získávání a prosperitě, již nesloužily jen k udržení života, ale byly povýšeny na obsah a účel samotného života.

Takže čest a hrdost musely být zakrnělé. Kdokoli v těchto zemích, které se pyšnily vlastnictvím „svobody a lidských práv“, si vzaly svobodu myslet a jednat jinak než systém,
než „společnost“ nebo než masy, byl bojkotován a ekonomicky zničený. Tak se vzchopil obchodní duch a udusil každou vzpomínku na hrdinský původ
Germánské národy, stejně jako vůle k jasnému rozhodnutí. Jeden
žil jen pro daný den a strkal hlavu do písku.
V důsledku toho se ani vzdáleně nevěřilo, že jednoho dne, a vlastně v blízké budoucnosti, budou rozhodnutí padat požadoval, s čímž se člověk nemohl vymlouvat ani se umlouvat peníze.

Že tento duch laxnosti a nečestnosti ne
To, že zcela nakazí lidi, dokazují stateční muži a ženy, kteří již velmi brzy nabídli své
majetek a svou krev za vítězství a

Machine Translated by Google

národní socialismus v jejich zemích. V neposlední řadě to byli tito
rolnické kruhy, tedy lidé, kteří nežijí jako jednodenní hmyz, ale
jsou zvyklí dívat se přes
několik generací, ať už s rostlinami, ať už s
chov zvířat, nebo ať už sami se sebou z dědičného statku na
dědičný statek. Tito národní socialisté nejen hovořili o tom, že
neutralita měla
v těchto zemích nikdy doopravdy neexistovaly a že tyto země
směřovaly do Velké Británie. Ne, tyto národní
Socialisté šli dále: prostorové vazby jejich zemí, hlubší vhled do
historických souvislostí a skutečné evropské mocenské vztahy je
dovedly k
následující poznání: Neutralita je v daném okamžiku
morálně nemožné, když pokrevně spřízněný národ bojuje o život
svůj a svých bratrů. Podle tohoto uznání tisíce dobrovolníků z
těchto germánských
země sousedící s Říší pak proudily na frontu.
Jejich krev, která proudí pro společný boj, jednoho dne nerozlučně
spojí germánské státy dohromady
znovu.

My, Němci a „neutrální“, se však musíme zamyslet a
zkuste si představit následující: Jak by to vypadalo s
čest a úcta těchto „neutrálních“ lidí, pokud tito
Dobrovolníci nepocházeli z jejich řad?! Tito
dobrovolníci díky svému úsilí a jako první

Machine Translated by Google

otevřeli brány své země, aby umožnili vstup novému, velkému osudu. Svým jasným postojem k Říši jako životodárnému centru kontinentu osvobodili svůj lid ze staletí trvajícího stavu

izolace a feminizace. Tito dobrovolníci se ujali

záleží jim na tom, aby historie jejich zemí v budoucnu byla víc než jen historií materiálního požitku ze života. Veškerý „neutrální“ lid jednoho dne – pokud...
uznali tuto válku za rozhodující bod zlomu ve svém
i životní historie - upřímně přiznávají, že hrdinství a smysl pro oběť jejich mladých synů byl největším činem v jejich historii za staletí.

Machine Translated by Google

K prvnímu

Z prvního projevu tehdejšího velitele
I./SS Nordland prvním dánským dobrovolníkům
prapor 25. června 1940:

Vy, dánští národní socialisté, vidíte mezi sebou
a v Německu stejná krev. Krev, rasa je silnější
než jazyk a etnická příslušnost.

Jazyk a etnická příslušnost by měly žít dál, svobodné a
neomezeně, v nové Evropě vedené Germány, ale oni
by už nikdy neměl rozdělovat germánské muže ani je nutit
je proměnit v nepřátele.

Toto je začátek nové, velké éry.

Tomu jste porozuměl/a.

Chceš bojovat proti smrtelným nepřátelům
svastika, proti židovstvu celého světa a
mnohé mocnosti jím zmýlené.

Jste prvním ze zástupců Severu
Germánie, která - k cti svého lidu - založila
cesta do Německa, šampiona v tomto boji.

Máš hrdost a čest sloužit a bojovat
ve své gardě pod největším mužem všech dob, pod
Adolfe Hitlera!

Machine Translated by Google

Jednoho dne o tobě děti a vnoučata řeknou:
„Patří k těm zpočátku jen velmi málo, kteří si uvědomovali,
za co se tento světový boj vede, a“
kteří nezradili germánské bratry - krev s
zbabělá neutralita.“

Machine Translated by Google

Germánská touha

V každém opravdovém germánském muži starý Viking touha je stále živá i dnes; hledání velkého dobrodružství života, boj pro boj sám. Tato touha po dobrodružství žene germánského člověka k veď loď svého života do nebezpečných výšin existence, aby se tam postavili takzvanému osudu souboj. V boji s osudem srdce dokazuje, jak silné je to a duše bojovníka, který odešel bojovat s tím, kolik v něm je severské krve.

Vlastní srdce, najít vlastní duši, je proto konečný účel této germánské touhy. To, co my přivést zpět domů z cesty do velkých dobrodružství je to, čemu dodnes v našem jazyce říkáme - zažít!

Ten, kdo se nikdy nevydal do velké války Země se proto nikdy nedostane do vlastnictví toho zkušenost, která z člověka dělá chytřejšího, zralejšího, a silnější. Proto severský člověk opovrhuje „Muž za sporákem“ – proč se drží ženské sukně a kteří se nikdy nemohou „vrátit z daleka“.

Opravdovou touhu po dobrodružství nelze zaměňovat s touhou po kořisti. Pravý bojovník ne

Machine Translated by Google

znesvětit jeho srdce kvůli kořisti: vítězi samozřejmě připadne majetek poražených!

V hrdinských písních naší severské rasy nejsou žádní muži oslavováni jako příklady statečného života, kteří dosáhli úcta na základě svého majetku, spíše přesněji ti, kteří bezstarostně riskovali skok do neznáma, kteří se pustili do boje a kteří byli schopni
zvážit jejich srdce.

S jakou lohou dali rozhodující meč
úder - nebo pokud se setkali s přesilou nepřítele - přijali ho sami zasloužilo si zájem.

Velikost lidského srdce byla prokázána vzdorem, v rebelském „Přesto“ proti životnímu prostředí. A kdokoli byl schopen vtisknout pečetidlo své vůle prostředí, i když i po smrti, byl „hrdinou“. Tento ideál umožnilo Beethovena v době, kdy hluchota (nejhorší osud pro hudebníka!) ho postihoval čím dál častěji, mluvit vzpurná a hrdá slova: Chci
dosáhnout osudu do čelistí!

Muž, který se brání, který se odváží vzbouřit proti podmínka, která se ho snaží ohnout nebo zlomit, je pánem, ne stvoření, jeho osudu.

Germánská touha po zkouškách dala vzniknout tvůrčí touze po dobrodružství, z níž Vikingové

Machine Translated by Google

podnikali své - ne destruktivní, ale spíše naopak, kulturotvorné a státotvorné - válečné výpravy.

V boji za poznání germánští badatelé a objevitelé, umělci a vědci vytvořili svá velkolepá díla, bez nichž by dnes nebyla žádná kultura, žádný společenský život, žádný civilizace.

Muž ze Severu je nucen k činu, aby dokázat svou bytost, aby rozvíjel své silné stránky. V tomto smyslu získává svou „věčnost“. Neboť tak je psáno v Edda , „věčné jsou jen slavné činy „mrtvý“! Bez soudu není možné vykonat čin, který dokazuje hodnotu. Bez nebezpečného úsilí žádné potvrzení o opravdovosti lákající touhy!

Kdokoli se stane příkladem pro své soudruhy skrze potvrzující čin, bude žít v jejich paměti. zůstává nezapomenut, má slávu činu a je tedy „věčný“. Germánská touha vrcholí v požadavku na „věčnost“ v tomto světě, která je svázána s osudem rasy. Severský člověk může bojovat pouze za své rasu a v této rase bojovat, milovat, zemřít a být věčný. Každé dobrodružství, každá připravenost na válku, každé riziko jen má smysl, pokud slouží rozvoji síly rasy, a proto v konečném důsledku sleduje

Machine Translated by Google

účelem stát se plodným. To je pozitivní
význam tvůrčího, germánského neklidu.

Je tu také instinktivní, destruktivní neklid
nomádi, touha po dobrodružství, která nemá
kreativní silné stránky: takové lovce kořisti nacházíme mezi
Orientálci, zejména mezi Židy. Opovrhujeme jimi
kvůli hrdému sebeuvědomění naší rasy,
který ovládá meč, aby splnil úkoly.

Tato válka nám, germánským mužům, dala velké
tvůrčí úkoly. Před námi leží Evropa, která musí být
osvobozeno ze svého rozdělení, ze svého „magického spánku“ – do
které bylo potopeno okultními, mezinárodními mocnostmi -
pokud se pro nás má stát novou vlastí.

S odporem se smějeme nad nepochopením
lidé uvízlí ve včerejšku, kteří nejsou schopni
pochopit význam tohoto boje a kdo
možná nás chtějí považovat za „blázny“.

Víme, že jsme silní ve své víře, že jsme z
nadcházející čas, ten zítra a pozítří
patří nám, že budoucnost je naše. Nechceme žádné slitování,
spíše spravedlnost! Proto jsme se stali vojáky
Vůdce, který zavádí Nový řád Evropy od
pohled na práva mladých lidí.

Už mezi našimi předky to bylo považováno za
čest, že nám bylo dovoleno bojovat pod vedením hrdinného vůdce. My

Machine Translated by Google

jsou šťastní nejen z toho, že mohou žít v době, která se vyznačuje největším hrdinským povstáním germánští muži, ale být vojáky Führera, který dal meč germánské touze.

Co bylo včera ještě snem, stalo se dnes realita. Pokud jsme včera ještě toužili po zkoušce a vášnivý čin, pak nám dnes Führer dal historická hodina zkoušky. Víme, že nadcházející Evropa bude tak silná, dokud bude germánská vůle k moci, probuzen Vůdcem, zůstává naživu a vzhůru.

A je na nás, abychom znovu a znovu způsobili, že naše touhy, naši touhu po dobrodružství, naši připravenost a naše potvrzení, abychom se vlili do boje o život- právo naší rasy.

Machine Translated by Google

Snadnější cesta

V malém městečku byla jednotka esesáků.
Šlesvicko-Holštýnsko. Tito muži byli zoceleni
mnoho bojů. Jejich manželky a děti žily vědomě v souladu se zákony
řádu, které jim dal Reichsführer SS. Jeden

jednoho dne přišel mladý muž jménem Kretzschmer
a požádali je, aby se přihlásili k jednotce. Ale kdokoli si přeje
aby se mohl přihlásit do SS, musí být nejprve prověřen, zda jeho
osobnost je vhodná pro požadavky objednávky.
Kretzschmer připustil, že probíhá soudní řízení
proti němu. Byl však pevně přesvědčen o zproštění viny.
Velitel jednotky SS Brodersen poté žádost odložil až do rozhodnutí soudu.

Po několika týdnech se Kretzschmer znovu hlásil.
předložil rozhodnutí soudu – jasné zproštění obžaloby. Na
zároveň však esesák Petersen, který žil v
ve stejné oblasti jako Kretzschmer, se objevil před jednotkou
veliteli a řekl: „Veliteli jednotky, musíme tohoto muže odmítnout; v
„V mých očích je to zbabělec.“ Toto obvinění bylo přísné a
Velitel jednotky Brodersen se prudce otočil k
Petersen a ostře řekl: „Jeho čest byla opět...“
prokázáno, soud rozhodl a osvobodil ho.

Machine Translated by Google

Jak chceš ospravedlnit svůj přísný soud?“

Petersen viděl, že velitel jednotky, který byl dobře známý

pro svou obzvláště spravedlivou povahu se hněval kvůli svému

námitka. Ale jeho vystupování bylo pevné a jeho pohled volný

jak odpověděl: „Podle státních zákonů byl Kretzschmer zproštěn

obžaloby; ale podle

nepsaný zákon SS, musím ho shledat vinným.“

Pak Petersen podal zprávu o tom, co zjistil o

Kretzschmer jen o pár hodin dříve:

„Víš, že před pár měsíci tohle nebezpečné

kolega Josef Mamzak se přestěhoval do Neumuensteru - z nichž

Nikdy nebylo jasné, jestli patří k rudým, nebo

reakcionářům. I kdybychom tu byli půl dne

cestu pryč z Neumünsteru, máme všechno

nicméně slyšel o útoku tohoto Mamzaka proti

Gertrud Jensen. Podle důkazů soudu,

Kretzschmer se nenacházel ani 50 metrů od místa činu.

zločin. Proto státní zástupce předpokládal, že

Kretzschmer se útoku zúčastnil. Mezitím

Kretzschmer mohl v tomto ohledu prokázat svou nevinu,

a proto ho soud osvobodil. Pro stát a

široká veřejnost, tím to celé skončilo, ale

ne pro nás, esesáky! Neboť Kretzschmer, jakožto slušný chlapík

musel dívce pomoci. To neudělal. Proto

Je to zbabělec.“

Machine Translated by Google

Vláda velitele jednotky Brodersena byla klidná a za všech okolností za daných okolností nejprve vyslechnout obžalovaného před vynesením rozsudku. Proto si teď nechal zavolat Kretzschmera. Musel přiznal, že pil s tím drsným Mamzakem a vyprávění opovrženíhodných historek o ženách. Poté, co odešli Okamžitě se s ním odloučil. Později dokonce slyšel dívka křičela, ale protože Mamzak byla známá jako násilný muž s nožem, necítil se mu rovný. Proto se vydal svou vlastní cestou.

Velitel jednotky zůstal navenek klidný. Jeho odpověď byl chladný a odmítavý: „Kretzschmere, osud tě do toho postavil před rozhodnutím v tu hodinu: jít po obtížné cestě bez obav o nebezpečí pro sebe a stát dívkou, nebo si zvolit snazší cestu k ochraně tvých vlastní kosti. Nedávno na konferenci říšského vedení nám Reichsführer znovu řekl, že esesák musí vždy se rozhodněte pro obtížnější cestu. Nemohli jste udělejte to, proto vás odmítáme.“

Machine Translated by Google

Člověk nehřeší proti věrnosti a cti jen tehdy, když
člověk svou nečinností dovoluje, aby byla uctěna jeho vlastní nebo jeho čest
SS bude poškozeno, spíše především, pokud se tak nestane
respektuje čest druhých nebo se vysmívá věcem, které jsou
svatý pro ostatní, nebo ne, mužně a slušně, stojí
pro nepřítomné, slabé a bezbranné.

- Náš Reichführer, 1935

Machine Translated by Google

Mnoho věcí

říšským vůdcem SS

Na tomto světě se dá odpustit mnoho věcí, tak učíme esesáky, ale jedna věc se odpustit nedá nikdy: neloajalita. Kdo poruší loajalitu, vylučuje se z naší společnosti.

Je to tak, protože loajalita je funkcí srdce, nikoli hlavy. Hlava se může mýlit, a to je někdy škodlivé, ale nikdy to není nenapravitelné. Srdce naopak musí vždy bít stejný rytmus, a když se zastaví, člověk umírá stejným způsobem jako umírá národ – když zlomí loajalitu.

Mluvíme zde o loajalitě všeho druhu: loajalitě k Vůdci, a tedy i k Němcům a

Germánskému lidu, jeho moudrosti a jeho způsobům; věrnost krvi, tedy našim předkům, strýcům a našemu klanu či etnickému původu; věrnost našim soudruhům; a konečně věrnost neměnným zákonům dobrého chovu – čistoty a rytířství.

Člověk hřeší proti loajalitě a cti nejen tehdy, když pasivně dovolí, aby byla ohrožena jeho vlastní čest nebo čest příslušníků řadového úřadu, ale především tehdy, když nerespektuje čest druhých, když se vysmívá věcem, které ostatní považují za posvátné, nebo když se nemužsky a neslušně nepostaví na obranu slabých, bezmocných a těch, kteří nejsou přítomni, aby se bránili.

Machine Translated by Google

Trojitá pečeť

od Dorothey Hollatzové

Kvůli velkému množství práce musel člověk
zanedbal přípravu mladé ženy na příchod svého manžela,
který byl těžce zraněn do nemocnice během tažení proti
Anglii, nebo
aby jí dostatečně vysvětlil povahu svých zranění.
Když sestra otevřela dveře do pokoje, který
sdílená s dalšími dvěma zraněnými muži, manželka stála
bezmocný mezi postelemi, protože všichni tři muži měli obvázané
hlavy a neviděla jim do tváří. Sestra pomohla
gestem směrem k oknu a ukazováním na jmenovky v čele
každé postele, kde se dalo přečíst, kdo se skrývá za
mumifikací. A tak
manželka musela kvůli názvu místa věřit, že
Nehybná postava před ní byl její manžel,
kterého cestovala dvě noci navštívit. Sklonila se nad ním,
tiše ho zavolala a položila mu ruku na pravou
ruka. Něco se pohnulo, okenice prošla
tělo, ale mlčel. Vzal si druhou ruku
zpod peřin. Oba byli nezraněni. Sestra přisunula k posteli
stoličku pro ženu a požádala ji, aby
zůstat v místnosti déle než deset minut.

Machine Translated by Google

Zatímco žena držela svého manžela za obě ruce a
neodvážila se klást žádné otázky, protože se bála, že nedostane odpověď,
a možná i proto, že musela poznat svého životního druha a otce

děti jen jeho rukama, ne jeho očima, ústy ani řečí, v jejím srdci se zrodil
hrozný strach, že jí může být navždy odebrán a možná už není celý

tam. Chtěla se zeptat toho druhého muže na druhé straně
z pokoje, co se stalo s jejím manželem, ale tohle
druhý muž, stejně jako třetí, všichni leželi nehybně s
obvázané hlavy a nic nenasvědčovalo tomu, zda pod silnými obvazy slyší
nebo mluví. A tak ona
chvíli seděl a nevěděl, co má dělat.

Zraněný manžel, který cítil potřebu a
bezmocnost své ženy, zvedl ruku a třikrát zaklepal prstenem na skleněný
talíř své noční
stůl, který, jak se okamžitě ukázalo, byl stejný
jako žádost, něco jako: „Pomozte mi, soudruhu, víte, že ještě neumím
mluvit.“

V každém případě, po třech zaklepáních následovalo
lidský, i když těžko srozumitelný, hlas z
protější stěnu a z bílých obalů se vynořil
hlas, krátký a disciplinovaný, jako by vykonával rozkaz:
„Měl jsem vás informovat, že jsme všichni byli zastřeleni v

Machine Translated by Google

tvář.“ A sotva slyšitelně potom zamumlala: „Teď
Už nejsme hezké.“

Zároveň, jako by to byl doprovod těchto osudných slov, ruka jejího manžela nahmatala jeho
paži manželky, přes její rameno směrem k její hlavě a
Přitáhla si tvář k jeho ruce. A tak, schoulená v jeho důvěryhodné a ochranitelské dlani, se její srdce uklidnilo.
znovu a začala mluvit.

Náhodně mluvila o malých, nevýznamných věcech
události každodenního života; o ničem z toho neměla v plánu mluvit, snad kromě zprávy, že se malému daří dobře. Mluvila o jabloni v
předzahrádku, počasí venku, zdraví jeho
o malém kanárkovi doma a o vazbě nejnovějšího Goethova vydání. Že se kamarádovi narodila malá dcerka a že v...

parku. Mluvila bez přestávky, tiše, skoro jako píseň,
a ani nevěděl, jestli to slyšel. Každopádně tlak jeho ruky na té její jakoby prozrazoval, že
vstřebal její slova.

Když viděla, že čas vypršel, cítila
nucen mu teď konečně říct to podstatné, udělat
aby pochopil tu důležitou věc, a ona mu zašeptala, že ho teď opravdu miluje, že by neměl
starat se o rány nebo jizvy, že skutečná jizva je

Machine Translated by Google

což se hodí pro muže z říše a podobně. Musela se opravdu snažit
snaha říct to co nejtišší a téměř lhostejně, ale
Věděla, jak moc ho to těší. A když jeho ruka
znovu tápal po její přítomnosti, jako poděkování nebo pozdrav,
přiložila rty k otevřené dlani a třikrát ji políbila
krát, rychle a jako ve hře, aby ne
vnímala její šok. Druhá ruka zažila totéž,
a pak sepjala obě ruce a vstala.

***

Když odešla, zanechala po sobě jiného muže, který
znovu hleděl do budoucnosti s nadějí a štěstím.
Povaha ženy dala oběti muže její
konečný a velký význam. Z toho vyrůstala jeho síla a
uzdravení. Věrnost jeho ženy mu vrátila
odvahu žít.

Machine Translated by Google

Nejlepším soudruhem člověka je (ženská) soudruh.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Válečný příběh o velké lásce našich matek

Její chlapec

od EK

Bylo jaro, když se dozvěděla, že její chlapec byl mezi pohřešovanými v akci.

Kaštan pod kuchyňským oknem ne nevěděl nic o utrpení a smrti. Rozkvetlo radostně navzdory matčiným slzám. Sousedka snažil se utěšovat co nejčastěji a co nejvíce.

„Ztratit se v žádném případě není tak hrozné jako padnout, paní." Schroeder. Jen se dívej: Jednoho dne tvůj Willi přijde domů s jeho šťastným pískáním! Stává se to často. Prostě minulý týden paní Wendlowskou: jejím Maxem, který byl také nezvěstný, byl zraněn pouze na noze a odvezen vězně, dokud ho naši stateční hoši znovu neosvobodili..."

Stárnoucí žena přikývla.

„Slíbil mi to, můj Willi. Vrátí se, on..." řekl. Pokud ne o Velikonocích, tak o Letnicích, a pokud se věci ještě nebudou do té doby ticho, pak určitě až kaštany podzim, z něhož vždycky vyřezával lodě pro vaše děti. Pamatujete si, paní Richterová?..."

„Ano..." zašeptala sousedka a pak utekla. z nehybného klidu šedovlasé malé ženy.

O tři měsíce později paní Schroederová stále čekala pro svého chlapce. Nevěřila, že by mohl být mrtvý.

Machine Translated by Google

Dříve chodila na vlakové nádraží jen v neděli.
a posadila se na lavičku před nástupištěm
odpolední hodiny, abych na něco čekal/a
by znovu vneslo radost do jejího osamělého života.

Willi sem jednou stejně dorazí a bude
byl moc rád, že ho vyzvedli. Možná by
byl dlouho nemocný nebo zraněný.

Zmatená žena dnes měla na sobě své nedělní šaty
uprostřed týdne. Dnes měl její chlapec narozeniny.
V jeho pokoji byla váza s květinami, jeho malý stolek
a knihy byly uklizené a na posteli položeno čisté prádlo
postel.

Škoda, že lavička na nádraží už byla
dnes obsazeno. Matka Schroederová se vracela zpět a
vzrušeně před nástupištěm. Právě vtom přijel vlak
přijeli ze západu. Zírala na záplavu cestovatelů
který prošel branou. Kdyby se vrátil domů
dnes, v den jeho 25. narozenin[ty] narozeniny, její Willi a pak všechno ostatní
bylo by to v pořádku. Všechna osamělost, všechna touha, všechno čekání a
starosti o své jediné dítě...

Někdo srazil tu malou, vyhublou ženu. Těžká
zavazadla zarachotila a začala se klouzat, dovnitř narazila hůl
země tvrdě zaduněla a ozval se hlas: „Stabilní mladý muži,“
Nespadni!

Ale matka Schroederová se už chopila a
pevně držela. Vedle ní stál voják polní šedi, v kabátě

Machine Translated by Google

zmačkaný, s vybledlou čepicí, nad zchátralými rameny
vysoko naložený batoh, blondýnka a dětské oči, modré, jasné, pátravé,
paže obvázaná a pracně
tažení jedné nohy.

„Willi!“ koktala matka Schroeder nejistě.

Překvapeně zvedl hlavu. S rozpačitým úsměvem
objevilo se na jeho hubeném obličeji. „Jak znáš moje jméno?“

Stále ho držela za paži. Hlas zněl divně.
Ale ta hlava, ta milovaná hlava s jiskřivýma očima, drahý bože, ty oči
vskutku patřily jejímu chlapci.

„Měl bych... měl bych ti pomoct něco odnést?“

Teď se opravdu zasmál. „Jestli chceš, maminko,“
horko člověka oslabuje, když byl v
dlouhou dobu v nemocnici. Ale ty mě chytáš, malý
mami, i když se jmenuji Willi.“

Vůbec neodpověděla. Šla vedle něj a
nesl balíček ušitý ze šedé látky. Udělal jen
pomalý pokrok a často ho musela podpírat.

„Je fajn být takhle zvednut. Díky, mamičko.“
Kdybyste byl tak laskav a řekl mi, kterým vlakem to mám...
Měl bych jet do Karlshorstu. Nevím, jak se tam orientovat.
tady. Bratranec mých linek v Karlshorstu. Kam by měl
jednou, když už člověk nemá domov, ale má dovolenou, možná navždy...
pro mou ruku... podívej se na to, maminko!“

Machine Translated by Google

„Maminko,“ slyšela. Její prsty klouzaly
přes ztuhlé zápěstí, laskavě, opatrně. „Pojď, pojď
„Chlapče. Jen tudy po ulici a pak už tam budeme.“

Pochybovačně vzhlédl. „Už jsme u…“
Karlshorst?“

„Ne, chlapče, tam je domov!“

"Domov?"

Zopakoval to nepochopitelné slovo. Co se dělo
s tou zvláštní ženou? Možná ne
úplně v pořádku? Ale způsob, jakým mluvila a
podíval se na něj, nikdo ho takhle nikdy neviděl
celý jeho chudý, osiřelý život.

„Ale já jsem vlastně někdo jiný…“

„No tak, kámo!“ trvala na svém a slzy jí tekly proudem.
po dlouhém znecitlivění poprvé v klidu,
vykupitelská řeka. „Můj Willi se pohřešuje a dnes je jeho
narozeniny. Položila jsem mu na postel čisté ložní prádlo a upekla
třešňový dort. A, no… no, myslel jsem si, že chci… no tak,
chlapče, ty nemáš matku a já nemám syna. To je dobře.
spolu."

A tak mladý, podivný voják bez domova šel dál.
Navzdory kulhavé noze kráčel jako vítěz.

Matka Schroederová měla o co se starat a co
láska, a to je pro ženu to nejdůležitější.

Machine Translated by Google

Rok vydání

1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain se narodil v září
9. prosince 1855 v Southsea u Portsmouthu v Anglii. Jeho mládí
nejprve strávil ve Versailles. Po střídání pobytů v různých zemích,
zejména ve Švýcarsku, žil od roku 1885 v Německu. V roce 1908
Chamberlain
ženatý s Evou Wagnerovou, nejmladší dcerou Richarda
Wagner. V roce 1909 se přestěhoval do Bayreuthu, kde žil až do své
smrti 9. ledna 1927.

Vzděláním a povoláním byl Chamberlain
přírodovědec. Jako takový napsal první fundamentální
díla o roli lidských ras v průběhu
historie. Touto prací si také osvojil nezaujaté zhodnocení německé
podstaty a jejího politického poslání v
svět. Skutečnost, že to byl hlas outsidera,
zejména u rozumného Angličana z jednoho z
významné rodiny ostrova, zvýšily váhu jeho spisů. S nimi Chamberlain
spěchal vpřed
své doby a také zůstal nepochopen v
Německo na přelomu století. Adolf Hitler napsal v
V roce 1924 v „Mein Kampfu“ se píše, že oficiální úřady německé vlády
lhostejně přehlížely informace o jistém Houstonu Stewardovi
Chamberlainovi.

Machine Translated by Google

Tato skutečnost nemohla Chamberlainem otřást o nic víc než Neštěstí Německa ve světové válce. Až do své smrti zůstal přesvědčen o velkém poslání Reich. Podle jeho názoru mohl skutečně jen v Říši objeví se velký a účinný protivník proti světovému židovstvu, a tím začne spása zbývajících lidí.

Machine Translated by Google

Země svobody

od Houstona Stewarda Chamberlaina

Během světové války jeden z mála svobodných Angličanů,
Houston Steward Chamberlain napsal následující
pod názvem Německý světonázor:

Je nejdůležitější, že rozumné, zcela
Anglický Angličan liberálního přesvědčení, který však měl nesmírné,
hluboce podložené znalosti - John
Stuart Mill - prohlásil kolem poloviny 19. století ty století:

„Pouze v Německu člověk pozná, co je svoboda...“
„duch je!“ Prosím vás, abyste si dobře poznamenali: „pouze v
Německu!“ To byl upřímný mudrc! Potvrzuje to, co všichni
nejlepší Němci věděli a říkali, ale co mnozí z nás – svedeni
politickou vášní, svedeni na omyl a duševně ztraceni barvoslepostí
- nevím, nerozumím a nechci
přiznat: že jediné Německo na zemi je útočištěm
opravdová svoboda... Tato svoboda je přinesena na zem
někteří muži jako majetek duše. Nelze jej darovat ani odebrat.

Člověk je svobodný, svobodným se nestane - pokud
pohledy jako „stávat se“ vývojem semene
směrem k rozkvětu, který je možná zpomalen nebo potlačen

Machine Translated by Google

vnější překážky. Nikdo nemůže dát druhému svobodu, ale může mu ukázat cestu k ní.

Náš ctihodný Klopstock uvádí správnou němčinu definice pojmu, když říká: „Kdokoli sám myslí a zřídka napodobuje, je svobodný člověk.“ Neomylný Znamením tohoto německého konceptu vnitřní, opravdové svobody je bezpodmínečný respekt ke svobodě každého druhého člověk... Goethe říká: „Mohu se radovat jen z toho člověka, který ví, co je užitečné pro něj samotného i pro ostatní a kdo snaží se krotit jeho rozmar.“

To je to nejdůležitější! Pokud totiž John Stuart Mill říká že jen v Německu člověk pochopí, co je svoboda ducha je, pak můžeme dodat: že je to proto, že pouze v V Německu se vnímá rozmar jako opak svobodu a uznává rozmar jako ničitele svoboda.

Dále je velmi důležité, že Goethe říká: „pracuje“ na omezení jeho rozmaru... Ti si zaslouží být nazývaní svobodní, kterým byl dán sklon bojovat proti jejich vlastní rozmar: pro veškerou opravdovou svobodu - jednotlivce stejně jako celku - spočívá na skalnatém svahu sebe- kontrola a sebeřízení. ...německá svoboda nemůže být je darována, leží jako vlastnost v duši a musí být získána vnitřní boj a vnitřní zrání; je to čin, trvalé uplatnění... je to prožívaný světonázor. diferenciace této německé svobody je nápadná,

Machine Translated by Google

kdekoli se dá hledat srovnání: Francouz například – od té doby, co vyhnal své hugenoty a vyvraždil svou fransko-germánskou šlechtu – vůbec neví, co znamená pojem „svoboda“; spíše ji chápe jednoduše jako neomezenost rozmaru jednotlivce, tedy pravý opak skutečné svobody.

Kdokoli cestoval po Francii, našel tam ve všem oblastí, šířící prostopášnost.

Kromě toho: kdo chce rovnost – a to je dominantní vášeň Francouzů – nemůže chtít svobodu; neboť rovnost je vynucená vláda nivelační vůle němé většiny, v zákazu všeho rozlišujícího, zvláštního bytost.

Mnohem zajímavější je ale srovnání s převážně pokrevně spřízněnými Angličany, kteří dodnes (1914), uprostřed převládajícího zmatku, se většině jeví jako dobrý příklad svobodných mužů – a kteří se také za takové považují. Dobrá analýza patří k důkazu, že Angličané stojí daleko za Němci a ve skutečnosti mají jen klamné zdání politické... svoboda. Jako všichni mořeplavci - jako například obyvatelé i německých pobřežních oblastí - skutečně formovaných Angličané do značné míry disponují charakteristikou sebevědomí; je to „stání na vlastních nohou“ a soběstačnost. V konečném důsledku to sahá až ke zvyku každodenního boje proti ničivému

Machine Translated by Google

prvky. Stejně tak se pěstuje statečnost, ostražitost a vytrvalost. Jen hlupák může popřít, že tento lid měl, má a bude mít i nadále skvělé muže – neboť dané okolnosti je budou neustále rozvíjet.

Skotský básník 14. století tý století zpívalo: „Svoboda je budiž chválen více než všechno zlato na zemi.“ Takže člověk vidíme, že ta nejušlechtilejší koncepce svobody by mohla byly vytvořeny z takových přirozených tendencí. Ale historie věci řídila jinak. Zatímco Německo zažilo nejtěžší školu zkoušek, s jakou kdy národ čelil, a mělo více než dostatek příležitostí naučit se, jak „omezit rozmary“, Anglie, obklopená

ochranná moře, zažila pravý opak: jakmile
Vnitřně se uklidnilo, celý svět se otevřel
pro drancování a potlačování. Hlavní zásadou bylo
od té doby: Angličané jako svobodný národ, všichni ostatní
národy bohem daná kořist - ať už dnes, ať už zítra.
Od té chvíle se anglická politika v podstatě stala drancováním.
Viděli jsme však, že – podle německého světonázoru –
svoboda také podmiňuje
respektování svobody druhých: již z tohoto
je prokázáno, že takový lupičský lid může

nebýt doopravdy svobodný.

Jeho tolik chválená parlamentní vláda vždy sloužila vládě menšiny: parlamentu nikdy nebylo dovoleno řídit zahraniční záležitosti, ani nemá

Machine Translated by Google

rozhodující hlas, pokud jde o vyhlášení války nebo mírových smluv; dnes despoticky vládne velmi malá klika víceméně temných gentlemanů, mužů, kteří jsou úzce závislí na peněžních mocnostech a naprosto prohnilém, zločinném tisku.

Jakkoli neúplné mohou být věci v německém státě (z 1914), tyčí se vysoko nad Angličany
s ohledem na lidskou úctu, lidskou důstojnost a lidskou svobodu. Angličan od počátku chápal svobodou pouze absenci povinností vůči státu, nic víc. Již v době vrcholu velké anglické revoluce se toto hlavní dílo „nejvyšší vláda“

lidových shromáždění“ (Lilburne, 1643) prohlásila, že nucená vojenská služba by nikdy neměla být zavedena, protože by to pozastavilo svobodu. Jakákoli morálka Chybí tedy spojení mezi jednotlivcem a celkem. Na tomto základě ani jednotlivec, ani národ nedosahují skutečné svobody. Proto také Angličané rádi dovolují, aby jejich bitvy vedli cizinci - v Evropě obvykle Němci, v Asii

Indiáni; Angličan byl ke všemu lhostejný,
dokud by mohl přivést zpět své nezměrné poklady
za zdí vln kolem svého ostrova v bezpečí. Historie expanze anglické říše je pravděpodobně nejnemorálnější známou ve světových dějinách. Nejodpornější věcí je povinnost pokrytectví, která...

Machine Translated by Google

povýšeno na zákon života. Neboť jako vlny chrání jeho zlaté cihly,
tak chrání i vůle drancovat tento stát
zabarikádovala se za oceánem lží, až dokonce i
Většina poctivých lidí už neví, co je pravda.

Co v této válce (1914) zažíváme s úžasem a šokem – kampaň lží
proti
Německo - je jen posledním otráveným ovocem staletí
praxe. Všechno, co jsme slyšeli a slyšíme o Irsku, Indii, Africe, Číně
a Egyptě – všechno je
lež. Když celá existence státu spočívá na lžích, kde
měla by svoboda - ať už jednotlivce, ať už lidu -
odkud pochází? Jednotlivý Angličan je stále na vysoké úrovni
míra pravdomluvnosti, ušlechtilý, laskavý - ale přesto
zavázán ke lži. Je tedy služebníkem zbaveným všeho
opravdová svoboda ducha, která musí vždy zůstat
s přikázanou linií ve všech veřejných náboženských záležitostech
a stát.

Jak velká je německá svoboda ve srovnání s ní! Jak již bylo
mnohokrát řečeno, lze ji shrnout jako svobodu, jako pravdivost.
Svoboda je pravdivost. Kdokoli
vskutku, to znamená zcela podle jeho podstaty, je
V naprostém souladu se svou přirozeností je svobodný.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finská loajalita

od Yrjoe von Groenhagen

Není náhoda, že se severskému člověku připisuje
loajalita jako jeho zvláštní vlastnost. Stejně jako prostá,
vážná povaha, takoví jsou i její muži: prostí, jasní, činorodí
orientovaný, skrze těžký osud trochu tvrdý a úmyslný,
ale zároveň plné humoru a
především: věrný. Pevná a neomylně osudová je věrnost
velkému muži a vlasti.

Osobní zkušenost by měla ukázat, jak hluboce
tradice a duch otců je zakořeněn v
Finští rolníci.

Náš klan vlastnil pozemek v úrodné, krásné oblasti v
jižním Finsku. V roce 1888 můj dědeček, jako
poslední z nás byl pohřben u středověkého kostela
vesnice. Kolik se toho událo od té doby do současnosti. Těžké
boje za vlast, zima
válka v zimě 1939/1940 - a poté
rekonstrukce a rozkvět nové země, která se stala nezávislou. Tak
se stalo, že jsem si už sotva pamatoval dobu a svět svého dědečka.

V roce 1942, během vojenské služby, byl můj pluk
umístěný nedaleko od mého rodového panství

Machine Translated by Google

předkové. Takže jednoho volného odpoledne jsem najednou udělal
rozhodnutí jít tam. Dva soudruzi chtěli
doprovázejte mě. Možná to byli ještě žijící rolníci
Kdo znal mého dědečka? Zvlášť jsem přemýšlel o
starý Saari, o kterém mi psal otec. Jeho
klan sloužil po mnoho generací na našich usedlostech. V
U vchodu do vesnice jsem uviděl starého muže sedícího na
most, kouřil dýmku a zamyšleně se díval do
vzdálenost. Bylo mu už 80 let, ne-li víc,
ale byl pevný jako strom, který se tak rozkořenil
hluboko do země, aby ho žádná bouře nemohla srazit. Šel jsem k
ho a zeptal se, jestli je tu stále rolník jménem Saari
živý, a pokud ano, kde by se s ním dalo setkat. Jeho hluboce
posazené oči pod bílým obočím vrhaly mumlání pohled
na mě. Jeho tvář před těmito cizími lidmi ztvrdla a s
nedůvěrou se podíval skrz nás všechny tři.
„Co tedy po něm chcete?“
„Chceme ho jen navštívit a promluvit si s ním.“
„O čem?“ zavrčel drsný hlas.
„No, když to už musíte vědět! Jmenuji se...“
Groenhagen a já chceme vědět, jestli tu ještě jsou rolníci
„tady, kdo znal mého dědečka.“
Jako by mu z tváře spadla temná opona, usmál se, ano
zářil radostí.
„Drahý Bože,“ slova mu rychle vypadla z úst. „Já, já

Machine Translated by Google

Jsem Saari – a ty – ty jsi z Groenhagenu! Že já
něco takového bys měl/a zažít! Mysleli jsme si, že ty
všichni zemřeli, protože nikdo z vás sem nepřišel. Jak
„Moje žena bude ráda! Pojď, pojď!“ Odvezl nás domů,
téměř skákal radostí. Jeho žena se také rozplakala
radosti: čím déle se na mě dívala, tím hojnější
proudily.

Museli jsme si sednout a promluvit si se starým mužem, zatímco manželka připravila místa v „pánském pokoji“. K mému překvapení, viděl jsem u stolu prostřené jen tři místa - pro mé soudruzi a já.

„A ty? Nebudeš taky jíst?“

„Ale ne. Budeme se jen dívat a užívat si to.“
hlavně aby ti to chutnalo.“

Nečekali jsme na další dotaz, raději jsme jedli s
dobrou chuť k jídlu. Staří lidé seděli vedle sebe,
houpal se sem a tam a šťastně nás pozoroval.

Zpráva o našem příjezdu se šířila jako požár
vesnice, díky staré ženě. Netrvalo to dlouho
než přišel dobrý tucet starých rolníků, kteří předali
znal svého dědečka. Tvrdé ruce starých rolníků
natažené ke mně s uvítáním a jasnými slzami radosti
stékaly po tvářích upřímných, dobrosrdečných starců
lidí. Každý si s sebou přinesl nějaký suvenýr
vzpomínka na mé předky - také pečlivě uchovávána

Machine Translated by Google

fotografie a obrázky z novin a
časopisy, ve kterých s hrdostí viděli jeden z „svých“
Groenhagens.

Staří lidé seděli kolem mě. Navzdory mým prosbám jsem
nemohl je přesvědčit, aby zaujali stejné místo
stůl. Podle starého zvyku mi nabídli jídlo a
pití, to nejlepší, co měli. Jídlo bylo jako hostina.
Všechno mi bylo k dispozici, protože ta samá krev
proudilo ve mně jako v muži, kterého milovali a
respektováni v mládí.

„A teď, mladý muži, půjdeme k tvému hrobu.“
dědeček."

Přede mnou nebyl hrob zapomenutého muže.
Žulový kámen byl hladký jako nový a lesklý
Kolem toho rostly květiny. Nemohl jsem skrýt, jak jsem byl dojat
byl.

„Ale Saari, kdo se staral o hrob?“

Stařec se na mě podíval a bylo vidět, že to udělal.
nerozumím otázce. „Koho to zajímá? My, moji...“
Já a manželka, samozřejmě. Moje žena myje a leští
kámen každé jaro a každou neděli přinášíme nový
květiny."

Můj dědeček zemřel v roce 1888. Od té doby
Na začátku století nikdo z rodiny neměl

Machine Translated by Google

nemohl jsem se starat o hrob. Uplynulo třicet let, já
styděl se.

Mám mu poděkovat? Saari by to nepochopila.
Jeho čin se mu zdál tak samozřejmý, že byl
nemělo smysl o tom diskutovat. Prostě jsem mlčky podal ruku starému
muži, jemu i jeho ženě, a slíbil jsem, že
návrat.

O několik let později se věrný služebník vrátil domů k tomu
velká armáda. Vedle hrobu mého dědečka stojí
jednoduchý kámen s nápisem:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Stav Evropy v příštím století se opět změní
pěstovat mužské ctnosti: protože člověk bude žít v
neustálé nebezpečí. „Všeobecná vojenská povinnost“ je již
dnes zvláštním protilékem proti zženštilosti
demokratické myšlenky: vyrůstající z boje
národy.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finsko 1918/1919

Vysoko na nejvzdálenějším severovýchodě tehdy menšího Evropa, malý národ Finů, který do té doby byl pod ruským jhem, vzbouřili se v roce 1917 poté, co vypuknutí bolševismu v Rusku.

Tím jasně potvrdila Evropu a stala se jejím nejvýznamnějším severovýchodní bašta proti Asii.

V roce 1918 byla již vydobytá svoboda, zejména na jihozápadní finské pobřeží, ohrožené silnými Bolševické invaze.

Během tohoto období německý lid trpěl mezinárodní židovská blokáda hladu, bojovala velmi těžké bitvy na západě, východě a jihu Evropy stejně jako na Blízkém východě a v Africe.

Německo nemohlo statečně sledovat finský lid potvrzující Evropu, opětovně doručovaná do obnovené otroctví.

Německo nemohlo dovolit bolševikům, kteří už odraženi od jihovýchodního Baltského moře, aby nyní získali udržet severní Baltské moře.

Navíc postup Sovětů na sever Finsko by vybudovalo spojení s Anglií přes severní Švédsko a severní Norsko - pro budoucí časy a

Machine Translated by Google

dalších politických okolností - do sféry
možné.

Co to znamená, bylo důkladně naučeno
Muži Waffen-SS rozmístění na dalekém severu.

Navzdory všem trikům současného Němce
Marxistické stranické a vládní úřady, Nejvyšší
Německé armádní velení se rozhodlo pomoci Finsku.
Generál Ludendorff shrnul důvody pro to - např.

Budoucnost Evropy je tak rozhodující - rozhodnutí s následujícím
slova: „Všechna svá rozhodnutí jsem učinil hlavou;
Rozhodnutí pomoci Finsku jsem učinil s rozumem
a celým svým srdcem!“

Machine Translated by Google

Rytíři německého rodu

Řád německých rytířů nejenže dobyl území podél dolní tok řeky Visly, včetně Východního Pruska; přidali také pobaltské provincie na severovýchodě, Pomořansko a nová provincie na západě k jejich majetky.

Tito rytíři si zpočátku zajišťovali své území vojensky. Ale muži, kteří uměli zacházet s mečem, byli také schopní administrátoři a především odborníci v zemědělství. Věděli, že pluh musí následovat meč, pokud mělo být jejich státní území dobyto a zachováno pro německou nadvládu.

Že Východní Prusko mohlo zůstat německé i přes staletí, a to i za těch nejtěžších podmínek, že především během diktátorské Versailleské smlouvy se nevzdala ničeho ze své etnické příslušnosti, lze poděkovat kolonizační aktivity těch rolníků, kteří založili svá hospodářství pod ochranou Řád německých rytířů.

170 let po prvním otevření německé východní provincií, na pozemku řádu již žilo 750 000 lidí. To bylo v porovnání s dopravou

Machine Translated by Google

a ekonomické předpoklady té doby,
bezprecedentní úspěch.

Během založení a rozvoje nového
vesnicích řád využíval podnikavé muže, kteří vedli
rolníci spolu se svými rodinami z Říše
území.

Za své úsilí tito muži obdrželi velké pozemkové granty
stejně jako pozice starosty obce, která byla
zděděné jejich potomky.

Často také dostávali tzv. užitečná privilegia,
jako například povolení k prodeji omamných látek nebo vesnický mlýn.

Rolníci získali farmy dvou vlámských „hufenů“,
což znamená 30 až 35 hektarů. Vesnice obvykle
se skládala z deseti osad. Každá z nich vlastnila
vlastník; podle německého práva byly dědičné.

Zpočátku byly farmy osvobozeny od daní. Jejich majitelé
nebyli povinni platit peníze ani přírodní produkty
řád. Rolníci byli povinni vykonávat vojenskou službu
v domobraně a musel přispívat na stavbu
a údržbu opevnění. Odpovědnost za
včasné provedení dodávky po uplynutí doby platnosti
volných let pro výkon veřejných služeb,
a pro profesionální přípravu a péči o
pole, odpočíval u starosty obce.

Machine Translated by Google

Jakkoli jednoduchá byla v podstatě regulace administrativních vztahů, tak bezprecedentní byly překážky, kterým čelil německý rolník tam nahoře - bez užitečných prostředků současnosti, daleko od...
vlast a sám - musel překonat. Nejenže musel kácet lesy, vysušovat bažiny a odkyselovat louky, ale také se stát pánem nejistoty cizí země a nedůvěry a

nepřátelství jeho obyvatel.

Pokud nicméně ekonomická a lidová konsolidace v této oblasti postupoval tak rychle, a pokud bylo na vrcholu založeno a obsazeno rolníky pět vesnic v deseti dnů, pak je to svědectvím o podnikavém duchu rolníků všech německých kmenů, jakož i organizačním a vojenským úspěchům Řádu německých rytířů.

Machine Translated by Google

Bitva o Annaberg
21. května 1921

Horní Slezsko

Slezsko ohroženo ze dvou stran Pilesem a Čechy
po světové válce se rozšířila daleko na východ.

Je to čistě německá země; její pole dávají hojné výnosy
produkují, její zinkové a uhelné doly patří k evropským
největší.

Slezsko v německých rukou by ztížilo polské
útoky proti Východnímu a Západnímu Prusku, jakož i útoky
proti Sasku tehdy spojenci ovládanými Čechy.

Tento německý klín byl již svou pozicí
rozhodující význam pro obranu linie táhnoucí se
ze Štětína do Berlína, Lipska a Mnichova.

Poláci a Češi si toho byli přirozeně vědomi
strategický význam Slezska.

A tak v době největšího vyčerpání Německa
po světové válce - a pod ochranou
Spojenecké jednotky umístěné tam - části Slezska byly rozervány
pryč Čechy a Poláky ještě před lidovými-
plebiscit. Dokonce i pruská provincie Poznaň – na základě
jeho polohy a velkého rozšíření opevnění
Německý klín do slovanské záplavy - byl ukraden z
Říše a darována Polsku bez plebiscitu.

Machine Translated by Google

Nepřátelé byli zklamáni výsledkem
plebiscit v pohraničních oblastech východního Horního Slezska.
Navzdory nejhoršímu teroru před plebiscitem, zdaleka
Většina obyvatelstva se rozhodla pro Německo.

Mladí i staří vojáci, kteří se vrátili z
světové války, teprve začínali budovat nový život
základy jako rolníci, v továrnách nebo v
univerzity.

Přímo uprostřed této poklidné práce se objevil
zprávu, že polský vůdce Korfanty - již potřetí, ale tentokrát s podporou
své vlády a
polská armáda - podnikla útok proti - stále
Německo - Slezsko. Jeho záměrem bylo dobýt celé
Slezsko pro Polsko, které tehdy - bez jakékoli armády
ochrana - zdála se být bezmocná proti Polákům
touha po loupeži.

To by byl ten správný okamžik pro tzv.
Německá říšská vláda povolává do zbraní. Ale rudí
a reakční vládci v Berlíně cvakali podpatky
před zamračeným pohledem francouzského velvyslance. Bez
akce, kterou zpočátku nechali věci plynout.

„Horní Slezsko, ano, celé Slezsko je v nebezpečí!“ zaznělo
jako výkřik německými zeměmi, navzdory mlčení
rudý reakční tisk.

Mnozí z nás tuto nádhernou zemi ještě neviděli.

Machine Translated by Google

Hospodářský a strategický význam této německé
ruka natahující se k východu však již byla
instinktivně jasné. Velké bohatství země a
jeho ekonomická role byla na druhou stranu méně rozhodující
pro nás mladé vojáky.

Byla to otázka cti.

Takže se sem sjížděli dobrovolníci ze všech částí Německa,
zejména z Bavorska, Hamburku a samotného Slezska.

Mezitím však tlak ze strany Spojenců na
vláda v Berlíně se natolik zvýšila, že
snažil se zabránit formování dobrovolnických jednotek.

Jen s největšími obtížemi a s využitím všech
Trik spočíval v tom, že jednotky a jednotlivci byli schopni dosáhnout
sporné oblasti.

Jejich vybavení bylo extrémně nedostatečné. Především
těžké pěchotní zbraně a dělostřelectvo byly téměř úplně
chybí. Staří, zkušení vojáci ze světové války
měli vedle sebe mladé, sotva vyškolené dobrovolníky,

Ale všichni byli posedlí jedinou vůlí - mnohem více
než jen obrana, zničit nepřítele, který
již pronikl tak hluboko do německé půdy.

Proti přísným pokynům příliš bázlivých
Berlínský systém vlády, dobrovolnické prapory
v noci pochodovali na svá nástupní místa
20. května až 21. května.

Machine Translated by Google

Annaberg byl dobyt v těžkých bojích. Z něj muži viděli daleko do krajiny, na jihu směrem k Coselu řeky Odry a na východě směrem k rozsáhlému hornímu Slezské průmyslové oblasti.

Dominantní výška byla v německých rukou, stará dominanta celého Slezska!

Dopad na Poláky byl zdrcující. Období Polské nájezdy na území Říše skončily.

Po celém Německu – které v předchozích letech zažíval degradaci za degradací - nicméně první sladký paprsek slunečního světla prosvítal tmou závoj mraků.

Machine Translated by Google

Germánská životní vůle

Každá válka je krveprolitím té nejlepší krve. Mnoho vítězství zbraní bylo zároveň zničující porážkou životní síly a krve lidu.

V tomto ohledu bohužel nutná smrt nejlepší muži, jakkoli je to politováníhodné, nejsou ti nejhorší část.

Mnohem horší je absence dětí, které nebyly vychovány během války přeživšími a po válce mrtvý.

Největším darem pro vdovu po padlých je vždy dítě muže, kterého milovala.

Nikdy nechceme zapomenout na vítězství meče a krev prolitá našimi vojáky by neměla účel, pokud vítězství dítěte a kolonizace nová země nenásledovala.

Z rozkazu Reichsführera SS

z 28. října 1939 pro všechny SS a policii

Machine Translated by Google

Yamato

od Kazuichiho Miury

Jamato je název japonské provincie. Protože odtud pocházeli výjimeční japonští vojáci oblasti se jméno Jamato stalo symbolem odvaha a plnění povinnosti. Nic se nedá jen tak převzato z cizího lidu do vlastního lidu. Ale my se můžeme z japonského příkladu poučit, jak odvaha a statečnost má kořeny v náboženském cítění.

V roce 1932 západního času se stalo, že Japonský major, zraněný během bojů o Šanghaj, ztratil vědomí a tak měl smůlu padnout do rukou nepřítele. Poté byl osvobozena postupujícími japonskými vojsky a dobyta zpět. Jednoho dne tisk informoval, že major spáchal sebevraždu přesně na místě, kde byl zajat.

Co nám tato událost říká? Jednoduše proto, že měl byl zraněný a v bezvědomí, důstojník byl zajat; byla to pro válečníka ostuda? Proč ukončil svůj život, místo aby bojoval dál za svou vlast, a slouží mu svými znalostmi, zkušenostmi a odvahou

Machine Translated by Google

a duch? Pouze z ducha Jamato, ducha japonského člověka, lze vysvětlit jeho chování.

V ságách západního Japonska je tradice silného rytířského ducha obzvláště živá; základ
Informace o duchovním vzdělávání ságového rytíře lze nalézt v knize „Hagakure“, díle o rytířském kodexu, kde se píše: „Máte-li si vybrat mezi dvěma cestami – životem nebo smrtí – zvolte tu druhou.“ Major,

který toto učení nosil hluboko v sobě, šel
cesta smrti. Ale proč by člověk měl hledat smrt?

V rytířském kodexu dnešních japonských válečníků, „Senjinkum“ neboli učení válečného tábora
napsáno: „Když žiješ, nikdy bys neměl nést hanbu za
vězeň; po smrti bys neměl zanechat špatnou pověst viny a neštěstí.“ V Japonsku se od pradávna považovalo za velkou hanbu žít v zajetí;

člověk by měl nejdřív zemřít.

V moderní válce – kromě těch starých – jistě
okolnosti, za kterých je někdo zajat, mohou být nevyhnutelné. Lze se jistě domnívat, že
nemusí nutně zemřít poté, co člověk vykonal svou práci
služba s vysoce pokročilými moderními zbraněmi - ano, hotovo
to nejlepší - a že člověk slouží své zemi mnohem lépe tím, že zůstane naživu a naplní své poslání - ať už v
ve válce nebo v míru. Takový názor má určité opodstatnění;

Machine Translated by Google

ale japonský voják si myslí něco jiného: Pokud bude žít dál
v hanbě zajetí to znamená, že nebojoval, aby
smrt, že stále měl možnost bojovat dál, a je naplněn hlubokou lítostí, že
to neudělal
Bojujte na život a na smrt za Tenno, vlast a lid.

„Ať už je to na moři, kde mořská voda křtí mé tělo,“
ať už na souši, kde mech pokrývá mé kosti v horách,
Jen s velkým vládcem chci bojovat
bez jediného pomyšlení na sebe.“

Stejně jako tato starodávná píseň, kterou znovu zpíváme a
opět, dodává to k vyjádření, je to naprosto nepředstavitelné
že se voják vrátí k životu. Lord Nelson řekl ve svém
smrt: „Díky Bohu, splnil jsem svou povinnost“; Japonec však nebojuje
jen kvůli povinnosti, ale v
aby obětoval svůj život. Erwin Baelz, jeden z nejlepších
odborníci na Japonsko, popisuje jednu ze svých vlastních zkušeností
z období rusko-japonské války: Japonec
známý ho navštívil se svým synem, který další
ráno se měl hlásit na frontu. Po
mladý muž odešel, Dr. Baelz hovořil se svým
známý o válce; starý muž mu řekl, že
o čtyři roky dříve ztratil svého nejstaršího syna během
Boxerské povstání a nyní poslal do války svého druhého. On
dále řekl, že jeho ctěný rodinný erb nyní

Machine Translated by Google

už neměl nikoho, kdo by to pokračoval, protože už neměl žádné syny. Baelz mu utěšoval: „Ne všichni, kdo jdou na frontu, jsou souzeni padnout; věřím, že se tvůj syn vrátí s velkou vojenskou ctí.“ Starý otec
zavrtěl hlavou a odpověděl: „Ne, můj syn jde do...“
bitva za účelem nalezení hrdinovy smrti, ne za účelem „vrátit se živý.“ Erwin Baelz poznamenal: Byla to klidná slova, hodná filozofa.

Tento postoj je skutečným důvodem, proč Japonsko dříve neprohrál žádnou válku a v současné válce ve Velké Británii Také východní Asie dosáhla takových úžasných úspěchů.
není nic jiného než rozhodný čin - v nejmenším myslitelné ponorky - zaútočte a potopte tu nejmocnější válečných lodí americké flotily. Sebezničení japonských letců má za cíl vnímat se jako součást bombového nákladu a vrhat se na nepřítele, v
aby naplnili své povolání. 12. prosince tý loňského roku, Císařské velitelství oznámilo, že devět z deseti námořních letadel se úspěšně zničilo.
Tento hrdinský duch chrání Japonské impérium;
Tento hrdinský duch umožnil japonské armádě již v v letech 1274 a 1281 - s pouhými 50 000 muži proti mnohem přesilovější Mongoly, kteří čítali asi 150 000 mužů - aby je drtivě porazili a odrazili jejich
hrozný útok. V čínsko-japonské válce v letech 1894/1895

Machine Translated by Google

a rusko-japonská válka v letech 1904/1905, zářivá vítězství Japonska byla zrodem tohoto ducha. A také ti vojáci, kteří dnes bojují v nekonečném prostoru Pacifiku na souši, na moři i ve vzduchu, jsou všichni připraveni

bránit svou vlast do posledního okamžiku a vstoupit do

řady bohů.

Ti, kdo takového ducha nazývají fatalismem a považují ho za nesmyslnou přehlížení drahocenného lidského života, zdaleka nejsou... pochopení japonského vojenského ducha. Odvážnost
Zbraně japonských vojáků jsou projevem tohoto mocného ducha, který pracuje pro zachování a čest Říše, pro spravedlnost a pro skutečný mír.

Byla by také neomluvitelnou chybou vidět

sebemenší stopa primitivní brutality v tomto duchu.
Láska japonských mužů ke květinám je dobře známá. Jeho estetika mu však nedovoluje květinu vyhledávat.
sám, spíše si cení organického spojení listů a
větve; proto nikdy neořezává květ, ale
nechává to na větvičce. Japonská civilizace nejenže dala svým lidem vysokou ochotu k obětem, ale také
citlivý soucit. Tento soucit se projevuje v
chování japonského vojáka vůči nepříteli,
zejména ten zajatý. Zde je přesvědčivý příklad ze středověku: V roce 1184, v průběhu
hořké občanské válce, skvělý válečník Kumagai porazil

Machine Translated by Google

rytíře z nepřátelského tábora, Atsumoriho, a podle tehdejšího válečného zvyku mu vzal hlavu. Atsumorimu bylo sotva 20 let a Kumagai - hluboce znepokojen jeho předčasnou smrtí - odložil meč a nechal rytíře
kastu a stal se knězem, aby strávil svůj život modlitbami za blaho duše
padlý.

Během předchozí světové války japonští dobrovolníci služba v kanadské armádě skončila ve službě na západní frontě; mezi nimi byl dobrovolník jménem Isomura, který během útoku narazil na zraněného Němce. Zraněný muž gesty nechal Isomuru
věděl, že má strašnou žízeň, a bez váhání
Isomura mu dal napít ze své vlastní polní láhve, v níž stále zbývalo malé množství drahocenné vody.
Mezitím se objevil britský voják, který zaútočil
zraněného Němce bajonetem. Isomura hodil
se mezi nimi postavil a zvolal: „Nevidíte, že ten muž je vážně zraněný?“ – „No a co,“ odpověděl
Brite, „ať už zraněný nebo ne, každý zabitý nepřítel je náš zisk.“ - „Kde je tvoje křesťanská láska?“ - „Nechal jsem ji u „domů, když jsem šel do války,“ odpověděl Brit.

Stejně tak během druhé světové války japonský dobrovolník Morooka slyšel, že jeho protivník je extrémně mladý - kterého napadl bajonetem - křik

Machine Translated by Google

„Matko!“ Když uslyšel toto slovo, věděl, že to dokáže
nepoužil bajonet na tohoto nepřítele podruhé, a tak učinil i ten muž, ačkoli zraněný,
zachránit se a později se vrátit do vlasti.

Japonci sice považují zajetí za pod svou důstojnost, ale přesto chovají hluboký soucit s vězni, které sami berou. Během rusko-japonské války mnoho Rusů

Japonsko zajalo vězně a žádný z nich už nebude
bez vděčnosti vzpomínají na štědré zacházení, kterého se jim v Japonsku dostalo. Takové chování ke zraněnému nepříteli bylo vždy považováno za ctnost
v Japonsku. Z jejich historie je zřejmé, že Korejci
Účastníci mongolské invaze, kteří padli do rukou Japonců, si nezasloužili zvláštní zacházení, ale přesto se jim dostalo humánního přijetí. Císař
Kora dokonce považoval za vhodné vyjádřit svou vděčnost za takové zacházení v dopise japonské vládě. Je třeba si zde uvědomit, že mongolská invaze představovala smrtelnou hrozbu pro Japonsko a jeho lid. V rusko-japonské
Válka První divize a Druhé japonské armády
měl za úkol starat se o první ruské zajatce.
byla nařízena inspekce s cílem seznámit japonské vojáky s uniformami, odznaky a
znaky soupeře. Mnoho poddůstojníků

Machine Translated by Google

jedna společnost se však nezúčastnila
inspekce. Následující úvahy byly vzety
důvod: Byla to ostuda být jako voják zajat,
a bylo nesnesitelné muset ukázat svou tvář
nepřítele jako zajatce; samuraj chápe
city samuraje a ušetří ho tohoto ponížení.
To byl důvod, proč se vojáci nezúčastnili
inspekce ruských zajatců. Nepřítel
důstojníci, kteří vydali rozkaz zabít všechny Japonce, dokonce
vězni možná tomuto chování nerozuměli
japonských vojáků.

V jednom z dějišť současné války ve Velké východní Asii,
na Filipínách, začátkem ledna řada
Japonští civilisté byli masakrováni americkými jednotkami;
V historii Japonska se takové zvěrstva neobjevují.

Japonci dnes bojují za vlast a za všechny
Lidé z Velké východní Asie bojují s obtížným a obětavým
zuřivý boj, v němž kladou ty nejpřísnější požadavky
na sebe; přesto mají hluboký soucit
pro bližní lidi a kvůli této situaci v
průběh bojů, mnoho významných a dojemných událostí
se objeví, což se zapíše do dějin
válku a tam svědčí o duchu Japonska,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

A pokud máme loajalitu,
a nic jiného na světě,
to stačí a nikdo
stojí před námi.

Nikdo nás nemůže hanit,
žádný nepřítel nedokáže udržet krok,
smrt nemůže sklízet
s jeho tvrdým řezem.

V tobě a mně a v každém z nás,
roste brzy i pozdě,
a uprostřed, kam padáme,
tam je to zaseto.

A pokud máme loajalitu,
a nic jiného na světě,
to stačí a nikdo
stojí před námi.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Spíše k ďáblu v pekle...

od Gerharta Schinkeho

Podzimní den se vkrádal do mlhavé rozlehlosti
moře. Poslední světlo spadlo ze stromů a tma se už začala táhnout
krajinou. Večer byl vlhký a chladný. Na doširoka otevřeném okně
královské síně stál Krysař. V krbu hořel oheň.

a vrhalo své světlo na vysokou postavu. Vážné rysy jeho hranaté tváře,
jejíž pohled se ztrácel v mlhavé šedi neradostného večera, byly.

Král si v duchu opakoval štěstí a
utrpení posledních dnů. Břemeno na něm bylo těžké
ramena. Osamělý muž soudil sám sebe a své pozemky a musel nést tíhu

neštěstí jen skrze noci.

Bitva u Wyk-de-Duerstede byla ztracena. Příchod
generace o tom budou žvanit jako o všech bitvách, budou
Všimněte si události jako každé jiné události ve válkách mezi národy. Ale
Nikdy se nedozvědí, jaké myšlenky hořely v jejich mysli
o muži, který viděl květ svého lidu umírat dříve, než
čas! Nikdy se nedozvědí, jak mu to zlomilo srdce, když máchl svým
blýskavým mečem proti hlavám blondýnek
bojovníci, kteří bojovali v řadách nepřítele.

Machine Translated by Google

Fríský král otočil hlavu a zíral na
dlouho do ohně. Zvedl ruku k čelu.
Z moře plamenů se vynořily postavy, které stály
před jeho očima. Byl to skutečně obraz Aldgisla.
Mrtvý král stál před ním, jako by byl živý. Rozhovor
s ním začalo:

„Chtěl jsi prolomit nepřátelství přátelstvím, když...“

Ty jsi dovolil Willibrordovi, knězi, vstoupit do země. Ty
doufal, že dodrží, co slíbil.
posel cizí víry jen šířil nepokoje a
zasel nenávist. Zničil Frísko. Pak jsem vzal
k meči a povolán do války proti nepříteli, který
ohrožovala svobodu země. Svobodné by mělo být Frísko
buď svobodný jako čisté vlny moře, svobodný jako
hrom, když řve nad lesy. Ale příliš velký byl
počet nepřítele. Nepřítel zvítězil,
slyš, mrtvý, zvítězil!“

Z jeho slov promlouvalo zoufalství.

„Kmen krvácí! Síla proti nim slábne.“
desetkrát silnější, protože pán v Římě věnuje navždy
nové armády k dobytí moci, nepřítele
proniká do naší země, aby zničil svobodu
Severní!"

V místnosti se dlouho rozhostilo ticho.

Machine Translated by Google

Obraz mrtvého krále se před nimi objevil jasněji.
bolavého oka.

„Musím zachovat svobodu pro zemi, zachránit životy...“
lid před cizí silou. Ano, mělo by sít a stavět,
zasejte semeno do úrodné půdy a chraňte pole
před mořskými záplavami. Frísko by mělo zůstat,
Hráze by se neměly potopit!

„Ano, králi, Frísko by mělo žít! Tvým cílem bylo...“
stejné jako moje. Snažil ses usmířit nepřítele, když
Viděl jsi, že přišel v převaze. Já vzdorovitě
nabídl mu svůj meč. Nejsme snad oba synové moře, výhonky
téže země? Kdo ukázal vlasti její
původní povaha? Willibrord ti zpívá píseň. Ten
kněží mě proklínají, protože jsem jim kladl odpor, když
Přišli oklamat můj lid. Tak rozrušili
Franská armáda vtrhla do země a nyní pohřbila úrodu
krev, která protékala našimi meči.

„Slyš, Aldgisle, chci následovat tvého příkladu... pokud to půjde.“
Biskup ze Sensu by měl vstoupit do Fríska. Já sám
chci přijmout křest! Neboť Frísko musí žít!“

Král vytáhl meč z pochvy, přistoupil
do světla plamene a držel čepel v
světlo. Meč byl stále ostrý, ale neměl by být
opakoval, že malá skupina vzdorovitých bojovníků se staví proti
přesilou nepřátelských sil ozbrojených sil. Kvůli životu, on

Machine Translated by Google

byl odhodlán nabídnout mír. A odpor, s nímž opovrhoval
ukřižovaným bohem, v této hodině pominul
zoufalství.

***

Mělo se stát vítězstvím kříže, když král Frísů, který se vzepřel
učení
církev tak dlouho, přijal křest z ruky
biskup. Kněžské ruce – mazané a vypočítavé – vše velmi dobře
připravily. Bylo tam místo, které biskup vybral pro křest (bez
modlitby
ve Frísku stál dům, ve kterém se mohl konat svatý akt
byly provedeny); na zem padlo jasné ráno.
Muži a ženy se sešli, aby si užili podívanou, kterou kostel nabízel.
Dřevěný kříž, vztyčený
služebníky církve, stál vysoko. Willibrord, ten
Utrechtský biskup přišel se svým spojencem Wulframem ze Sensu
a doprovodem přes pozemek. Římský posel tiše vítězně kráčel k
vyvýšenému místu.
kde se měl konat králův křest. Před
ze všech očí by se nalila voda křtu
nad královou hlavou a lid by byl svědkem toho, jak i ten
nejvzdorovitější král přijal víru kříže.

Machine Translated by Google

Ržrhání koní a dupot kopyt
oznámil jeho příjezd. Vedle něj jel Grimoald, jeho
manžel dcery. Následovali válečníci s kopími a jeho slova. Když král
seskočil z koně
a kráčel k biskupům, kteří již zaujali svá místa po stranách vztyčeného
kříže, v jeho očích se zaleskla veškerá hrdost severu.

Nezlomený bojovník chtěl sklonit hlavu. Nepružný byl
jeho pohled upřený na muže a ženy, kteří mlčky stáli
v kruhu, když se blížil ke kříži.

Wulfram, biskup ze Sensu, nyní začal mluvit
hlasitě, aby to bylo slyšet daleko:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Vidíte, je to a
velký čas, který se blíží skrze zástupce Boha na zemi. Králové a mocní
páni začínají slyšet poselství spásy!“

S nadšením převodníka vykřikl
slova:

„Muži a ženy z Fríska, jako váš dnešní král“
přijímá spasitele a skrze něj se stává křesťanem
křest, takže i vy byste se měli vrhnout k nohám
všemohoucího Boha, který poslal svého syna na zem, aby
zbavit se také viny a zachránit tě od viny a
zatracení!"

Machine Translated by Google

Nikdo z těch, kteří tam stáli, nerozuměl významu slov. Kněží stáli ve vlásenkách za mluvícím biskupem s pokorným pohledem upřeným k
země. Ozbrojení franští vojáci stáli na stráži vpravo
a vlevo. Kříž se tyčil vysoko jako hrozný
ohrožení.

Ratbodův pohled zabloudil k biskupovi, zastavil se na barevném rouchu, pak se zvedl a setkal se s nejasným pohledem delegát Říma, vrátil se zpět a potvrdil
znovu mu uvědomovala, jak se král liší od kněze. Za vysokým
čelem se objevila myšlenka: Nepřekonatelná bariéra odděluje krále Germánie
od římských kněží.

Biskup do křestního projevu vmíchal latinské věty. Slova obřadu létala nad pozemkem jako zmatení noční ptáci a nikde nenašla

srdcí posluchačů. Jejich účinek se tedy ztratil jako
dým z kadidla. Vrchol obřadu se zdál být za námi. Ratbodův pohled si jistě a pevně prohlédl skupinu svých lidí, kterým stejně jako jemu chyběla úcta
sám.

Kněz zobrazoval svatost pokřtěných a
vylíčil pekelné muky zatracených, kteří nechtěli slyšet slovo velekněze v Římě. Nyní
Wulfram ze Sensu se obrátil na samotného Ratboda:

Machine Translated by Google

„Vezmi si tedy, králi, vodu křtu, abys, zbaven všech hříchů, mohl jednoho dne vstoupit do nebe s...“
davy věřících, aby seděly po pravici vševědoucího
Bůh od věčnosti do věčnosti, zatímco všichni ti jdou do pekla,
kteří zemřou nepokřtěni.“

Pak promlouvajícího biskupa přerušil Ratbodův hlas.

Zeptal se jazykem svých předků: „Řekl jsi, knězi,

že půjdu do nebe, když...“
Nechám se pokřtít? A teď mi řekněte, knězi, kde
jsou moji rodiče, kteří jsou mrtví a nikdy nebyli
pokřtěný?!“

Mezi kněžími se šířila hrůza,
protože svatý akt byl tak nečekaný
přerušil ho. Biskup, zcela nadšený
konverze, vyhrkl slova:

„Všichni jsou s ďáblem v pekle, protože...“
zemřeli jako pohané!“

Pak Ratbod kopl do hliněné pánve se svěcenou vodou
takže to dopadlo na zem a roztříštilo se na kousky. A
vrhl svá volná slova knězi do tváře:

„Pak vám chci říct, knězi, že bych raději šel do
moji rodiče a ďábel v pekle než s vámi, kněžími
nebe!"

Machine Translated by Google

Rok vydání

1944

Machine Translated by Google

Evropská fronta

Čím silněji tato válka postihne evropské lidi, tím
větší energie, kterou to v těchto lidech probouzí, a
se dává do pohybu. Zastaralé vládní myšlenky mizí pod dopadem
této války, jako by nikdy neexistovaly. Umělé seskupení států
Versailleské smlouvy je
zdrceni a za utrpení a slz se rodí nová éra.
My sami jsme jen vlnou v záplavě, která uvádí lidi Evropy do
pohybu. Myšlenky rasy a socialismu otřásají lidmi Evropy a tlačí je
k novým formám státního života. Pod

dopad bolševické expanzní snahy a zákeřnost nepřátelských
bombardovacích útoků, lidé z
Evropa se nezadržitelně sbližuje a
Objevuje se pocit sounáležitosti, který nikdy neexistoval.
dříve v minulých dobách jediné zdánlivé prosperity v
Evropa. Bylo by chybou srovnávat stav Evropy s tím, v jakém se
nacházela, když Francouzi
Revoluce a Napoleon otřásli státy i lidmi.
Tehdy zasáhly vlny revoluční povodně
zastaralou Evropu bez idejí pod vedením reakčního kancléře
Metternicha a zničila neudržitelný a prázdný systém evropské
státní změti

Machine Translated by Google

pod rakouským vedením. Dnešní Evropa se nenachází v situaci pouhého zachování a obrany minulosti. V tom, že si uvědomila svou
germánskou tradici, boří zastaralé státní hranice a
sbližuje lidi. Starý svět je reprezentován nepřítelem na západě i na východě. Kapitalismus a marxismus jsou jen nemocnými výhonky zastaralého pojetí smyslu života a hodnoty člověka.

Novou Evropu nese energie
revoluční myšlenku socialismu a rasy. Ocitá se tak současně v situaci obrany i útoku: útoku, protože se staví proti nemocnému a zastaralému světu s
lepší. Socialismus není jen domácí
program Říše, který usiluje o lidský řád založený na dosažení cílů, ale také obsahuje - vnímané za hranicemi státu - program Nového řádu
evropského lidu na základě svobodného rozvoje
jejich lidových hodnot a na základě jejich historických
dosažení.

Síla říšské myšlenky

V řadách Waffen-SS dnes bojují Holanďané,
Vlámové, Valoni, Skandinávci, Estonci a
Lotyši a brzy i další lidé obléknou své probuzené
mládež ve stejné uniformě a tak tvoří evropskou

Machine Translated by Google

Přední strana pod symbolem SS, který se zrodil z
potřebu této hodiny a tvoří základ
nadcházející řád v Evropě. Kdokoli mohl pochybovat o silných stránkách
této myšlenky, byl opraven, když
dnes se ve Waffen-SS setkává s Holanďany nebo Estonci, kteří jsou
fanatičtějšími a odhodlanějšími zastánci
myšlenka Říše než mnoho Němců uvnitř Říše. Tím
setkáváme se s uznáním, že služba těchto mužů v
Východ je ocelovou lázní myšlenky Říše. Muži, kteří
bojovali tam s říšskými SS proti bolševikům, odhodili všechno za hlavu,
všechny předsudky, které stále brzdí jejich současníky, kteří

nesdíleli jedinečnou a obtížnou zkušenost s frontou. V
Boj proti našemu nejtěžšímu protivníkovi, říšské ideji, se znovu rodí v
celé její zářivé kráse. Vynořuje se evropský pocit společenství, který již
nezná
váhání politiků uvízlých ve starém stavu
teorie. Tito evropští dobrovolní vůdci SS a esesáci jsou předvojem
evropské fronty. Milují
svou vlast a protože tuto vlast milují
a jsou mu hluboko uvnitř věrní, chtějí jako odměnu
válka nový svět, organizovaný silnou Říší, která
jediný je schopen zachránit svou vlast a ochránit živoucí tělo svého lidu.
Tito muži jistě zatracují
menšiny ve svých lidech. Světové dějiny jsou však

Machine Translated by Google

vždycky je vyrábějí ti hrstka mužů, kteří mají odvahu odvážit se k novému. Váhající následují až později. Člověk musí prolistovat rodinnou historii jednoho takového dobrovolníka, aby pocítil, jak mocný vliv má myšlenka Říše.
tohoto mladíka. Je tu například jeden Fleming. Bojuje v řadách Waffen-SS. Jeho otec je vysoce postavený belgický koloniální správce a nyní slouží v anglických službách; jeho dědeček byl členem belgických

parlamentu, fanatický představitel francouzské kultury
proti vlámské opozici své vlasti. Vnuk objímá Říši a Adolfa Hitlera. Jaký zlom v epochách se ohlašuje! Jak silná je přitažlivost

posedlý osobností Vůdce! Jak
Mocná je krev a myšlenky Říše, že mladí muži těchto lidí se prohlašují za připravené zemřít za tuto Říši, z níž žili jejich předkové

odděleni po celá desetiletí, ano po staletí!

Evropský úkol SS

SS se proto stále více prohlubuje ve svém
Evropský úkol: Shromažďuje probuzenou evropskou mládež do boje proti bolševismu a židovské plutokracii. Kdokoli si myslí, že SS proto

ztrácí svůj původní charakter nebo se odchyluje od přísných pravidel principy Říše nemají pochopení pro

Machine Translated by Google

revoluční myšlenka národního socialismu, která se šíří přes hranice národních států. Nikdo v dnešní Evropě nevěří, bez ohledu na to, jak válka skončí, v návrat umělého státního systému Versailles, který

vděčí za svou existenci výhradně anglickému vměšování do evropských záležitostí. Je pochopitelné, že dopadem této války je setřen povrch historického vývoje, který často trval jen několik desetiletí

a nyní společné kořeny evropské rodiny
lidí znovu vychází najevo. Skutečnost germánského putování a dřívějšího germánského osídlení mezi
Baltského moře a Černého moře až k Atlantskému oceánu

a severní Afrika vytvořila pokrevní jednotu Evropy
a stvořili tyto lidi, kteří povstávají na stejném základě.

Amerika a Anglie nemají žádný skutečný program pro...
politický Nový řád evropského kontinentu. Oni
vnímají Evropu již dnes pouze jako kolonii, kterou
zamýšlet ekonomicky vykořisťovat. Bolševismus má Evropě stejně málo co nabídnout v ideovém smyslu. Marxismus neuznává
žádný skutečný lid, stejně málo jako dokáže akceptovat koncept krve
do svého slovníku. Pouze národní socialismus potvrzuje
kořeny každého opravdového národa. Ví, že jen ten, kdo je
věrný své vlasti může být věrný Říši. Revoluční socialismus Adolfa Hitlera znamená pro Evropu
nejen regulace vztahů evropského

Machine Translated by Google

lidé k sobě na základě současného boje.
Už jen z pohledu na svět tohoto hnutí vyvstává tvůrčí síla bohaté plnosti možných vazeb mezi lidmi a národy Evropy a vedením...

silné Říše. Je třeba jasně vidět, že vnitřní a vnější řád Evropy může vycházet pouze z hlubin nacistické socialistické představy o dějinách. SS již dnes tvoří železný kruh těch mužů, kteří touží po

vášnivá srdce pro Nový řád Evropy pod
vedení silného germánského středu. Bez účasti těchto mužů se nic nového nemůže objevit. Je to, jako by náš kontinent otřásla vysoká horečka; je to
porodní bolest nové éry, která chce povstat z
základ pokrevního společenství evropské rodiny národů a socialistického uspořádání jejich společného života.

Ať už nás osud k tomuto cíli zavede jakoukoli cestou
a ať už nás čekají jakékoli neúspěchy, samotný cíl zůstává pevný. Je to jediný cíl, pro který vůbec stojí za to žít a bojovat. SS ví, že

všechno musí být použito tak, aby soudruzi z
evropský Východ s ním prorůstá do
společenství boje stejně jako ti ze Západu.
Inteligentní zacházení, velká míra schopností musí být použity k dosažení tohoto cíle. SS zůstávají

Machine Translated by Google

nekompromisní ve svých zásadách, kreativní a velkorysá při plnění svých praktických úkolů. Musí být dostatečně flexibilní, aby s každým národem zacházela podle jeho povahy a historie. Naším úkolem musí být formování evropského mládež se spojí do tvrdé a odhodlané fronty. Západní nepřítel není připraven zemřít za vyšší svět, protože ho neuznává. Nepřítel na východě přinesl lidem pouze útlak a degradaci.

Pokud existují nezcizitelné lidské hodnoty, pak jsou bráněn frontou německé armády. Na naší straně stojí nová myšlenka. Na naší straně musí nakonec převážit váhy osudu, pokud zůstaneme neústupní a budeme si vědomi veškerou historickou odpovědnost za tento boj.

Machine Translated by Google

Kdo se může oženit mladý?

od J. Mayerhofera

Když se mladí esesáci v místnosti dali do řeči
o dívkách to obvykle nebylo moc vhodné. Dnes to bylo
jiný. Byl to vážný rozhovor a takovým i zůstal.
To proto, že starší spolubydlící dostal
kniha pro Yule, která obsahovala různé vážné životní
moudrosti, z nichž některé předal mladším kolegům k zamyšlení. Byla to
kniha od 80letého Lowera
Saský autor Gustav Frenssen s názvem „Vorland“. The
autor měl na mysli dosud nezískanou půdu před hrázemi, „novou půdu“,
ale kromě toho i rasovou a morální
budoucnost našeho lidu.

Hans, starší soudruh, zastihl mladíky – kteří často lehkovážně mluvili o ženách a lásce – v příhodnou hodinu. Byla neděle po obědě, čas „ticha před bouří“, než se vydali do města. Hans

nejdřív jim přečtěte toto:

„Mladý T. se chtěl oženit a řekl příteli: ‚Já‘
mám bratrance s 3000 markami. Pak odešel a
oženil se s ní. Mladý B. a jeho přítel viděli dvě dívky
kráčejí před nimi cestou na ples. Oni
rozhodl se, že si jeho kamarád vezme na tanec tu krátkou
a víno a vzal by si toho vysokého, kterého později

Machine Translated by Google

ženatý. Mladý S. toužil po manželce. Jednoho dne uviděl
otevřít okno a nakonec se oženit s dívkou, která měla
nechal ji otevřenou. Mladý R. zpočátku toužil po
souseda zleva, ale když před ním utekla,
vzal si ten vpravo. To, co se spojí
tímto způsobem je katolíky nazývána svátostí
kostel - v dobré němčině to znamená Boží tajemství
vůle. Protestanti říkají: „Co Bůh dal dohromady...“ Já
Myslím, že to jsou jen náhody - a polovina z nich
nešťastné - které se stávají mladým lidem, kteří
nejsou řádně vyučováni rodiči, učiteli ani státem,
a kteří sami, ačkoli dospěli, nemají
otevřeli oči.“

„Všichni jezdíte každou neděli do vesnice,“ otočil se Hans
a řekl jim: „A kdyby tam rotmistr nebyl, utíkali byste každý den k těm
ženám, kterým děláte
ani nijak zvlášť nerespektovat, až na pár výjimek. Jen
vzpomeňte si na okolnosti, jak jste se seznámili, a pokud ano,
tím, co děláš, můžeš z vesničanů vytáhnout
rozsudek: „Esesáci vědí, co od dívek chtějí.“
Nejenže chtějí..., ale jsou také selektivní
a mají vkus a smysl pro čistotu, což je polovina
charakteru.“ - Tu či onu vlastnost, jinak „Ne
Díky'."

Hans je zkrátil na požadovanou velikost. Ale také
zároveň je vnitřně dozrály. Pak

Machine Translated by Google

kritizovali na základě toho, co o sobě o sobě věděli.
Ti, kteří zkouškou víceméně prošli, si s potěšením nechali
„přistižené“ užít si to žertem. „Pachatelé“ si nechali bez odporu
rozcuchat nedělní vlasy nebo si nechat mnout uši ještě ruději,
než už byli od rozpaků. Hans měl radost z dobrého srdce
mladíků, na které se dalo působit energickými slovy.

„Teď si poslechněte tuto pasáž,“ řekl a přečetl si
další sekce:

„Mladý muž, i ten hlubší a vážnější
jeden, je ve věku 24 až 28 let - když si vybere
jeho partner po zbytek života - v jeho bytí stále ještě ne
zralý, stále nevědomý si své vlastní podstaty a stále si to uvědomuje
neznají život a svět. Každý, kdo zná
celý lidský život ví, že muž ve věku 37 let je naprosto
jiný než muž ve věku 27 let.“

„Jelikož je to tak – podle Frenssena – sedmadvacetiletý...“
dělá nejdůležitější rozhodnutí svého života - nejdůležitější
rozhodnutí svého života... víte, co to je?
- a obvykle neuznává to skutečně cenné
mladé ženy, ty, co tam stojí v jednoduchých barvách,
krásná, silná, tichá a hluboká, stvořená přírodou a
rasu speciálně proto, aby byly matkami a šlechtitelkami naší
rasy; spíše se mnohem více přiklánějí, podle svých
nezralá povaha, k těm, kteří se barevně třpytí

Machine Translated by Google

s malými talenty a triky, kteří k nim přistupují s
drobné povrchní půvaby.

„Když se tito nejcennější muži oženili,“
dozrávají v průběhu let, uznávají více
zřejmě rok od roku, ten typ žen, které jsou
cenné, touží po nich a touží po nich, nebo je brzy budou mít
tajné milostné aféry. A tyto cenné dívky na straně druhé
z druhé strany, protože mají zkušenost, že nejsou vybráni
mladými muži a sami nemohou a nedělají
chtějí žít bez lásky a jsou podle svého
vlastní cennou povahu, přitahovanou těmito cennými,
zralí muži, jdou za svou touhou po lásce. A tak,
tímto způsobem na jedné straně tito cenní muži
žijí v rozpadlých manželstvích, což jim velmi ubližuje
produktivitu a na druhé straně tyto cenné
ženy buď žijí bez lásky v neustálé nespokojenosti,
nebo zůstávají (většina z nich) po celou dobu květu a
plodném období jejich života bezdětná milovaná osoba. Toto
stav je z lidského hlediska plný problémů,
a od lidu velké škody.“

„Plný problémů z lidského hlediska a
„z lidového, který způsobuje velké škody,“ opakoval Hans s
důraz.

Poté, co skončil, bylo chvíli ticho.
Ale pak se jeden ozval: „Ale nemůžeme čekat tak dlouho?“
Kolik ti je let, Hansi? Koncem třicítky? To je skoro

Machine Translated by Google

středního věku! Říšský vůdce SS si však přeje, abychom se brali mladí!“

„Tuto námitku jsem očekával,“ odpověděl Hans. „Autor Frenssen tím nemyslel, že by se člověk neměl ženit před 37. rokem, spíše chce, aby mladý muž co nejdříve vynaložil veškeré úsilí, aby si uvědomil skutečné lidské hodnoty, což přirozeně jde ruku v ruce s prací na sobě samém.“ ‚Člověče, staň se nezbytným!‘ řekl...

řekl jednou důležitý muž.

„Myslíte si, že Reichsführer chtěl, abyste se vdala mladá, abyste se mohla vdát hloupá? A abyste pak teprve otevřela oči? Myslíte si, že vám Reichsführer dal povolení k lehkovážnosti? Klamete se sami sobě. Je to dopis důvěry! Reichsführer si myslí, že vy, jako esesáci, jste dostatečně hodni a zralí na to, abyste bojovali za Německo, a pokud to bude nutné, i zemřeli. Ale pokud se to od vás dá požadovat, pak se vám dá také věřit, že dáte Německu nový život. Reichsführer nemá v úmyslu schvalovat každou primitivní milostnou aféru. Myslí si, že když vám přeje brzké manželství,

o Německu, o dětech, ale myslí i na něco výše
všechno o hodnotě těchto dětí! Pokud dnes máme
stovky držitelů Dubových listů, tisíce rytířů
Křížoví příjemci a stovky tisíc dalších
vyznamenaní vojáci - kromě surového materiálu,
které také máme - pak se jen zamyslete nad tím, kde to všechno

Machine Translated by Google

pochází! Dnes jste takoví, jací vás vaši rodiče stvořili, a to znamená, jací vaši rodiče byli. Budoucí chlapci a dívky, muži i ženy, budou takové, jaké je vychováš, to znamená, jací jsi ty a jaké jsou i tvé dívky.

„A protože čas vojáka ve válce nedovoluje plýtvat, takže nesmíte plýtvat svým časem. - Můžete Mluv se svou dívkou vážně o takových věcech, jako teď já s tebou mluvit? Pokud ne, pokud jsou na to příliš hloupí nebo měkcí, tak je rád nechám jít. - Ale pokud se stanou vážnými a ticho, když jim to řeknete, a pokud se podívají do vašeho oči, pak tam něco je. Ale nikdy nepřestávejte zkoušet je a tím i vás samých znovu a znovu."

Jeden z mladých chlapíků řekl: „Je pro mě velmi těžké..." správně vyřešit toto nejdůležitější životní rozhodnutí správná volba manželky. A tak považuji Frenssensovu myšlenku pouze „Vdát se pozdě, opravdu dobré." Pak byly přineseny průkazky do místnosti.

„Připravte se, hoši," zvolal Hans, „Máme to samé." cesta pro cesty, abychom mohli dokončit náš rozhovor."

Vyšli z kasáren do volného prostoru. Napadl čerstvý sníh a země voněla velmi čistě. Sešli spolu z kopce, na kterém byly jejich ubytovny se před nimi nacházela bohatě integrovaná krajina jehož nehynoucí život ležel chráněn pod křišťálovým sněhem deka.

Machine Translated by Google

„Není pochyb o tom, že právě severský člověk
dospívá později než člověk z východu nebo z jihu,
zvláště pokud se zralostí myslí také zralost charakteru, ducha a pevnosti.
Tělo a duše jsou podle naší víry v podstatě jedno a proto patří k sobě.
Samo o sobě je pozdější manželství pro cenného severského člověka
přirozené. Ale nemusím vám říkat, že dnes stojíme v nejtěžším boji o naši
rasovou existenci od počátku historie našeho lidu. Naši rodiče a prarodiče
měli obecně příliš málo

děti, nepřátelští lidé na druhou stranu měli čtyři nebo pět
krát tolik! A nyní, během půl století, si druhá válka vybírá oběti z naší
krve. Musíme tedy zkrátit časové rozpětí mezi generacemi. My

nemám na výběr a jinak ne, takže je to pochopitelné
Tomu by měly zabránit určité úvahy. Musíme naopak usilovat o to, aby
mladý muž již v raném věku věděl
a bere svou povinnost vážně. A my ji plníme
prostřednictvím vzájemné pomoci v tomto úkolu. Ti, kteří mají podobný charakter
mezi starými a mladými musí stát jeden při druhém
s radami a činy. První je samozřejmě ta
vášnivý zájem o vás samotné, totiž o to,
uznání, že úkol výběru manželky je tou jedinou věcí
to je opravdu důležité, aby všechno ostatní šlo jak má být
sám o sobě. Základem výběru manželky je však
rovnost narození, což znamená příslušnost ke stejnému plemeni,

Machine Translated by Google

a v rámci stejného plemene nebo rasy také kompatibilita v nejdůležitějších vlastnostech charakteru a ducha."

„Mládež dnes ve 20 letech, ale také kvůli času..." z určitých důvodů, je tak nejasný a nerozhodný v „otázky lásky a manželství," pokračoval Hans. „Ale jak to může být jinak, když jsou média tak dlouho zahlcena tolika frivolními představami o těchto věcech, aby uspokojila zvědavost a chtíč bezmyšlenkovitých mas? Může to být jinak, když se naše dívky malují a tváří se podle vzoru filmových hvězd? Může to být jinak, dokud si německý chlapec myslí, že jeho dívka musí vypadat přesně jako ta či ona filmová hvězda, a naopak, když si německá dívka vybírá svůj „typ" z filmových hvězd? Může mládež pochopit, co je to severský cit mezi chlapcem a dívkou, mezi mužem a ženou, když celý den jen blábolí a píská hloupé hity, brouká a hrbí se, místo aby zpívala německé milostné a lidové písně, tančila německy a živila živý německý společenský život? Teprve když budeme mít opět společnou, přirozenou lidovou kulturu a přirozený komunitní život – očištěný od cizího – v..."

klany, vesnice a města, když všechno funguje
společně prosazovat a bdít nad správnou láskou
mládí lidu, když se opět svatební oslavy
stanou se smysluplnými lidovými oslavami, pak i
Mladí lidé ve dvaceti asi docela dobře vědí, co chtějí.

Machine Translated by Google

co by měli milovat a čeho by se měli vyvarovat, a také poznají, co je odpovědnost vůči předkům, rovnost narození a výchova. A stejné myšlenky najdou mezi svými příbuznými a známými, stejně jako to bylo u našich předků před tisíci lety. Čtěte v ságách, tam máte „obrazy lepších časů“, o kterých zpívá naše píseň věrnosti! Jste povoláni, abyste tyto potopené obrazy znovu probudili k novému životu tím, že plodíte děti takové hodnoty, s nimiž jediným možným vzestupem je

takové seversky formované kultury lze dosáhnout. A co dělat

Nezapomeňte, že k tomu potřebujete matky, kterým se podaří vychovat děti v duchu takové kultury a zachovat k ní živý folklór.“

Hans skončil své nedělní kázání. Zastavil se a skupina se zastavila s ním. Dívali se do dálky a objevili sníh poblíž. Jejich teplé ruce ho chytily a brzy se sněhové koule rozletěly.

létající.

Po intenzivní sněhové bitvě se rozloučili a odešli každý svou cestou. Jeden z mladíků zůstal s Hansem a oba se pravděpodobně dotkli...

na mnoho dalších otázek.

Machine Translated by Google

Tvůj život patří tvému lidu!

od H. Kl.

V deníku a věcech esesáka, který zabil
sám často opakuje následující větu: „Můj život
„Už nemá hodnotu!“ Co tím myslel a co udělal?
Má právo takhle mluvit?

Esesákovi bylo 21 let. Jeho láska – která...
svázal ho se dvěma různými dívkami, jednu po druhé,
nebyl lehkovážný. Hledal hodnotné
svazek, rovnocenná manželka, která by mu poskytla zdraví
děti v trvalém manželství. První dívky se vzdal
když lékařské vyšetření dívce jasně ukázalo
by zůstala neplodná. Ale pak, když nová drahá láska
ho svázala s jinou dívkou, dozvěděl se v nemocnici
že se sám vlastní vinou stal neplodným.
Od té doby věta o jeho bezúčelnosti
život se v jeho spisech často opakoval a že měl
ztratil všechno, pro co žil, miloval a za co bojoval:
zvěčnění v jeho dětech.

Čeho chce tento esesák dosáhnout svým
sebevražda? Chtěl se odčinit za to, co si sám způsobil?
neplodnost, nebo si přál uniknout bezdětné existenci,
která se mu zdála chudá a prázdná?

Machine Translated by Google

Rádi přenecháme zkoumání těchto otázek psychiatrům. Pro nás, esesáky, je v tomto případě, stejně jako ve všech případech sebevraždy, nutná a důležitá pouze jedna otázka: Pomohl čin lidu, nebo mu ublížil?

Nikdo nemůže popřít, že čin zde zmíněného esesáka způsobil lidu vážnou škodu. Neboť jím nebylo nic odčiněno ani napraveno. Právě naopak: esesák nejenže připravil svůj lid o

potomstvo, ale svou vlastní smrtí ho také připravil o sebe a svou vlastní pracovní sílu a bojovou sílu. Tím si ještě zvýšil vinu.

Mohou nastat případy, kdy lze velkou vinu uznat pouze vykoupeno smrtí. Pak je tu případ, kdy Pokračování v životě viníka může pro společnost znamenat nesnesitelnou zátěž. Ve všech ostatních případech existuje pouze jedno odčinění a smíření, a to celkové životní úsilí pro komunitu.

Ve svém rozkazu z 19. března 1939 říšský vůdce SS jasně zaujal postoj k sebevraždě. Píše se tam:

„Nejvíce 15 % sebevražd je spácháno z nějakých důvodů.“

to lze přijmout, například konec života po zločinu, který poškozuje společnost a poskvrňuje ji čest. 85 % sebevražd je však spácháno z důvodu důvody, které nelze nikdy akceptovat, jako například strach z trest, strach ze zkoušky, po napomenutí od nadřazený, po hádce s rodiči, po

Machine Translated by Google

zrušení zasnoubení ze žárlivosti po
nešťastná láska atd....

„Sebevraždy tohoto druhu nemají nic společného s hrdinstvím.“
nebo hrdinského ducha. My, esesáci, je vnímáme jako
útěk, jako dezerce před bojem a před samotným životem.

„SS nikdy neměly pochopení pro lidi, kteří
vyhýbejte se boji. Proto nařizuji, že ve všech případech
kde a vyšetřování zahájené nadřízeným
jasně určuje důvod sebevraždy
nelze akceptovat, aby o úmrtí nebylo oznámeno
muže a že se SS neúčastní
pohřbení."

Tvůj život nepatří tobě, ale tvému lidu.

Machine Translated by Google

To, za co bojujeme, je ochrana
existenci a rozmnožování naší rasy a našeho lidu, výživu
jejích dětí a udržování čistoty
krev, svoboda a nezávislost
vlasti, aby náš lid mohl dozrát k
splnění cíle, který jí dal také tvůrce
vesmír.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Člověk musí překonat „mrtvou bod“

Zpráva následujícího dopisu od společnosti
vůdce musí být chápán doslovně. Vztahuje se na
ty a já a my všichni velmi osobně.

...Navzdory těmto těžkým dnům hledíme vstříc
budoucnost s důvěrou. Ale jedna strašidelná myšlenka mě často trápí,
a to, že jen velmi málo Evropanů má v konečném smyslu naprostou
jasno v celém
naprosto bezpodmínečná povaha této války. Jistě je
šíří se stále více a více. Ale celá závažnost války zahrnuje jen příliš málo
lidí.

Bolševista chce přijít na západ a s
on jede na smrti - pro nás všechny, bez výjimky. Bojujeme za
existence či neexistence - my všichni, my v Říši a
ve všech evropských zemích. Z východu nám hrozí totální zničení;
bolševismus je absolutní
historická negace všeho, čím jsme,
bez ohledu na to, jak se tomu říká. A Rus je silný,
obzvláště v jedné věci, která dříve vždycky rozhodovala konflikty: v
duchu. Je tak fantasticky zdravý;
Ani bolševický jed mu nemůže ublížit. Místo toho má
účinek bakterie, která nastavuje dříve

Machine Translated by Google

dřímající síly v pohybu, které pak slepě, ale neodolatelně následují vnitřní zákon.

Bolševismus je opravdu velká událost v dříve chudých Ruské dějiny, něco, co se historicky pohnulo - a stále se pohybuje - široká masa tohoto obrovského lidu. Rusové vstupují do této války bez překážek. Neseme si s sebou bohaté dědictví, které nás tíží.

Je to, jak kdysi řekl Führer: Poslední prapor vítězí; jinými slovy, kdokoli vystřelí poslední výstřel Vyhrává bez ohledu na to, jak zápas dopadne nebo kde bude tento poslední výstřel vypálen. Kdokoli drží zbraň připravenou ke střelbě a míří na soupeře pět minut po dvanáct, vyhrál, i když stojí sám proti tisíc.

Mám za sebou velmi hořké týdny, týdny plné hrozných zážitků. Ale my vojáci tady na východě zažíváme obrovské sebeuvědomění a střízlivost ohledně sebe. Stáváme se čistšími, lepšími, tvrdšími a zdravější tady. Vojáci, kteří se v Rusku drží už přes dva roky, jsou nejlepšími muži našeho lidu, zdaleka nejlepší. Je to tak: člověk by už neměl trénovat rekruti v německých kasárnách se sprchami, postelemi, skříňky atd., ale v ruských nebo polských špinavých hnízdech. Člověk by už neměl shromažďovat divize v západních Evropě, ale i v Sovětském Rusku a v Polsku.

Machine Translated by Google

Nedávno jsem vyzvedl dva vojáky, kteří se oddělili od svých jednotek. Deset dní předtím byli v Haagu. Je naprosto jasné, že od takových lidí se zpočátku nedá moc očekávat, bez ohledu na to, co...

jak moc vybavení mohou být. Ale je to škoda,
co vše se ztratí v prvních bitvách. O tomto názoru se mluví
o stále více a více. Dokonce i jednotky, které byly v
vlasti na delší dobu za účelem odpočinku nebo rekvalifikace jsou
už nejsou tak dobří, jako by byli, kdyby nikdy nebyli
byl tam. Člověk musí nejprve překonat „mrtvou bod“: musí se odnaučit
ohlížet se zpět, musí se naučit, že cesta k opravdovému a pravdivému
životu vede pouze oklikou
porážka nepřítele, že není návratu.

Vlasť je pro nás příliš krásná; dělá nás nemocnými,
ochablý a slabý. To nemá nic společného s morálkou doma. Ale s účinkem
bezpečí a slušnosti v
celý náš život a naše bytí; to nás dělá takovými
je nám špatně, když se ohlédneme zpět na ruskou bídu, na
osamělost a zoufalství nemilosrdného požadavku,
který - tak absolutní - byl pravděpodobně vyroben pouze na
Athéňané v boji proti Spartě nebo Caesarovi v jeho
bitva s Vercingetorixem.

Člověk musí pochopit, že i čistě emocionálně, jinak podlehne
obrovskému tlaku
což na člověka dopadá duchovně. Pokud tomu člověk porozumí,

Machine Translated by Google

pak tlak okamžitě mizí. Na jeho místo přichází ledová, aktivní vůle utkat se s nepřítelem a porazit ho za každou cenu. Během svých úkolů jsem

seznámit se s velmi rozmanitými divizemi, těmi
které jsou v Rusku bez přerušení od roku 1940, ty, které byly vytvořeny v Německu během války,
a ty montované ve Francii. Poslední z nich mají
nejtěžší období zvykání si na
bezpodmínečná povaha ruské země za účelem
získat jasný pohled na gigantické možnosti těchto prostorů, které tam čekají na evropskou kreativitu.

V hlavě jim místo toho bzučí: „Tehdy ve Francii!“
říct: „Tady jsem, tady zůstávám – a pokud to není hezké
tady, pak to bude hezké, proto jsem, kdo jsem!“
Bohužel jen velmi málo lidí říká to druhé. Kdybychom se dokázali pevně zakousnout do ruské země... Sověti by...
nikdy nás neodeženou. Ale bohužel jen velmi málo kousne
pevně zde dole; sní o konci války zpět
domov, ale ne o konci války jako svobodný muž v
východ. A to je velká škoda. K tomu se musí dostat. V
v tu chvíli se Rus může pustit do čehokoli, co chce
má rád; ani se nepohne vpřed...

Machine Translated by Google

Pokud vidíme, jak se starý svět řítí v trosky, pak nedělejme to
příliš mnoho se ptá, zda je to hodně hodnotné, co je
nenahraditelný, je také zničen! To člověka zarmoutí
a oslabuje sílu odporu. Místo toho pojďme
zeptejte se sami sebe, zda stále cítíme jiskru
sílu v nás samotných, která nám umožňuje znovu vybudovat
Říše z našeho masa a krve. Pokud je to tak - a
Vím, že ti nejlepší z nás mají tuto pevnou víru -
pak budeme mít také sílu znovu vybudovat velké
pracuje tam, kde nám už žádná stará zeď nebrání - v
prostory východu a nad ruinami západu.
katedrály padly; jejich svatá míra žije dál
nezničitelné v naší krvi. Takže jsme svobodní k boji
a později bude svobodný, podle věčné míry,
postavit nové citadely nové doby.

***

Být jednoduchý a přirozený
je nejvyšším a konečným cílem.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Člověk je nadřazen materiálu, pokud se mu staví proti
velké ložisko a žádná hmotnost nebo velká hmotnost vnějších
síla je myslitelná, kterou nelze přemoci duchovním
sílu. A z toho každý, kdo je toho schopen, může
vyvodit závěr, že u mužů, skutečných mužů, jsou hodnoty
živý, který nelze zničit granáty ani
hory výbušnin.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Věčné srdce

Cesta zpět – tak jsme nazývali cestu
matky a otcové, rodiče, kteří ztratili syna,
často jejich jediný; cesta, která je má vést ze zoufalství a
osamělosti zpět k životu. Paní Marianne Harmitzová ze
Saettinu popisuje setkání s
voják z fronty, který hlásí návrat takové matky:

Bylo to ve vlaku. Mezi cestujícími sedí mladý voják. Vlasy
mu zešedivěly. Na obličeji má jizvy a vrásky, které vznikají
jen z velkého šoku.
Byl na šestitýdenní dovolené, jak řekl, a
Protože se ho jeden zeptal, jak je možné, že má tak
dlouhou dovolenou, začal postupně mluvit.

Těžce zraněný chlapík přijel ze Stalingradu -
kde se zúčastnil těžké bitvy téměř
úplný konec - letadlem z vlasti a nemocnicí v
Vídeň. Recepce, která dojala k slzám i nás, otrlé muže.
Neuvěřitelná láska, péče, květiny, soucit. V
vedle postele je můj přítel a soudruh. Po jeho boku, tichý a
hrdinsky sedí jeho matka, která vidí, jak se její jediné dítě začíná
po cestě do té široké, neznámé země. Napříč
ode mě je soudruh H., který ztratil i paži i obojí
nohy.

Machine Translated by Google

Je sám. Nikdy u jeho postele nikdo nevidí příbuzné.
Znepokojený a s tichým soucitem spočívá jeho pohled na
tvář matky. Cítí to a neviditelný pás
porozumění ji obklopuje srdcem.

„Kdo je ten mladík?“ zeptá se mě najednou.

„Bezúhonný muž a soudruh,“ odpovídám.

"Sám?"

„Bohužel ano, a chudá.“

Ztichne. Přemýšlím, co tyto otázky – v
v tuto hodinu - pravděpodobně zlá. Vím, že vlastní velký
farma, že její manžel je mrtvý a že tam, vedle
ona, syn, dědic, nositel jména, se chystá odejít
na své poslední cestě. Jeho život se čím dál víc vytrácí.
Drží ho za ruku, která je čím dál těžší.
A člověk cítí, jak jí krev v srdci ustupuje, že
cítí, jak její život bledne se životem jejího syna, který byl
obsah jejího života a její první a konečné naplnění.

Tiše stále drží ruku, i když je už studená;
Mlčky ležíme a neodvažujeme se nadechnout.

Pak vstane a přistoupí k našemu soudruhovi, který se dívá
s rozšířenýma očima. Natahují ruce. Cítí
co má ten teplý tlak znamenat: jeho vnitřní
sympatie.

„A teď mám na tebe jednu prosbu, drahý příteli.“
Byl jsi přítelem mého syna; můžu tě považovat za svého

Machine Translated by Google

„synku? Všechno bude patřit tobě, všechno…“ Je to tak
jako vzlyk.

Neohrabaně se jí pokusí políbit ruku. A koktat
jeho poděkování. „To,“ tak končí vojákova zpráva, „je to, co jsem
zkušený a vím, proč se vracím na frontu
až mi skončí dovolená.“

Viděl věčné srdce Německa: německé
matku. Viděl ji překonat smrt v jejím největším
okamžik.

Machine Translated by Google

Zlomené ruce

Mistr Riemenschneider byl ve své dílně sám.
Soumrak jemně dopadal na postavy, které jako by
jemně naplňovat životem v posledním denním světle. Tilman si udržel
neklidné ruce stále a jeho oči znovu objaly
práce v poslední době. Vstal a těžkým krokem se vydal k
socha Madony a – jako už tolikrát předtím –
znovu se mu zdálo, že nečelí mrtvému
dřevo, ale záhadně bijící bytost. Kdysi
znovu cítil jemně padající závěsy oděvu, všiml si, jak mu
tělem proběhlo známé zvláštní chvění,
což ho vždycky přepadlo, když začal vyřezávat
milující a intimní tvář z měkkého, voňavého dřeva
z původních lesů. V práci se mu vždycky líbilo být
sám a nebyl vázán ani časem, ani hodinou.
Všechno, co ve svém životě viděl a miloval nebo nenáviděl,
pouze vzal do rukou, aby se z něj stal nový
být mimo kamene nebo dřeva a osvobozen od každodenního života
žít. Pro jeho manželky nebylo snadné žít po jeho boku.
Byl třikrát ženatý, ale smrt byla
běžný host a stále se držel toho, čemu věřil
vlastnit si ho úplně. Občas se mu zdálo, že je
vinen, jako by nechal životy svých žen, které byly tak

Machine Translated by Google

pro něj zvláštní, proudí mu do rukou příliš mnoho
práce. Vždycky pro něj byly jako fontány, od
z čehož mohl čerpat sílu a radost a občas
také trochu klidu. Ale nebyli doopravdy pryč a tohle
byla pro pána dobrou a uklidňující jistotou.
Krása a aristokracie povstaly z materiálu. Měl
naplnil nepsaný zákon; zrozený z ničeho, měl
zviditelnil stvoření a víru v život v němých tvorech.
Od těžkých chvil jako učeň už uběhla dlouhá cesta
na vrcholu své práce. Viděl mnoho lidí a
zemí. Ach, svět byl široký a touha byla
čím víc to vstřebával, tím víc to vstřebával. Ale postupně se klid
dokonce ho přepadl. Würzburg obklíčil
neklid jeho krve. Zde se ukrýval.

Mistr o tom všem klidně přemýšlel a
pak si uvědomil, že dávná doba rolníka-
Probuzení bylo jako velká řeka, do níž se jeho touha vlévala
mohl proudit.

Jeho myšlenky se znovu probíraly pokladem
síně církevních dozorců, skrze
ctižádostivé pilířové zdi vysokých katedrál - ve všech z nich
byly jeho sochy, pomníky, oltáře, sochy apoštolů.
Vždycky stál v těchto mohutných kamenných lesích
šťastný a obdivoval mistry stavitele
země, která vzdorovitě nashromáždila takové stavby do

Machine Translated by Google

oblohu. Také se mu líbily zvony, které zvonily nad širokou krajinou s jejich těžkými tóny.

Ale něco zvláštního žilo mimovolně uvnitř ho a teď se prodral. Proč kněží zavěsili Holandské zlato a barevné ozdoby tam? Proč zpívali v cizích modlitbách k Bohu? Proč se zdálo, že peníze cinkající v pouzdrech jsou pro kostely? Pak na Riemenschneidera přišla divoká nouze.

Sevřel své požehnané ruce v silné pěsti. Jak často ho duchovní nutili tvořit věci, které se jeho ruce zdráhaly dělat. Přesto jsem šel, jak jsem chtěl, nemohli mi vyhovět; a zatímco přemýšlel, a V jeho očích se rozšířila studená jiskra. Použil Lidé, kteří ho den co den obklopovali jako vzory pro jeho práci. Venkovské ženy, děti z města, muži z dílen a ze zemědělských pozemků - umístil je je v oltářích a církev jim dala cizí jména.

Prelát knížete-biskupa z Würzburgu přinesl pánovi nový řád. Riemenschneider je nevrlý odpověď nastražila uši. Pak to dychtivě vybuchlo a z něj vytáhla zuřivost: „Ve městě se šíří fáma šíří se, ale nechci tomu věřit... Mistře Riemenschneidere! Pekelné síly vždycky

Machine Translated by Google

měly své místo v tobě. Jak jinak bys je mohl/a umístit
vtělený Antikrist uvnitř svatých oltářů?

Znepokojen a velmi ohromen se mistr zeptal:
„Kde... kde je Antikrist, ctihodný pane?“

Vsunul bledé ruce do širokých rukávů svých
sutána a řekla chladně, trochu pohrdavě:

„V rozích vašich oltářů dřepí rolníci s
vulgární tváře a vy jste si vydobyl docela výjimečný
tvář pro Jidáše v Heiligenblutaltar v
Rothenburg, aby to mohl být St. John. A na všech
kříže, které zloději chybí, a“, jeho oči se zadívaly vzhůru
mistr a on se naklonil dopředu: „a všechny Matky Boží
vyřezáváš si tvář své mladé ženy Elišky.“

Mistr se na reverenda lehce a chladně usmál, zvedl štíhlé ruce na
znamení odmítnutí a řekl: „Ano, ano, já...“
víte, co chcete říct: ...A značka je stále
z hanby, první nazí lidé, stojí
veselý a nevinný u portálu Marienkirche. Já
Vím, co si myslíš o mé práci, říkáš, že já
nedržel se Písma svatého. Teď jsem k tomu dospěl
vím, že je naprosté riziko se do toho ponořit
hluboce se ponořil do Písma svatého. Prostě jsem sklouzl z
falešné šaty, kterými jsi lidi zahalil
a teď tě to štve, protože vidíš,
pravda."

Machine Translated by Google

„Měj se na pozoru, Mistře rádce, řezbáři svaté a jediné Církve, ona má Pánovu svátost, stojí nedotčeně nade všemi lidmi. Zůstaň jejím služebníkem!“
Nestaň se poskokem ďábla a jeho poskoků!

Mistr neodpověděl, jen na preláta dlouho a pohrdavě zíral. Když se za odcházejícím duchovním s bouchnutím zavřely těžké dubové dveře, Riemenschneider věděl, že první velký paprsek
Most, který překračoval po celá desetiletí, se zřítil.

Tilman Riemenschneider byl v zemi několik dní. Navštívil přátele a soudruhy, o kterých věděl, že jsou spojeni s tajnou organizací.
rolnická odbojová organizace. Tichá vzpoura se šířila jako oheň. Potřeba rolníků rostla. Ale Tilman
Riemenschneider se postavil na jejich stranu.

Na vrcholu městských hradeb ve Würzburgu selský-
Náčelníci stáli celé hodiny a čekali na
selské armády, které měly dorazit do města. Až do povstání se skrývaly. Když zazvonily poplašné zvony
vyšli náhle a tiše seřadili své
muži. Jejich záležitosti byly nyní v pořádku. Arcibiskup měl uprchl, musel si uvědomit, že jeho hra skončila. Brzy
Měli přijít rolníci. Vítr jim udeřil do tváří jako mrazivá pěst. Noc se vkrádala chladně a dlouha. Bermetter

Machine Translated by Google

přešel k Riemenschneiderovi: „Trvá to zatraceně dlouho
čas, pochod armády směrem k Würzburgu.“

Tma, chlad a čekání neustále rostly
společně utlačující, ohromující.

Černou tmou se ozval výkřik. Dusot kopyt.
Řítící se jezdec. Byl to Mergentheimův kurýr. Z jeho
lapali po dechu a vytahovali ze sebe slova, zpočátku jen dvě, která
šíleně se točil dokola:

„Všechno je pryč... Všechno je pryč!... Nic nezbylo.“
rolnických vojsk.“ Koktavá zpráva o
pád poslední selské armády vpálil jejich strach.

Nic se nehýbalo. Hrůza kolem mužů narůstala.
jako by byli obklopeni neproniknutelnou zdí
plameny. Mysleli si, že se dusí. Bylo to
nesnesitelné. Pak někdo vydal divoké zavytí, jako by jen
Zbité zvíře je schopné plakat.

Ale pak se to s vztekem rozpoutalo. Vůdce rolníka
ostře zařval hovor turbulencí
rozpad:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Tady, rychle, a
koně, musíme opustit Würzburg! Když biskup
vrátí se, vítězové vpochodují do města a pak naši
životy skončí. Jsme bláto na jejich botách! My... ti
ty poslední!“

Machine Translated by Google

A užaslý nad jeho strnulostí: „Co se děje,
„Riemenschneidere? Pojď!“ Jeho odpověď, velmi slabá, a přesto
tvrdá jako sklo, se ozvala:

„Udělal jsem z Würzburgu skvělý... Zůstanu. Neotočím se.“
ocas a... a... kam... bych... měl... jít?“

Umlčet!

Zuřila jen noční černá bouře. Žádné hvězdy
zářilo, žádné světlo naděje nehřelo.

Rolnický vůdci si to rozmysleli. Uvědomili si
že jakýkoli útěk by byl zbytečný. Dříve či později
později by byli odhaleni, nebo by
museli se skrývat v lesích, ale pak možná
mohl zemřít hlady.

Posledním rolnickým vůdcům se podařilo skrývat tři
dní, pak je objevili a zajali
biskupští krveprolití.

Krčili se spoutaní v nejhlubších kobkách
pevnost Marienburg, jejichž planoucí oči se upíraly na
hustá tma. Nikdo z nich nevěděl o ostatních.
Vzduch v kobce byl zatuchlý a vlhký.

Tillman Riemenschneider se v
temnota žaláře. Den za dnem plynul, krok za dnem
krok a mnoho nocí uplynulo. Zítra byl
pryč a minulost se zhroutila.

Machine Translated by Google

Najednou se před jeho kamenným žalářem ozvaly rachoty kroků, nebo to mohly být i řetězy. Denní světlo oslňovalo Riemenschneider. Byl hrubě postrčen dopředu. křiklavě rudá z kabátec katů hořela v jeho oči. Vstoupil do soudní síně.

Nad jeho pokoru byl tribunál dosazen na trůn. Černá, vzdálená a patřící do jiného světa. V tom čas věděl: Teď přichází moje úroda... červená sklizeň.

Obžalobu přečetl městský exekutor. duchovenstvo vydalo pána světskému soudu; udržovala si čisté ruce, protože jak by jen mohla krví potřísněné ruce objímají svatyni svatých? Církev byla bezúhonná. Stála nad světskými stát, který jí musel sloužit, a sekulární stát musel proneste rozsudek:

"Tillman Riemenschneider, sochař, řezbář, městoradní a bývalý starosta města Würzburgu, je obviněn z hříšné zrady svého panovníka a feudála pán, urozený kníže-biskup z Würzburgu. Kvůli neposlušnost a protože měl v úmyslu otevřít město skrčený selský kacíř, je mu uložen trest smrt... Ale církev..."

Riemenschneider sotva poslouchal. Díval se skrz všechno a venku slyšel zpívat ptáka. Malý ptáček,

Machine Translated by Google

pomyslel si, tvá písnička by se mi včera hodila

a všechny dny v žaláři, ale obvinění a

soud se nesl slovo za slovem, přibližoval se k němu, dotýkal se ho, svíral

mu srdce jako železné prsty a

zlomil to.

„Církev je milosrdná ve jménu Páně,“

Riemenschneider bude zbaven pouze části svého

majetek bude zbaven a prostřednictvím

mučení... jeho ruce... budou... zlomené!“

Mohlo by slunce svítit... foukat vítr? Mohly by stromy...

mají právo šustit a ptáci právo zpívat

když byla způsobena tato nesnesitelná bolest? Nesmí

všechno zmrazí bezejmennou hrůzou?

A bylo to hotové!

Lidé vykonali lidský rozsudek. Když

mučitelé zahájili svůj hrozný čin, mistr vykopal svůj

zuby do rtů. Nevydal ani hlásku. Pak spadl

do víru zářících rudých kruhů.

Aby už nikdy nebylo tak jako ve středověku naše

kreativní lidé budou mučeni - za to bojujeme.

Machine Translated by Google

Duše a tělo
od LE

Pozdně klasická křesťanská koncepce tvrdí, že existuje hluboký rozdíl v podstatě mezi tělem a duší. Obojí mají různý původ: tělo je pozemsko-materiálního zdroje, duše je božsko-duchovního původu.

Oba mají odlišný osud: tělo umírá a rozkládá se, duše je věčná a žije dál po smrti. Obojí stojí v největší rozpor hodnot: tělo je zdrojem pudy, nízké, antihodnotové a zlé; duše je nositel vznešenosti a dobra, a tedy neomezené hodnoty.

Mezi oběma propastmi a nepřekonatelnou roklí stojí proti sobě stojí. Nesvaté tělo je řetěz svobodný, božský a duchovní vzlet duše; je to její nečisté, pozemské vězení.

Náš životní cit a přirozený cit našeho plemene se neliší souhlasím s těmito principy umírajícího a hroutícího se světa:

Víme, že obojí – duše i tělo – je svěřeno nás přímo tvůrcem. Oba jsou stejnou měrou projev věčně tvořivého a úžasně pracující božská přirozenost.

Víme, že jsme obojí zdědili od našich předky a že obojí žije dál v našich dětech. Víme, že rozhodnutí o pokračování života nebo smrti obou je

Machine Translated by Google

vloženo do našich rukou s vlastní zodpovědností. Žijeme v úctě, že jsme povoláni pomáhat zachovat dílo tvůrce a šířit ho v průběhu epoch.

Víme, že ušlechtilost a čistota našeho těla je zároveň s naší duší a naopak. Víme, že kdo kazí své tělo, kazí i svou duši, že kdo rozkládá svou duši, poznamenává i své tělo. Víme, že svou duši můžeme vzdělávat a formovat pouze spolu s

naše tělo a naopak.

Víme, že v podstatě jsme jedno a totéž s naším tělem i duší a že posvěcení jedno je zároveň posvěcením druhého.

Machine Translated by Google

Matka Země - vlast

V něm leží útočiště naděje a víry, oběti a oddanost, čin a práce nespočetných generací. To je dědictví, posvěcené a učiněné svatým skrze život a smrt našich předků, dané nám jako silný a krásné dědictví. Kolik lidských rukou postavilo, statečně a věrně, na velkém domovském domě naše srdce - Evropa. Kolik jich obětovalo, o koho se staralo, pracoval, hladověl, přemýšlel a trpěl! Každá ruka-Délka naší Země byla neúnavně dobývána a znovu a znovu vzdorovitě bráněna. Stejně tak germánská člověk pomalu v průběhu staletí formoval jasné rysy vesnic, měst, citadel, katedrál, hradů, mostů, ulic a řvoucích dílen do krajiny.

To se nám objeví před očima, když řekneme: Matka Země - Vlast. Z této země jsme vyrostli, z ní obklopuje nás, vlast dává sílu života. Germánští muži to často neuznávali a nebyli vědomi si jeho hodnoty. Ale když byli obklopeni cizincům, jim bolestně bylo jasné, že vlast je dobrá a neměnná jako matka, nikdy prchavé, vždy připravené je přijmout a živit se silou a vírou.

Machine Translated by Google

Byla to těžká cesta, dokud se jeden muž nepostavil a neřekl
s jasným hlasem, že jsme museli překročit lásku
půdu naší bezprostřední vlasti; byl to muž, který
naučil nás pochopit, že právě v tom úžasném
rozmanitost kmenových charakterů a krajin
Germánské země jsou místem, kde leží bohatství našeho života, a
že pouze v pochopení, uznání, oceňování - a lásce - ke všem
lidmi spřízněnými krví a kulturou
Evropo, prokazujeme našim vlastním nejvyšší služby?
vlast. Pro nás Germány je to velký, svatý domov vlasti a každá
krajina v něm je základním kamenem, žádná nesmí chybět a
jen všechny dohromady zapadají
společně do věčné krásy naší velké severské-
určený obytný prostor.

Machine Translated by Google

Stejného druhu

Železnice za Trondheimem byla zničena, takže
rota musela pochodovat.

„Pochodují v Norsku,“ pomysleli si střelci, zatímco
zanadávali a hodili si batohy na záda, „je jako
nabírání vody z moře: zdá se, že to nikdy nekončí.“

Ale země byla krásná, krásnější než kterákoli jiná
jiný region, který dosud viděli, a dostali se
Během této války se v Evropě hodně dělo. Ulice šla
do kopce, ne náhle, ale spíše tak snadno a
okouzlujícím způsobem, že si toho člověk při pochodu sotva všiml.
Mezi horami se táhla malá tmavá jezera a
Pole a louky byly tak zelené - jako v trávě
doma během Velikonoc, ačkoli Letnice měly
už dávno minulo.

Rota znovu pochodovala do rána a
Po krátkém odpoledním odpočinku pochodovali hluboko do
noc. Konečně spatřil město ten, kdo pochodoval vpředu;
Cíl pochodu pro tento den se jmenoval Ogendal. Ale
V tomto okamžiku společnost zažila hořké zklamání,
protože celé město, které leželo tak krásně v
údolí bylo tak důkladně zničeno, že zbyly jen ruiny
nebylo vidět. Už nestál ani jeden dům, jen

Machine Translated by Google

tu a tam zeď, jednotlivé komíny a zdi.
Všude mezi zbytky se kouřilo a
doutnající. Když se společnost zastavila na
louce za městem, jeden ze střelců, kteří byli
kteří zde v regionu kempovali, řekli, že včera
proběhly zde těžké boje. Norové
statečně kladl odpor; tím město odešlo
v plamenech.

Ale střelci byli unavení z dlouhého pochodu a
Kapitán to zkrátil. Ukázal rukou nahoru na
výšiny, kde byly usedlosti: „Každá četa
jedna farma!“

Mladý blonďatý poručík, který vedl první četu
rychle se rozhlédl po okolí: „Už mám svůj,“ řekl a otočil se
zpět ke svým střelcům: „První četa na
„Farma je hned u těch tří stromů!“ Střelci se otočili
jejich hlavy. Přesně ta nejvyšší farma! Ale oni viděli
že tato farma byla krásnější a větší než ta
ostatní. Jako hrad se tyčil na kopci. Tmavě červená
trámy krásně ladily s bílými rámy oken a
Všude kolem se rozkládala nedotčená říše luk, polí a
les. Pobyt tam nahoře byl rozhodně dobrý.

Poručík shromáždil svou četu. Střelci
znovu zvedl batohy a pak vylezl po stezce nahoru.
Březovým lesem stoupal vzhůru. Když

Machine Translated by Google

čerstvá zeleň stromů se otevřela, statek
už ležela před nimi. Louky se rozkládaly
všude kolem budovy. Pole byla čerstvě zdrcená.
Všechno se zdálo tak čisté a uklizené. Farmář opravdu...
který zde žil, byl králem ve své říši. „Jsme
„střelci druhé roty," hvízdl poručík
naštěstí to byla jeho oblíbená pochodová píseň: „bojujeme a
„Vyhrajeme, ale nikdy neustoupíme!" Pak nechal svou četu zastavit
a pomalu vykročil k farmě.

Byl to prostorný a honosný dům. Nad mohutnou
vchod vyčníval na úzkou střechu, kterou nesly dvě
dřevěné sloupy. Sloupy měly jemnou řezbu,
téměř příliš křehké pro těžkou bránu. Právě v tu chvíli
Poručík se chystal položit ruku na dveře
kliku, zpod stříšky vyšel starý muž.
Byl mohutný, tak mohutný, že byl o dost vyšší
než poručík, který byl ve skutečnosti slušné postavy
sám.

Stařec uviděl vojáka a oběma rukama ho chytil
pěstmi udeřil do zárubně, stál tam s rozkročenýma nohama a
zuřivě zavrtěl hlavou. „Dobrý den!" řekl poručík.

Stařec několikrát polkl a krátce poté
řekl: „Ne." To muselo být jediné slovo, které dokázal říct
německy: „Ne, ne!" A jeho štíhlá, hranatá tvář vypadala
nepřátelský a v jeho šedých očích planul vztek.

Machine Translated by Google

Poručík se znovu usmál a klidně řekl: „Musíte...“
Ubytuji zde na noc svou četu, čtyřicet mužů; ti,
najdi si místo v domě, tady, ostatní ve stodole!“

Stařec sevřel prsty ve dřevě
sloupek dveří a zabořil nohy do země, jako by
sám musel odmítnout vstup celé četě, která
seřadili se před domem. Rozzlobeně řekl: „Ne!“

Poručík zavolal seržanta a řekl mu, aby
starat se o stodolu a připravovat slámu pro tábor. On
s tím starým mužem by si tady poradil úplně sám.

V okamžiku, kdy to poručík řekl, starý
Muž udělal pár kroků vpřed a vklouzl do domu
před poručíkem, jako by si to rozmyslel.

Poručík se na okamžik zastavil u prahu.
Uviděl před sebou širokou, nízkou halu, jejíž stěny byly
obložená dřevem, nad ní byly těžké černé trámy.
Do místnosti proudilo světlo pouze ze dveří a
částečně ve tmě. Poručík mohl teprve postupně
rozeznat, že tu stáli muži, deset, dvanáct mužů, všichni tak vysocí
že hlavami téměř dosáhli nízkého stropu.
Všichni měli stejný nepřátelský výraz jako ten starý muž.

Poručík si najednou všiml, že muži stojí
kolem nosítek. Na nosítkách ležel mrtvý voják.
Poručík si sundal čepici.

Machine Translated by Google

Muži v kruhu už nevěnovali pozornost
k němu a mlčky se podívali na mrtvého muže. Nemodlili se, ani nepohnuli
rty. A tváře mužů znovu ztuhly, jako by jen

spolu, ale ne aby si navzájem projevovali smutek.

Poručík spatřil štíhlou tvář mrtvého,
která byla bledá jako vosk. Oči byly zavřené. Přes čelo se táhla široká,
těžká jizva. Ale výraz
na tváři ležel klidný odpočinek. Bunda
Norský voják ležel rozprostřený na hrudi a na něm ležela čepice. Ale u
paty nosítek stál pluh. Pak starý muž přistoupil k jednomu z mužů

a tiše mu položil ruku na rameno. Na okamžik
Muž vzhlédl a zvedl hlavu na znamení, že má
Rozuměl mu. Pak se obrátil k poručíkovi. „Ten

„Farmář je mrtvý,“ řekl dobrou němčinou.

Poručík krátce souhlasně přikývl:
„Zůstaneme ve stodole,“ řekl. Muž zopakoval, že odpověď je norská.
Stařec poslouchal a mlčky
přikývl hlavou.

Poručík šel ubytovat svou četu v
stodola. „Nikdo do domu nevstoupí.“ řekl
vysvětlil střelcům. „Farmář byl zabit v akci, pravděpodobně během boje
včera ráno.“

Machine Translated by Google

Když po chvíli poručík znovu vstoupil do domu, doprovázeli ho dva vojáci, kteří nesli ocelovou helmu a pušku. Starý muž byl

zpočátku se polekali a muži zvedli hlavy a čelem k

poručík. Na okamžik se v místnosti rozhostilo naprosté ticho. Ale oba vojáci přistoupili k mrtvému muži, zasalutovali, postavili se do pozoru a pevně před ně položili zbraně a postavili se na stráž.

Muži nejprve ustoupili ke zdi. Ne

Až teď si uvědomili, co to mělo znamenat. Poručík se postavil muži, který se odvolal

k němu a řekl: „Farmář padl jako voják. Já

„Přidělte mu stráž!“ Muž pomalu překládal slovo

slovem. Muži kolem sklonili hlavy

ticho a poručíkovi se zdálo, že jejich tváře

nebyli tak tvrdí a nepřátelští jako dříve.

Ale teď mladá žena, která seděla uprostřed

stůl, vstala. Měla vysokou, štíhlou postavu a volný

přírody. Poručíkovi se zdálo, že nikdy

spatřil krásnější a vznešenější tvář.

Žena se objevila ve dveřích a hledala

chvíli na mrtvého muže. Pak uviděla Němce

vojáci, kteří nehybně stáli u paty nosítek,

s děly před nimi, jedno na levé straně, druhé

jeden na pravé straně pluhu. Nestáli v

Machine Translated by Google

jakýmkoli jiným způsobem před mrtvým, než ten
ostatní muži to dělali a jejich tváře měly stejný vážný a
přísný výraz jako tváře ostatních mužů. Úžas z
smrt byla nade vším.

Žena si toho všimla a vrátila se do místnosti.
Když znovu vešla do haly, držela v ruce dřevěnou
v obou rukou rýhovač, na kterém ležel jeden z tenkých
norské placky a podal je Němci
důstojník: Poručík znal zvyk, přerušil
kousek chleba a pomalu ho snědl. Věděl, že
tímto se stal hostem v tomto statku.

Následujícího rána, když četa pochodovala
Starec znovu přistoupil k poručíkovi.

„Děkuji," řekl a poručík ho poznal
že se toto německé slovo naučil jen kvůli tomu samému
účel. Pak zavolal muže, který uměl mluvit
Němec a povzbudivě na něj pokynul.

„Němci zastřelili farmáře," řekl muž přísně,
zdůrazňoval každé slovo a vypadal smutně.

„Je válka," řekl poručík. „Je válka," řekl muž.
opakoval. A starý muž, který jako by
rozuměl slovu, souhlasně přikývl. „Možná to tak bylo."
„Musel jsem k tomu dojít," zopakoval muž a jeho tvář se
rozjasnil se, „ale chci říct toto: žádná nenávist nebude
zůstat!"

Machine Translated by Google

Poručík beze slova přikývl. Vlastně chtěl něco říct, ale velká slova pro něj moc neznamenala. Chvíli hledal...

vhodnou odpověď.

Konečně našel slova, která chtěl říct. „Jsme stejného druhu," řekl.

„To je pravda," zopakoval muž a nyní i stařec natáhl ruku k důstojníkovi. „Jsme z...“

stejný druh."

Machine Translated by Google

Dnes známe pocit sounáležitosti, který je daleko silnější než politické nebo ekonomické zájmy vysvětlit. Je to pocit komunity, který je určeno krví.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Zlatá medaile za statečnost

Když po (první) světové válce rakouské vlajky -
které byly rozvinuté do větru všemi směry
po celé Evropě v nespočet starých i nových dnech
vítězství pro říši - musely být s úctou spuštěny dolů, žádný kadet je
nenesl vysoko a mával do společného
chrám důstojné paměti. Stejně jako velký národ
rozpadly se na šest nebo sedm částí, takže si našly místo odpočinku tu
a tam, kde šlechtivě šustí jako
jakmile vítr zafouká z bojiště na
Kahlenberg (bitva proti Turkům), několik také v
Maďarsko, některá ve městech, která najednou patřila zemím, jež dříve
měly tu čest vidět saténové, kulkami prořezané vlajky až po kapitulaci

pro ně. Kupodivu visely standarty v různých
sálech a když v nějaké vzdálené době během tiché noci
poslední barevné třísky se z pólů jako můra snesou k zemi a rozpadnou
se v prach, jejich sláva bude stále trvat
velký.

Stejně jako vlajky, které byly umístěny do tmy,
stejně tak nikdo z těch, kteří pochodovali ve svém
armádní polně šedá uniforma po dobu čtyř let, povoleno
vystavovat svá vyznamenání za statečnost, pokud jejich bydliště

Machine Translated by Google

se nacházel v jedné z nových zemí. Vracející se vojáci vkládali své medaile, kříže a stuhy do truhel nebo za prádelnu. Ano, vyznamenání za statečnost si mohli nechat jen ve tmě; a tak

někdy starý válečník natáhl ruku

k nim, když je náhodou zahlédl, aby si je, dary říše, osahal, než rozhořčeně cinkající věci zasunul zpět do

tmavý.

Totéž se stalo i seržantovi, který si v Sanu vysloužil zlatou medaili za statečnost.

Karpaty - nejdříve malé a zanedlouho velké

medaile za statečnost ve stříbře a později v Tyrolsku bronzová

medaili a navíc zemřel „Karl-Truppen-Cross“. Byl to muž, který se těšil ze zbraní a kterého nic nemohlo potěšit víc, než zůstat s rotou

až do smrti, v Haliči nebo Trientu, v Bosně nebo na

„Schmelz“, bylo by mu jedno kde. Ale jako

Němec, jehož rodná země byla ve stínu jiné

zbrklé, dalekosáhlé chamtivosti národa, jen šel

jako vlajky a medaile do tmy a staly se

farmář, a vlastně ne špatný... jen že dosáhl

častěji než ostatní za prádlo do skříně, aby vytáhli pět medailí a nechali je cinkat

jeho dlaň.

Machine Translated by Google

Vzal si ženu, obdělával pole, zplodil dítě,
a když se rodilo a on viděl, jak zoufale se jeho žena potýkala
s porodními bolestmi, jak porodní asistentka zasahovala za
ženu a křičela „mami“ jako...
tolik jich viděl umírat na bojišti, a pak, aniž by si to uvědomil,
třískl patami o sebe,
Srdce mu hlasitě bilo a čelo se mu zpotilo;
cítil, že tady nemůže dělat nic jiného, než stát
v pozoru... jinak by si musel dřepnout v
roh a žalostně plakat.

Ale když dítě v kolébce zakvákalo a žena
radostně se usmál, vděčně ulevený muž měl
zvláštní inspirace, inspirace, kterou by nikdy
kdyby jeho armáda stále pochodovala pod vlajkami a
bubny, protože žádný seržant nikdy neměl právo udělovat
medaile a vyznamenání; ale teď, když
armáda a medaile byly pryč a ve tmě měl
nápad chovat se jako vrchní velitel a odměnit boj vzdorující
smrti. Zatočil si knír, přistoupil ke skříni, vytáhl pět medailí
a
Dlouze se na ně díval. Protože jeho kolena byla stále
třesoucí se, byl ochotný vydat ze sebe to nejlepší a nejvýš
nádherná dekorace, ale pak si uvědomil, že to dítě je jen
holčička; zavrtěl hlavou a vybral
velká stříbrná medaile, která se na kořisti třpytila bíle a červeně

Machine Translated by Google

pruhovanou stuhu a připevnila ji k matčině noční košili.
Kéž smějící se matka odmítne, kéž porodní bába s hliněným
řevem stiskne ruce na břicho, medaili
nyní byla udělena a ležela den za dnem, dokud žena
v těhotenství se zotavila, na nočním stolku, a všichni, kdo
přišli na návštěvu, viděli, že seržant ctí svou ženu stejně
jako on sám
v minulosti oceněn. Později medaili nevrátil zpět
do skříně. Už mu nepatřila, nikomu
voják stojící ve stínu, což byl jeho vlastní pocit; teď to byl
majetek jeho ženy a on jí medaili téměř nezáviděl. Ve
skutečnosti ne
rozuměla, přesto se o to musela starat
vyznamenání cti od nynějška sama, ne ve tmě
samozřejmě, z čehož se dostalo do popředí, kulaté a
třpytící se jako hvězda, díky novému životu. Položila to do
talíř broušeného skla na příborníku a tam by to mohlo být
zářivý.

Brzy se narodilo druhé dítě a otec ho odměnil
jeho manželka malou stříbrnou medailí a o rok později s
bronzovou medaili, protože obě byly opět dívky. I v
čtvrtý rok se to nezměnilo, ačkoli matka
málem zemřela při porodu; ale seržant - teď už jako
opravdový generál, který také často ne
vnímat skutečnou zásluhu - v žádném případě jí nedal

Machine Translated by Google

zlatou medaili za to, ale jeho nejmenší vyznamenání, „Karl Truppenův kříž“.

Když se poté narodily pátá a šestá dcera, zdálo se, že statečnost jeho ženy se stala něčím obyčejné pro muže, nehodné uznání, stejně jako, jak myslel, některé z jeho vlastních hrdinských činů zůstaly nepovšimnuty, a proto spravedlnost požadovala, aby nedělal velký povyk kolem takového požehnání ženy potomků už neměl a dokonce mu bylo dovoleno lovit kraby a reptali si na to, až se konečně v osmém roce narodil chlapec, tak snadno a bez námahy, tak rychle a téměř bez bolesti pro matku, že si to vyžadovala spravedlnost měla si nechat odebrat vyznamenání, a ne dostat novou; ale byl to chlapec a otec tam stál vedle postele se slzami v očích a položil na ni zlatou medaili, nejvyšší rakouské vyznamenání hruď ženy v porodnici a ona, která vždycky smáli se těmto poctám, zvážněli a plakali radostí nad dítětem a také trochu nad tím, medaile.

Přísně vzato, toto vyznamenání si zasloužila. už dávno. Ale vzhledem k tomu, že to vyžadovalo většinu výjimečné hrdinské činy k získání této medaile a s ohledem na to, že vlajky byly svědky tolika hodiny, které v historii formovaly kontinenty, bylo správné, že

Machine Translated by Google

Nejvynikající odměna za statečnost byla vyňata z temnoty a
vložena do světlého mléka a budoucnost dávajících prsou
matky jen pro chlapce... neboť hrou pomíjivého muže by byla
sláva a vlajky, medaile a
říše, by ne vždy nové rty kojenců
nacházejí svou první hrdinskou potravu u tak plných prsou.

Machine Translated by Google

Zůstat čistý a stát se zralým

mladým esesákem na východní frontě

Není to tak dávno, co jsme zvažovali čistotu a zralost jako něco zvláštního; dokonce jsme se těmto představám smáli. Nebyla snad přísnost bitvy naším prvním rozkazem a čistota něco pro mladé dívky? Ale my se od té doby změnily. Nyní se díváme jinýma očima a Už nečerpáme sílu pro své činy pouze z bouří mládí. Dlouhodobost války nám dala hlubší sílu vytrvalosti a houževnatosti. Nyní

vytváříme sílu z věcí, na které jsme zvyklí nikdy ani nepomysleli. Dnes můžeme spatřit náš domov, krásu polní květiny a úsměv dítěte s očima moudřejšíma bolestí ze ztráty a vědomí nebezpečí.

Zkrátka, dospěli jsme. Uprostřed zkáza všude kolem nás se jeví jako jediný cíl jako podstata našich nejčistších tužeb a obětí: Říše. A cesta k tomuto cíli vede cestou bojovníka mužnost.

Čím těžší je boj za náš cíl, tím neústupnější je požadavek na čistotu naší vůle, integritu našeho charakteru a jednoznačnost našich chování. Nejvyšší mužský ideál musí být ztělesněn, pokud

Machine Translated by Google

Říše má být dosažena, neboť Říše představuje
Nový řád lidstva; rodin, klanů a
jednotlivci. A za tento Nový řád se vede válka.

Nitku úplného vyhynutí jsme poprvé vnímali v
tuto válku dovedl k nejvyššímu lidskému jmenovateli během bitev na východě. Požadavky na zachování rasy jsou jistě pouze zoologickou záležitostí, pokud do nich není zahrnuto zachování árijské spirituality a kultury.
I tak je naše odpověď na zničení člověka v
Svět není jen válka a odpor, ale také naše vlastní proměněné životy a mužnost a čistota jsou v tomto boji nejsilnějšími zbraněmi. Ano, čistí v

nejvyšším smyslem byli mrtví, kteří se potopili v Langemarcku
do vlámské půdy; čistí byli padlí, kteří dosud leží v neoznačených hrobech na východě; a čistí byli také všichni ti, kteří v hodině největší nouze Německa
naslouchal volání prvních let této války.

Stejně tak je třeba chápat i naši národní hymnu „Německo, Německo nade vším“: ne jako triumfální válečný pokřik, ale jako nejhlubší závazek budovat vyšší řád lidstva
a jako mentalita pýchy velkolepost povolání
být bojovníky za tento Nový řád ve světě. Toto
mentalita nás osvobozuje od projevů dekadence, které vidíme na každém kroku: sobeckosti,
spekulace a politické machinace. Nejde o to,

Machine Translated by Google

jen tak si člověk udržuje čistotu jen kvůli vzhledu – což je naprosto buržoazní úvaha – ale jde o to vědomě odmítnout veškerou povrchnost jako známku nízkosti, dvojsmyslnost a nevěru jako nedůstojnou
manželství, jaké je mezi soudruhy, a veškerou obscénnost a prostopášnost jako zábavu. Proč?
Protože to všechno otevírá cestu nepříteli, aby vstoupil a získal oporu. Zůstat čistý také znamená
mít svědomí a starostlivost a projevovat laskavost
a kamarádství.

Od každého z nich se tedy vyžaduje neodvolatelná odpověď nás s ohledem na každý aspekt naší bytosti. Čím více my uvědomujeme si, že pracujeme na sociálním a politickém Nový řád a čím více si uvědomíme, že naše šlechta spočívá pouze ve službě Říši, tím jasnější nám bude, že jen oni

mohou v tomto světě vykonávat a udržovat si nadvládu, kteří mají zachovali si čistotu - i tváří v tvář chybám a hanbě.

Viděli jsme padat soudruhy hned vedle nás, kteří byli mladé a zcela nedokončené. To nám naplnilo srdce zármutek a sklíčenost. Právě tehdy však my zažil pravdu, že naplnění v životě není funkcí kvantity, ale kvality let,

které nám byly dány. Je to tak, protože každý

Machine Translated by Google

žijící muž, žena a dítě mohou získat korunu
život: zemřít za vlast.

Život bez čisté touhy je bezvýznamný. Proto hluboce přijímáme
Goethův výrok: „Žít pro potěšení je
nízký; urození žijí pro zákon a pořádek.“ Nemůžeme
přesně vědět, kam v tomto boji stoupáme a jaká forma a podmínky
nás čekají na vrcholu hory
výše, ale Říše je bezprostřední mise, kterou my
může v současné době rozpoznat a naplnit. A být vnitřně
Vybavení pro tento úkol vyžaduje čistotu a mužnost.

Všimněte si buržoazního vojáka, který dosazuje na trůn každého
falešného a nečistého boha. Možná, že takový člověk jimi nevědomě pohrdá...
čistota a mužnost, protože vším, čím kdy byl
vystaveny jsou prázdným formám těchto ctností a nikdy jejich rasově
duchovnímu obsahu. V každém případě je pravým člověkem jen ten,
kdo zakořeňuje nitě své duše v
základ; v krajnosti, která jediná plodí lásku
rodiny a vlasti, ve víře v božský zákon působící v životě jeho rasy a v
ochotě
klidně pochodovat vstříc smrti, protože on
zná význam této smrti jako nejvyšší oběti
Bůh.

Být mistrem znamená být zralý, mít duchovní vhled, dívat se za
zdání, dělat to, co je nezbytné,
a neztratit v tomto procesu víru. Ne proto, že my

Machine Translated by Google

Máme v rukou moc a zbraně, užíváme si to?

určité postavení v tomto světě, ale protože jsme skuteční

bojovníci pro Říši. To znamená, že jsme si zvolili:

odpovědnost, disciplína, zodpovědnost, úcta a

laskavost - tj. stát se silnějším člověkem a novým stvořením a nenechat

se světem předepisovat svým „zákonům“

nás. Jsme páni, protože stojíme ve vztahu k

svět jako nástroje ve službách vyššího řádu.

Toto poznání nás činí zralými bez ohledu na věk.

Osmnáctiletí se tímto způsobem a skrze útrapy války stali muži. Hodina

zkoušky je nezastihla bez pomoci, ale spíše svědčí o tom, že

skutečně dospěli.

Machine Translated by Google

To byl docela chlapík

od Heinricha von Kleina

Na mé cestě do Frankfurtu, hostinský ve vesnici
poblíž Jeny mi řekli, jak - několik hodin po bitvě
když město již bylo zcela opuštěno armádou knížete z Hohenlohe a
obklíčeno
Francouzi, kteří si mysleli, že je okupováno - a
Ve městě se objevil jediný pruský voják. Hostinský mě ujistil, že kdyby
všichni vojáci, kteří se zúčastnili bitvy, byli tak stateční jako tento chlapík,

Francouzi by byli poraženi, i kdyby to udělali
byly třikrát silnější, než ve skutečnosti byly.
Zde je příběh hostinského...

Úplně pokrytý prachem, tenhle chlapík skočí ze svého
kůň před mým hostincem a křičí: „Hostinský!“

Když se zeptám: „Co se děje?“, odpoví: „Jedna sklenice...“
brandy!“ a zatímco hází meč do pochvy, dodává: „Mám žízeň.“

„Bože na nebi!“, říkám, „Neutečeš snad, příteli?!“
Francouzi jsou blízko města!

„No tak, no tak!“ říká a zatímco nasazuje uzdu na krk koně, vysvětluje:
„Celý den jsem nic neměl!“

„Věřím, že tě posedl Satan!“ říkám mu.

Machine Translated by Google

„Hej, Liese!“ volám a ona mu dává láhev
„Gdaňsk“.

„Tady!“ a já mu chci dát celou láhev, takže...
na kterém bude jezdit.

„Tu, tu!“, říká a utírá si pot ze svého
čelo: „Protože nemám čas!“

„Jsi dítě Smrti!“ zvolám.

A znovu říkám: „Tady!“, když mu nalévám drink, a já
Zkus mu dát znovu celou láhev, ať si vezme
„Pij a jeď dál! Na tvé zdraví!“

„Ještě jeden!“, říká tenhle chlapík, když už zvoní výstřely.
na všechny strany do města.

„Ještě jeden? Nemáš obavy?“ ptám se.

„Ještě jednou!“ trvá na svém, zatímco si utírá vousy a
smrká si z koně: „Protože to bude...“
zaplaceno v hotovosti!“

V duši jsem si přála, aby...

„Tady!“ říkám a nalévám mu druhý drink.
touhy. A když to dopije, naliju mu třetí drink
a zeptejte se: „Jste teď spokojený?“

„Ach!“ chlapík se otřásl, „kořalka je dobrá!“

„No!“ říká, když si nasazuje klobouk, „kolik dlužím?“
Vy?"

„Nic! Nic!“ odpovídám. „Vypadněte, ve jménu
„Do čerta, Francouzi už vstupují do města!“

Machine Translated by Google

„No,“ říká a sahá po botě, „takže Bůh...“

„...odmění ho.“ a vytáhne dýmku s krátkou náustkem

z boty a říká: „Sežeňte mi oheň!“

„Požár?“ ptám se. „Nemáš obavy?“

„Oheň, ano!“ říká, „Protože si chci zapálit dýmku.“

tabák."

„Jsi posedlý legiemi!“ zvolám.

„Hej, Liese!“, volám na dívku a zatímco ten chlapík je

cpal si dýmku a dívka rozdělává oheň.

„No!“ říká a v ruce drží dýmku, kterou si právě zapálil.

ústa: „Teď budou mít Francouzi potíže!“ A

zatímco si nasouval klobouk přes oči a držel se

uzdu, otočí koně a tasí meč.

„Jsi ale ďábelský chlap!“ zvolám, „Zatracenej,“

Okouzlený darebáku! Ve jménu kata

Vypadni tam, kam patříš? Tři vojáci - že?

Vidíš je? – Už se zastavují u brány!

„To je super!“ poznamenává, zatímco si odplivuje a prohlíží si

tři vojáci s blýskavýma očima. „Kdyby jich bylo deset, tak bych...“

„...stále by se jich nebál.“ A v tomto okamžiku ti tři

Francouzi už vjíždějí do města.

„Basso Manelka!“, křičí chlapík a nasazuje ostruhy.

ke koni a spěchá k nim; skáče na ně,

tak pravdivý, jako je Bůh živý, a útočí na ně, jako by měl

celý sbor Hohenlohe za ním, takovým způsobem

Machine Translated by Google

že vojáci, kteří si nejsou jisti, zda je ve městě více Němců, jsou –
proti svému zvyku – vyděšeni. A
Než jeden stačil otočit ruku, praštil všechny tři z
jejich sedla a chopí se jejich koní a s nimi i
proletí kolem mě a zařve: „Bassa Teremtemtem! No, teď vidíte,
pane hostinském! Sbohem! Na shledanou! Hoho!“
Hoho! Hoho!"

Hostinský žasne: „Nikdy jsem takového neviděl.“
"Člověče, celý můj život!"

Machine Translated by Google

Rok vydání

NEZNÁMÝ

Machine Translated by Google

Citace

Co bylo jednotlivci dáno přírodou, to musí
předat jako příspěvek svému lidu. Může jen
být jedním z těch, kteří jsou v této komunitě; vyrůstá z
splnění vlastní, přidělené, nejvyšší povinnosti.

- Adolf Hitler

***

Všechny národy, které bojovaly ve světové válce, se ctí
„neznámý vojín“. V Paříži odpočívá pod
„Vítězný oblouk“. V Londýně spí svůj poslední spánek
pod černým mramorem Westminsterského opatství. V Berlíně
sídlí v paláci říšského kancléře. Německo je
jediná země, ve které „neznámý vojín“ není mrtvý,
ale životy.

- Frederik Boek
Švédská akademie, Stockholm

Machine Translated by Google

Až válka skončí, zažijeme zvláštní věci
věci. V Evropě bude vytvořen nový řád a bude fungovat
zaujme místo, které si právem zaslouží. Jeden z těch zvláštních
projevy budou takové, že člověk už nebude moci vnímat
Amerika jako nový svět, spíše Evropa jako nový
svět a Amerika jako staré.

Podle dánských novin Faedrelandet z 22. června
1941, číslo vydání 170, tato slova byla nedávno pronesena
americký novinář Hearst Press vévodou z Windsoru,
bývalý anglický král.

***

Národní socialismus vytváří lidovou komunitu, která
začíná u dítěte a končí u starého člověka. Ne
lze umlčet tuto gigantickou symfonii německého života.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Nepochopené kamarádství

Soudružství je stejně polymorfní jako život. Tisícnásobné.
jsou příklady, které to ukazují. Je to pouto, které
drží pohromadě opravdové kolegy. Bez opravdového
kamarádství je opravdové vojenství nemyslitelné. Vždy však
slouží vyššímu cíli, celku, komunitě. Jeho morálka
síla pramení ze silného srdce, ze zodpovědnosti,
z neochvějného pocitu osudového svázání s
lid a vlast. Kde se odchyluje od této morálky
koncept, nabývá egoistického pláště, je morálně vadný a
škodlivý pro společnost.

Jistě SS-Obersturmführer sloužící jako sklad
velitel podlehl takovému nepochopení
kamarádství. Když se zjistilo, že v jeho
pokladní rozkázal porazit několik prasat
bez povolení a nespravedlivě distribuováno nebo odesláno
velké množství masa, chybu neprověřil, spíše se snažil
ovlivnit vyšetřování
úředníky, aby se zdrželi dalšího vyšetřování. Dále on
přiměl zúčastněné esesáky k podání přísahy
že nedostali žádné maso.

Pokladní byl odsouzen k vězení a depo
velitel - za nehlášení trestných činů

Machine Translated by Google

podřízených a vymýšlejících falešné zprávy - do vězení
věta.

Chování pokladní představovalo vážnou újmu na zdraví
německému lidu. Velitel depa - venku
nepochopené kamarádství - se snažilo skrýt zneužívání, místo aby
zajistilo pořádek. Kdokoli to kryje, škodí celému lidu a podkopává svou
vlastní autoritu.

Machine Translated by Google

Poslední vůle esesáka

Desátník SS Leo R., v civilu asistent
učitel ve velkém slezském městě, zemřel při vojenské operaci
nemocnici v důsledku zranění utrpěných na východě
Přední strana. Zanechal po sobě jakýsi „poslední testament“, dopis
své rodině, který napsal v den, kdy vstoupil do Waffen SS. Tento dopis
ukazuje hluboký vhled do životního stylu příkladného národního socialisty
a pedagoga
a voják. Patří k věčným svědectvím víry
naší doby, což bude mít příkladný vliv na
budoucím generacím a ukázat jim a vysvětlit jim
skutky jejich otců.

Pokud bych měl zůstat na bojišti nebo se vrátit v
stav, kdy nejsem schopen uvažovat, pak snad toto
Poslední zákon slouží jako shrnutí pro mou rodinu a klan.

Nechci, aby kvůli materiálním věcem vznikal konflikt
věci. Později bude existovat germánské právo, v němž i srdce dělá správnou
věc. To je již vodítko. Chci, aby se ve všech otázkách světonázoru nebo
ideologie věci děly tak, jak jsme se s manželkou dohodli. Já

zejména si nepřeji žádné vměšování do ideologických záležitostí
vzdělávání dětí. Všichni stojíme v rukou velkých

Machine Translated by Google

víry, kterou máme a budeme se i nadále snažit formovat. Život
našeho lidu je pro nás svatý. Chceme se řídit úžasným pravidlem
být jedním lidem, to je náboženství
náš čas.

Chci, aby moji příbuzní měli nějakou památku.
mě. V našem klanu je srdce tak silné, že spravedlivý
míra se přirozeně najde.

Z celého srdce si přeji, aby se moje žena znovu vdala, pokud
Věří, že našla novou životní kamarádku. Znám ji, takže vím, že i
děti najdou dobrý osud.

Žádám přátele našeho klanu, aby byli kmotry dětí a přáteli
rodiny... aby naplňovali zákon pravého přátelství, které činí člověka
šťastným.
a dávání.

Přála bych si, aby mé děti vnímaly svou matku jako svou
nejcennější poklad, který jim dal život. Kromě toho by lid měl být
zákonem a vodítkem. Měl by být vždy prostí, věrní a pravdiví.

Děkuji své ženě. Slova jsou příliš slabá. Možná ví, že se mé srdce
dojímá, když pomyslím na úžasné
hloubku, kterou dala mému životu. Doufám také, že osud
dovol jí mít to, co mi bylo odepřeno. Kéž
Starost a bolest rychle odezní. Kéž na mě myslí
s radostnou hrdostí. Dala víc.

Machine Translated by Google

Drahá ženo! Přemýšlej o našem společném čase a jdi s plným nasazením
sílu do budoucnosti. Pokud existuje svatá spása, pak
je zásobována krví mého srdce.

Mějte úctu k předkům. Buďte věrní lidu.

Kéž naši lidé najdou šťastnou budoucnost.

Děkuji také svým rodičům, kteří museli často trpět
kvůli mně. Kéž by věděli, že se tohle všechno stalo, když jsem
snažil jsem se objasnit hlubší aspekty mého
existence. Moje láska bude vždy patřit jim.

Kéž všichni pocítíte, jak vám podávám ruku, aby vaše
síla poroste a budeš šťastný. Věř mi, můj
Touhou srdce je vždy vidět tě šťastného, budiž.

V předvečer cesty, na kterou se mohu připojit
dlouhé zástupy těch, pro které záleží jen na činu.

Leo R.

Machine Translated by Google

Jeden stojí sám v noci,
zatížen těžkou povinností,
vzpomíná na hodinky,
mrtvých soudruhů.

Cítí, že k němu někdo jde,
voják z minulých dnů,
který už utrpěl nejtrpčí osud,
a tiše ho slyší říkat:

Soudruh!

A jen toto jedno slovo.
Mlčí a dívají se.
Druhý odchází, jako stín, pryč,
teprve za časného ranního úsvitu.

- Cesta
od Heryberta Menzela

Machine Translated by Google

Ohledně

Chování vojáka

Vstříc cizinkám

Jsi esesák. To znamená, že nejsi
žoldák, který je naverbován k boji za něco jednoduše
za plat, i když se vás to jinak netýká. JAKO
Esesáku, reprezentuješ SS, komunitu, řád
ve vašem lidu, jehož zvláštním úkolem je udržovat čistou krev a zvyšovat
hodnotu rasy.
Když stojíte v cizí zemi se zbraní v ruce, máte dvojí povinnost: musíte
reprezentovat
tví lidé a ty musíš být hodni SS.

Chováš se však nedůstojně, když máš na sobě
uniforma Vůdce s odznaky Waffen
SS - pobíhat po tavernách a restauracích s těmi
dívky a ženy, které nesdílejí bolest a starosti svého vlastního lidu, které
si bolesti svého lidu nevšímají, jednoduše proto, že jim chybí jakýkoli cit.
To nejsou slušné ženy a dívky těchto cizích národů.

To je něco, co můžeš brát jako samozřejmost. Pro ty holky
jejichž bratři a ty ženy, jejichž manželé mají
poražen vámi a vašimi soudruhy by jistě
nechtějí se tě obejmout. Také víš, jaké újmy tě mohou postihnout z
takové neopatrnosti
sdružení.

Machine Translated by Google

Jak si můžeš nárokovat právo na nevyhnutelnou těžkost, když se
necháš být? Jak si můžeš udržet jasný pohled
a správné vystupování, když ztratíte sebeúctu? Mnoho
z vás měl v této válce příležitost předpokládat více
zodpovědnost, než byste kdy byli schopni
mít v době míru. Všichni musíte prokázat, že jste hodni
této zodpovědnosti. Víme, že jste ve válce stateční.
Ale také se musíte naučit být klidní, disciplinovaní a
mírný, i když nestojíte ve formaci.
To je to, v co doufáme pro budoucnost našich lidí.

Co byste měli udělat po přečtení těchto řádků?
Řeknu ti to. Musíš mít jasné oči a upřímný
srdce. Víš, co tím myslím. Víš, jak to myslím.
Možná také znáte toho či onoho soudruha, který to neudělal
choval se tak, jak měl. Doteď jsi jen vypadal
pryč a myslel si, že se tě to netýká. Věř mi, že
Týká se vás. Týká se nás všech. Nejdřív zkuste způsob
skutečného kamarádství: vezmi svého přítele stranou a
Mluvte s ním jasně a rozumně. Řekněte mu, co
prostředky. Řekněte mu o osudné hodině, kterou naši lidé zastihnou
sebe dovnitř. Vnukněte mu, že Vůdce
nemůže se vzdát ani jednoho muže.

Vždy pamatujte, že měsíce a roky, které nosíte
Uniforma s runami SS zůstane nezapomenutelná
po zbytek života. Pro Němce jsou to nejdůležitější
rozhodující roky v životě. Nejen proto, že mladí esesáci

Machine Translated by Google

dobrovolník dozrává v muže, nebo proto, že jeho hrudník
stává se širším, jeho krok jistějším nebo jeho zrak bystřejším. Formuje
se i jeho duch. A v komunitě SS se učí něčemu, co s ním navždy
zůstane: pořádku, disciplíně, svědomitosti, dochvilnosti, obětavosti a
smyslu pro povinnost vůči komunitě. Dělejte

nezkazit si tuhle vzpomínku tím, že nebudeš plnit své povinnosti tak, jak jsi měl/a
vaši lidé od vás očekávají. Pokud to ignorujete, vy
ublížit si víc než komukoli jinému.

Byla jednou doba, která prohlašovala „právo
vlastní tělo.“ To bylo období, které dávalo své požehnání, pokud se
černoch oženil s bílou ženou nebo pokud
Němka si vzala Žida - čas, který také chránil
ti, kteří zabili nenarozené dítě v těle jeho matky, pokud
jeho příchod by rodiče obtěžoval.
tehdejší šampioni, které jsme již přemohli bojem s Vůdcem v Německu,
nyní tvrdohlavě stojí na všech frontách proti nám.

Pokud věříte, že si můžete se svým vlastním tělem a svou vlastní
krví dělat, co si vaše touhy přejí, pak vy
pomáhat nepřátelům našeho lidu a našeho světonázoru.
Ve skutečnosti jsi pánem sebe sama, jen když
může v sobě vzbudit dostatek síly a hrdosti k životu v rámci zákonů,
pod kterými se řídí tvůj lid, tvé SS a ty sám
jsou sestaveny.

Machine Translated by Google

Kdokoli mu kazí krev,

ničí svůj lid.

Machine Translated by Google

Nejsoukromější věci jednotlivce jsou ty nej veřejné věci komunity. Pro ty nejdůležitější věc je v nich rozhodnuta: fyzická existence a budoucnost našich lidí.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Dítěte

Existuje hlubší radost než radost z narození dítěte? Znáte nějaké? Já ne! Je to radost pro oko. Radost pro uši. Radost pro vaše hladící ruce. Je to laskavý úder pro...
tvé srdce. Ano, hýbe celou tvou existencí tak, že
pro to nemáš slovo. Hlubšího slova rozhodně není.
znepokojení.

Obavy jsou mnohé.

Dítě, které se vám narodí a které se vyvíjí a roste tak, jak si to přeje jeho vnitřní duch, je vaší součástí. Ale stále si jde svou vlastní cestou. Cítíte se zodpovědní a stále to zvládnete.
nic. Ani k tomu, abys tomu pomohl, ani k tomu, abys tomu ublížil. Pokračuješ sebe v dítěti, ale stále se chová podle svých vlastních
vůle. Jaká starost by mohla být větší?

A nikdy to nepřestane. Zajímá vás jeho povaha a to, zda bude dobrý. Zajímá vás jeho
zdraví. Děláte si starosti s jeho chybami. Jste
znepokojen jeho úspěchy. Máte obavy
o jeho volbách. Víc se zajímáte o jeho život
než tvoje vlastní. Dokonce se obáváš i jeho starostí.
Tak hluboká, tak nekonečná, tak všeobjímající je tvá starost
vaše dítě.

Machine Translated by Google

Ale i vy sami se skrze své dítě prohlubujete. Vaše oddanost a zájem o dítě je vaší tajnou životní hodnotou. Touto hodnotou je vaše bezejmenná radost.

Tato radost je tvým bezejmenným potěšením. A pokud se tvé obavy rozplynou v tom smyslu, že se ukážou jako nepotřebné, když jsou... utichlý, protože to, po čem toužíme, přichází projít: Pokud to přežije, vyraší z toho tisíc malých klíčků Jako na jarním stromě, jeho dobrota je jako úsvit dobrého dne. Tvé bezejmenné potěšení nachází svou korunu radostí, kterou můžeš cítit v celém svém těle. Tvá radost stoupá v jasném světle vašeho vědomí hodnoty vašeho dítěte. A to přechází do slavné říše hrdost - jaká radost může být hlubší než ta?

Slyšíte o dítěti i jiné věci. Slyšíte, že je břemeno. Slyšíte, že je to zodpovědnost. Také vy slyšet věci, které jsou zdravější a spravedlivější. Slyšíte, že je to otázka přesvědčení. A co je jistě nejnespornější z toho, co slyšíte - je to povinnost vůči lidu, je to akt zodpovědnosti a uznání důvěry.

Ale říkám ti, že je moudré, abys měla dítě jen tak pro nic za nic. z jiného důvodu než z lásky. A že milujete své dítě z žádného jiného důvodu než z radosti.

Machine Translated by Google

Práce ctí ženu, stejně jako ctí muže. Dítě,
však matku zušlechťuje.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Bůh žije jen v hrdých srdcích

Spisovatel naší doby, jehož dílo se těší velké oblibě
chválen národem, napsal jako svou víru nemilosrdný
slova: „Boha hledají jen ti, kdo Boha potřebují. Kdokoli
nepotřebuje Ho, nenásleduje Ho. Dokonce i ti
„kdo uvažuje o Bohu, potřebuje ho.“ Pouze lidé, kteří potřebují
Bůh pronásleduje Boha... je to tak? Je Bůh, ať už si to kdo představuje jakkoli?
jeho, Boha břemen a těch, kteří jsou naplněni
Je temnota v životě klam? Něco, co jsme si chytře vymysleli,
abychom se vyrovnali se světem, s nímž nejsme spokojeni v
jeho pravé podobě, taková, jaká skutečně je? Je modlitba
vždy žádost, akt útěchy z naší bezmoci?
Mnozí se modlí, aby o něco požádali, a mnozí se modlí, aby o něco dali.
sami sebe utěšují - ale Bůh útěchy není náš
Bůh.

Když uznáváme zásadu: „Bůh žije jen v pyšných srdcích“,
pak máme na mysli jiného Boha než toho, který utěšuje, nebo
alespoň jiný způsob...
týkající se něj. Protože věříme, že Bůh a odvaha
a síla k sobě skutečně patří a že ti muži
i ti, kdož Boha nepotřebují, alespoň ne dočasně,
strach.

Machine Translated by Google

Je možné, že mladý muž poté, co pomohl skupině
Soudruzi hrdinně odolávají nepřátelským silám a utrpení
hořké hodiny visící na vlásku mezi životem a smrtí, že takový
muž, poté co nebezpečí pominulo, by
vyjádřit své city pláčem, ba že by proklínal!
Je však pravděpodobnější, že by se modlil, a skutečně,
velmi vášnivým a zapáleným způsobem. Jsme dojati
ne tolik tím, zda a co má člověk, který má
byl tak dojat, říká - jsme dojati, že muž v
na nejvážnější okamžiky života stále pohlíží s úžasem
něco většího, na nepochopitelném celku a
potvrzuje všemocnou víru. Muž se nad takové povznáší
viditelné, srozumitelné a užitečné věci. Pozvedá se
nad všechny individuální věci a dosahuje vědomí
světa, tajemného poznání
nepochopitelná zkušenost, do které se rodíme a z níž jsme
v určený čas vyrváni ze smrti
hodinu bez ptání. Síla a velikost
člověka však spočívá v tom, že se narodil bez vůle
jeho vlastní a přesto nežije v libovolné existenci.
I v raných letech je stále odvážnější,
Na tuto existenci pohlíží jako hledač, který žádá 30, 60 nebo
90 let života skutečně znamená. A je to toto: věrnost, láska,
kamarádství a odvaha.

Je to milosrdenství i prokletí lidstva, že k tomuto
den nikdo nenašel snadnou odpověď na otázku, nebo

Machine Translated by Google

k takovým myšlenkám. A aby je nikdo nenašel. Bůh není žádné „x“, které lze s přesnou jistotou vypočítat z jakéhokoli typu výpočtu. Pro nás, pouhé lidi, není jednoduchým faktem, ale spíše otázkou. A být schopen si tuto otázku znovu a znovu klást, být si vědom jistoty naší existence, podmínek naší

existence, aniž by byla těmito myšlenkami zničena,
a aniž bychom se jimi byli vyčerpáni... to se nám jeví jako nejkrásnější a nejplodnější odvaha ducha, jakou si dokážeme představit.

Žít jen tak moc neznamená. Všechno, co se narodí, projde krátkým obdobím až do smrti a bojuje o jídlo, přístřeší a pití. Takový krok za hranice tohoto kruhu...
život, svobodně ho potvrdit nebo popřít, to je pýcha a schopnost naší lidskosti. Pravými muži se stáváme skrze touto ušlechtilostí a skrze tuto hrdost. Neexistuje bod, kde by myšlenka skončila. Každý, kdo má odvahu mít ve svém srdci takový zdravý a radostný cit pro svět a pro Boha, je vskutku úžasně přísný a bdělý. Jak by se mohl stát měšťákem,

malý nebo nízký? Existuje úroveň věcí, na kterou se musí dostat znovu a znovu se zvedá a probojovává si cestu nahoru: Není to jeho, ale celé stvoření tak široké a hluboké, jak jen
se objevuje mužům.

Potřebujeme takovou radost a upřímně přiznáváme, že ji potřebujeme, totiž povznesení z až příliš-

Machine Translated by Google

houževnatí a příliš bázliví. Chceme být
nepříjemní a nespokojení, jako bychom nakonec
Objevte mraky a moře, odhalte tajemství
život se svými stovkami tisíc a miliony
projevů. Ptáme se hvězd, kdo je uvedl do jejich úžasné hry vzestupu a pádu? A ptáme se
voda, do jejíchž daleka a hloubky chce
proud? Jsme dostatečně silní na to, abychom neutekli
z věčného „odkud“ a „kam“ a my
Nepřijímejte ani to nejpřesnější vylíčení přírody jako zcela vyčerpané vysvětlení jejích důvodů.

Náš úžas nad hloubkou světa by neměl být odebrán fakty, a to ani bojem za nahotu
existence. Nechceme se stát ani meditativními
přirozenosti ani rozdělení lidé, spíše chceme přijmout život s volnou myslí, každodenní a často tak hořké, stejně jako to, co vrhá světlo a dává smysl. Bůh, kterému svěřujeme svou důvěru, je v souladu s našimi srdci.
On je naše vlastní srdce a zná to naše, když je otevřené a afirmativní ve světě.

Bůh v nás žije, protože ho neustále zkoumáme
ducha sil ve svém světě a snažit se je přimět k
naše vlastní. Nevyžaduje to úžasnou hrdost a čestnou odvahu podniknout takové dobytí světa a Boha? Nevyžaduje to také ušlechtilý úděl?

Machine Translated by Google

pevnost a vědomí, abychom se prosadili jako muži
před mocným Bohem?

Věrněji chválíme Boha a jeho pozemské stvoření
tím hrdější a sebevědomější v něm vypadáme. Smějící se oko, hbitý krok, duch, který je skutečně schopen radosti a povznést se, opravdové mládí, opravdová
mužnost, neochvějnost, láska, kamarádství, to jsou
nositelé Boží vlajky. A zde se opět připojujeme k duchu autora, kterého jsme zmínili na začátku a který zakončil potvrzení své básnické víry těmito slovy, která představují povinnost pro nás všechny: „Boha do světa přináší člověk.“

Machine Translated by Google

Všemohoucí bude spravedlivým soudcem.

Naším úkolem je však konat svou povinnost,

Abychom mohli před ním stát

jako stvořitel všech světů

podle zákona, který dal,

zákon boje o existenci.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Strom života a strom světa

Transformace árijského symbolu

V Německu stále existují oblasti, kde je stále možné vidět náhrobky ze 17. století tý století, po kterém nastala smrt daná osoba je zobrazena velmi specifickým, ale zároveň objasňujícím způsobem.

Například na náhrobku je v reliéfu vidět kytice květin, keř rostoucí hustými a krásné růže. Smrt v podobě kostry sedí vedle k tomu a se sarkastickým výrazem přeruší nejkrásnější květina. Nikdo nemůže nepochopit Význam tohoto obrázku: Stejně jako je květ s pohrdáním zlomen a odebrán z proudu života, který řídí jak jej, tak i keř, tak i tato osoba zemřela, pro kterou je tento náhrobek.

Někdy je to něžná melancholie, jemná a téměř smírčí rozhodnutí, které je v tomto znázorněno obrázek. Na jiných náhrobcích je to divoký, téměř darebácký otřes. Smrt je vždy zobrazována jako ošklivá kostra, která kácí strom. Ze stromu je již vyříznut hluboký kus. Ničivým výsledkem je jasný.

Další obrázky ukazují strom již spadl. Pak Z mraků bije blesk. V každém případě

Machine Translated by Google

Člověk slyší jasné poselství: „Jako padl strom, tak padneš i ty, dítě zrozené z masa a kostí!“ Není pochyb o tom, že strom má zde představovat životní strom zesnulého a že život tohoto symbolu představuje život dané osoby a že jeho zničení znamená smrt osoby, které patří.

Člověk a strom jsou zde zobrazeni v hloubce vzájemný vztah s hlubokým vnitřním poutem. Strom není žádným obrazem reality, žádným zobrazením přírody ani kulturním dílem pro estetické posouzení. Má význam, který je možná více či méně vědomě chápán v mysli ze 17 ty dřevorubec z století - ve skutečnosti sahá až do prvotních hlubin našich přesvědčení. Široké rozšíření Tuto myšlenku „stromu života“ lze zde pouze naznačovat. Mytologie sahá až k nejranějším počátkům Indoárijské tradice, sahající až k jasanu světového z Yggdrasilu. Strom žije dál v ságách o stromu domu, stromu strážném a stromu, který je zasazen pro novorozence. Člověk ho tuší i v pohádkách, jako je ta příjemná o jalovci nebo o jablkách života.

Nachází se v písních a zvycích od májového stromu až po Vánoční strom, který se přibíjí na střechu domu a uchovává během roku. V každém případě je život člena rodiny záhadně spjat s rozkvětem takového stromu. Je to tedy skutečně „strom života“.

Machine Translated by Google

Mohlo by se zdát, že smutných, žalostných 17^{tý} století,
která tak často a tak bolestně zažívala darebáctví
akty smrti, by mohly být možná výchozím bodem pro
příběhy o takových padlých stromech. Ale to tak není. Koncept
kácení stromu života smrtí sahá daleko do minulosti
dříve. Dřevoryt v písních Sebastiana Branta,
vyrobené krátce po roce 1500, již vykazovaly takový
obrázek. Zajímavé je, že tento strom
nepředstavuje jednoho muže, ale mnoho lidí, kteří
sedí na stromě a spadnou z něj do příkopu
než strom, který již byl pokácen, spadne.

Poslední obrázek Niklause Manuelova posmrtného tance je
ještě jasnější. Mnoho lidí sedí na obléhaném stromě.
Jsou sestřeleni Smrtí šípy. Zde, jak
jak již bylo zmíněno, trojka nepředstavuje život
strom jedné osoby, ale celého klanu. To je dokonce
jasněji v tisku mistra ze svitků z
kolem roku 1470. Zde je strom života skutečně světovým stromem,
v něm sedí lidé pečlivě rozmístění ve třípatrovém pořadí, které
samo o sobě představuje dobře uspořádaný svět.

Nahoře vidíme kněžství a pod ním
světští páni, císaři a králové, páni a hrabata.
Pod nimi jsou občané a rolníci. V
pozdního středověku vidíme věkové rozdělení
lidský svět do tří známých tříd, které používají
básně a filozofie indogermánského lidu.

Machine Translated by Google

Strom však není kácen. Ve dne v noci ho žvýkají dvě zvířata a stojí na lodi plující po vlnách, symbol věčného plynutí.

času. Smrt zvedá svůj luk a sestřeluje muže z
strom se šípy.

Tento strom je mnohem víc než strom života a je
také mnohem více než jen „strom tříd“, jak tomu bylo dříve nepřesně nazývaný. Ve skutečnosti je to světový strom, který vnímá všechny lidi v jasném řádu. Nedaleko od toho je myšlenka na severský světový jasan, v jehož větvích žijí bohové a lidé, a na další indogermánské světové stromy. Poskytovaly nejen obydlí, ale také rozdávaly štěstí a požehnání. Dnes samozřejmě my

jen matně vycítí velkolepý mytos, který se odehrává
zpět do prvotních hlubin naší rasy, daleko do
vzdálená minulost. Její proměny lze jasně
navazoval na několik málo relikvií, které zde máme.

V pozdním středověku stále žila stopa severské velikosti, v zobrazení posvátného stromu bylo stále cítit mytický světonázor. Jednodušeji řečeno,
vnější, hrubší... ale stále plné významu jsou
pozdější zobrazení v knize Sebastiana Branta a v
Bernerův tanec smrti. Pak se význam značně mění. Vitalita ustupuje. Do popředí se dostává jedinec, kterého ve středověkých ztvárněních stromů života vídáme jen zřídka, a spolu s ním

Machine Translated by Google

Individualismus se projevuje jednoduššími, srozumitelnějšími obrazy: stávají se emocionálními nebo dokonce sentimentálními; probouzejí soucit, smutek a lítost.

Nakonec význam úplně ustupuje. Divák cení si takových zobrazení jednoduše jako alegorií, jejichž krása a estetický efekt, který obdivuje. S tím transformace tohoto starého symbolu světového stromu a strom života skončí. Zbývá nám jen cítit cestu zpět do dávné minulosti s využitím existujících artefaktů a pocítit jejich velikost.

Machine Translated by Google

My jako jednotlivci nejsme nic jiného než listy na stromě. Dnes jsou zelené. Jeden list je větší, další je menší. Pak jeden uschne a pak další. Ale to nevadí, pokud strom zůstane zdravý!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Odvaha pro radost ze života

Kdokoli prochází zdevastovanými ulicemi
bombardovaná města, kdokoli se na ně podívá a otřásne se hrůzou
zříceniny hradů a kostelů, v nichž se odráží pocit života
velká období se odrážejí, kdokoli se podívá do propasti
srdce, která smrt roztrhla... on možná
považují za troufalé mluvit o radosti ze života jako
jedna z neporazitelných sil lidské duše. Možná má voják největší právo
dělat právě to: Nejen pro pohodlí, ale z živého pocitu reality, z níž vychází
radost ze života v kontrastu

nevypočitatelnost a temnota, ano, které samy o sobě tvoří
snesitelné. V týdnech nového roku by se dalo
slyšet zvuky shonu a ruchu karnevalu
oslavy v našich krásných městech. Ulice, které kdysi žily radostnými
davy, jsou nyní
pokryté popelem zničených domů. Místo ozdob vidíme nad hlavami
ruiny.
Muži, kteří kdysi pili z poháru života, nyní leží pod vodou
země nebo boj s jejich šedými a nyní vážnými
tváře v osamělosti boje o existenci
evropské kultury. Ženy uprchly daleko do

Machine Translated by Google

dvory a vesnice. Kde zůstává světlo, myšlenka, která nás může dovést zpět k radosti ze života?

Možná bychom se měli zamyslet nad tím, co je doopravdy radost ze života. Kdo to hledá jen ve vnějším projevu, těžko to najde ve válce. Komu záleží jen na poněkud syrovém materialistické potěšení budou zklamáni řídké pozůstatky... a tvrdí, že tam skoro nic není Už nemá cenu žít pro to, abych za to chválil tento život, nebo ho miloval. Hlubší radost ze života však nezávisí na čase a osudu, na potřebách a hořkosti. Je to jeden z těch tichých zázraků, které Bůh dává těm, kdo si jsou vědomi jeho existence. Nelze ho jen tak házet na hlavu. nás zvenčí. Žije v naší podstatě a našem bytí; žije to v nás. Člověk, který to má, je bohatý, i když... chodí v hadrech a žije v zemních jeskyních. Kdokoli žije v paláci a má všechny drahé životní ozdoby, je přesto nejchudším hostem na této zemi, pokud nemá tuto opravdovou radost ze života.

Začíná to prostým vědomím existence. Jsou muži, kteří se po dobrém nočním spánku dívají na nový den a stěžují si, protože stojí před prací a úkoly. Jiné se objevují po několika hodinách neklidného spánku s těžko pochopitelným pocitem uspokojení, rádi z reality svého života, a možná jednoduše proto, že jim dává dech, zrak, cítění, sluch a myšlení. Válka nám to ukázala úžasným způsobem

Machine Translated by Google

že naše potěšení z jednoduchých věcí v životě může být mnohem hlubší a smysluplnější než kdysi tak chválené „radosti“. A to dokazuje skutečnou skromnost a schopnost silných citů. Kdo by mohl vojákovi vysvětlit, že nic víc než

čistá postel, tence prostřený stůl, ano, krátké zdřímnutí, sklenice vína, hezký obrázek nebo atraktivní dívka procházející kolem mohl ho naplnit takovou radostí? A když jsme byli doma, trochu znudění a stáli před plným regálem knih a hledali jedinou knihu na klidnou hodinku... kdo by nám řekl, že jednoho dne budeme schopni zapomenout na svět a na sebe, na válku, špínu, utrpení

a dokonce i smrt... protože příjemná shoda okolností v opuštěný dům na východě nám poskytl špatně roztrhaný výtisk Elchendorffovy knihy? Kdo by to mohl nás přesvědčilo, že jednoho dne, v temném bunkru, ve vlhkém chladu a sužováni hmyzem, budeme moci poslouchat melodii Mozartovy „Kouzelné flétny“ při slabém světle a že se ponoříme do snu o věčné kráse světa
a zapomenout na všechny hrůzy kolem nás?

V takových chvílích se kolem nás rozzáří radost ze života, jako by blesky... nebo jako měkké světlo letního západu slunce. Zatímco jsme kdysi procházeli osvětlenými ulicemi města a hledali potěšení, nyní téměř zadýcháváme se při pohledu na zářivou krásu hvězdné noci, která se podivně odráží na pozadí měsíce, a to nám dává...

Machine Translated by Google

v nás vnitřní pocit sounáležitosti s vesmírem. Nikdo nemůže být vášnivějším žákem radosti ze života než prostý voják, který je hnán věčným ohněm boje, který prošel zdí smrti a hrůzy a který náhle oněmí, když stojí před tichým večerem a vidí úrodu.

jemně pohlazen jemným větrem. V takových chvílích cítí v tlukoucím vlastním srdci slavný a úžasný život, který mu byl dán. Pak jím proudí radost, kterou nelze srovnávat s žádným jiným potěšením této země. A tak se jevíme poněkud skromní, ale jen zdánlivě, protože taková skromnost je zároveň nejvyšším požadavkem, který můžeme od sebe požadovat.

život.V v tuto hodinu, kdy osud války nejvíc záleží
zkouší naše srdce, doma i na frontě,
Zdá se, že mluvit o radosti ze života je beznadějný pokus.
Ale odvaha patří k radosti stejně jako k boji a smrti.
Překonat smrt znamená získat radost.
Bez toho by se naše duše už dávno zhroutily
velké břemeno jejich útrap. Bez toho by
ženy doma by byly dávno zahnány do
nejtemnější, nevyhnutelná deprese. Tato radost ze života stojí jako zářící „nicméně“ nad naším těžce zkoušeným lidem, proti kterému jsou bomby a fosfor k ničemu. Žije v ní kousek dětství. Samolibé chlubení a slepota

Machine Translated by Google

Ctižádost je pro ni cizí. Láska k přírodě a k lidem, ke zvířatům a ke květinám, k hudbě a k
verše, neboť obrazy a umění z kamene a kovu jsou jeho součástí. Učí nás, že kdykoli něco ztratíme, měli bychom se podívat na to, co zbylo. Učí nás
rozpoznat význam v každém testu.

Kdo by popřel radost, kterou nacházejí manželé během jejich společných prázdninových dnů. Kdo může tvrdit, že - během hojných dnů míru s každodenními radostmi - dokázal tak hluboce cítit lásku své ženy, radost z dětí a kousek bezpečí? A i když nám osud vezme to, co je

nejdražší, ochota pomáhat nás znovu vede zpět
do náruče života.

Machine Translated by Google

Podivné setkání krále Olafa

od Willa Vespera

Jednoho dne se král Olaf Tryggvason a jeho muži plavili na jih podél pobřeží Norska na lodi „Long „Drak“. Když dorazili k fjordu Nidaros, muži se museli chopit vesel, protože vítr byl příliš slabý na naplnění plachet. Ale král nespěchal. Měl dobrou náladu a předváděl pro své mužů. S Ulfem, nositelem svého praporce, se utkal ve simulovaném souboji. Rudí. Nejprve bojovali obvyklým způsobem s meč v pravé ruce. Pak s mečem v levé ruku. A nakonec s meči v každé ruce. Pokaždé král postoupil až k desce. To byly pozoruhodné hry. Poté král Olaf vylezl na zábradlí lodi a procházel se po něm, zatímco žongloval

tři tasné dýky. Nikdo nikdy neviděl krále minout nebo dýka spadnout do moře. Muži veslovali s více nadšení a smál se.

Král Olaf seděl mezi svými muži na zadní palubě a hovořil o tom a o tom. Tam seděl Kolbjoern Maršál a Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze z Jaemtland a Bersl Silný: muži z celého Norska, z Islandu a ze západních ostrovů, vybraná skupina tým, pohlední chlapíci plní síly a odvahy. Jeden

Machine Translated by Google

viděl to. Nikdo nebyl starší šedesáti let, kromě biskupa
Sigurda, a nikdo mladší dvaceti, kromě Einera
Bogenschüttlera, kterému bylo teprve osmnáct, ale byl nejlepším střelc
v celé zemi.

„Teď držím celé Norsko v rukou," řekl král,
a natáhl pravou ruku k nebi, jako by
popadl něco, co ostatní neviděli. „Protože
„Dostal jsi to z Boží ruky," poznamenal
Biskup Sigurd s vážností.

„Ano," souhlasil král, „z Boží ruky, a ne z vaší, biskupe. Nutím všechny,
aby se poklonili Kristu, národy všech provincií: Stravanger a Hardanger,
Vik a Sogne,"
Woere a Ramsdalen, provincie u moře a v
hory a nyní i Helgeland a Upland.
Ty se daly nejhůře rozluštit."

„Ale na to máš také nejostřejší zuby," vmísil se do toho Islanďan
Sklade Hallfred. „Mnozí z nich..."
cítil je."

„To může být pravda," odpověděl Olaf, „ale Norsko je teď jednou Říší
a (kostelní) zvony zvoní po celém..."
Reich."

„Přiznávám," souhlasil Hallfred. Lehce se zasmál.
a dodal: „Také přiznávám, že je pro mě těžké si na ty zvony zvyknout. A
mnoho dalších to cítí stejně, i když to neříkají."

Machine Translated by Google

„Máš citlivé uši, jako skjald,“ odsekl Král
Olafe.

Ale Hallfred ukázal na své srdce a řekl: „Zde, králi Olafe, sedí ten, kdo
to nechce slyšet. Kristus.“
trvalo příliš dlouho, než k nám přišli. Všichni z nás
„Naučily jsme se od svých matek ještě něco dalšího.“

Král Olaf se na něj dlouho díval. Pak řekl:
„Kde zvoní zvony... je tam Říše a královské...“
nadvláda.“

„Který jsi dostal od Boha,“ vmísil se do toho biskup
znovu. „Jeden je pán. Ten v nebi.“

„A jeden je králem v Norsku, biskupe,“ odsekl Olaf.
„Člověk musí být pánem a jeden musí být králem, pokud...“
země se má stát kořistí cizích králů. Vždy
pamatuj si to.“

„V Norsku by měl být jen jeden král a
„ostrovy,“ řekl Hallfred. „A jen jeden by měl být pánem v
nebe. Ale stále je mi líto všech těch, kteří museli
„Nech všechno,“ a pomalu gestem ruky ukázal
k horám, pak přes oblohu a nakonec
dolů k moři. Všichni věděli, co tím myslí.

Biskup Sigurd se na něj rozzlobeně podíval. „Ty zuby budou...“
„Pořád musím často kousat a kousat mnohokrát,“ poznamenal,
„než budou tito idolové a čarodějové donuceni odejít
celé Norsko.“

Machine Translated by Google

Všichni se podívali na Olafa, aby viděli jeho reakci na Hallfredovy troufalá slova. Ale jeho srdce bylo lehké a dobromyslné dnes ten druh nálady, která uchvátí každého.
Se smíchem vycenil zuby a zvolal: „Norsko, vlast! Sláva tomu, kdo nám ji dal k vládě.“
Budeme to držet pevně zuby, nikdo nám to neurve. od nás, dokud budeme žít.“

„Ať žije král Olaf!“ zvolali muži. A Hallfred začal báseň o této hodině:

„Král vycítil bitevní počasí
a vydal se na jih...“

Loď klouzala blízko pobřeží do fjordu a narazil na skalnatý útes, který vyčníval daleko do voda. Ptáci na břehu se dali do vzduchu. Stříbrný Oblak mávajících křídel se jako prach stoupal k nebi. volalo tisíc ptáků.

Borovice, které stojí jedna za druhou podél úbočí hory, odrážející se sluneční světlo, když kymácel se. Světlo se odráželo od všech větví. Člověk slyšel potoky hlučně zurčící v roklích a lehký dech moře.

Najednou všichni uslyšeli výkřik jasného, ostrého hlasu. Na skalnaté římse blízko lodi stál muž.
Všichni se na něj podívali. Bylo jasné, že se chce přidat. a žádal o svolení, aby tak učinil.

Machine Translated by Google

Král Olaf dal pilotovi znamení, aby se plachtil blíže k římse. Muži zvedli vesla a přesunuli je k
strana k pevnině. Ale ještě než se loď dostala až tam, spatřili cizince stát na špičce přídě, blízko hlavy zlatého draka. Kývl směrem ke králi, který seděl vysoko na zadní palubě.

vypadal, jako by se po skoku lehce kymácel, a
stále se snažil udržet rovnováhu. Pak přistoupil k mužům v přídi lodi: k farmáři z okolí, který s nimi pravděpodobně chtěl jen chvíli cestovat, pokud budou snášet jeho společnost na lodi. Nebyl to obchodník, jak si zpočátku mysleli.

Byl to velmi statný muž ve staromódním oděvu
zelené farmářské sukno (hrubá vlněná látka). Pravděpodobně muž z hlubin hor. Kolem boku měl
široký kožený opasek s krásnou měděnou přezkou. V jednom z poutek na opasku nosil oboustranné kladivo, starou farmářskou zbraň: pěkně tvarovaný kus ruční práce. Ale nejnápadnější na muži byly jeho rudé vousy, které byly tak husté a dlouhé, že si je rozděloval a
zastrčil si ho za opasek zleva i zprava.

Posadil se na cívku lana a podíval se na muže,
kteří seděli nebo stáli kolem něj, jeden po druhém... zcela bez ostychu. Každý z nich cítil trochu nervózní z modrého ohně jeho pohledu. Bylo to, jako by si je prohlížel a na každém z nich našel nějakou chybu.

Machine Translated by Google

„To nebyl špatný skok, co jsi udělal na loď,“
uznat Vakra z Goetaelfa.

„Nebylo to o nic větší,“ odpověděl cizinec, „než
který jsi ty, Vakre, vytvořil, když jsi z někoho udělal křesťana
přítel Thora. Všichni jste v tom dobří skokani.
považovat."

To, co muž řekl, nebylo uklidňující.

„Nevíš, s kým cestuješ, farmáře? Buď.“
„Pozor! A kde jsme se s tebou seznámili, když si myslíš, že
o nás něco víš?“

„Starý známý,“ odpověděl, „zpátky od tvého
otcové. Ale zapomeňte na to. Teď bych rád cestoval s vámi
„Na chvíli tě protáhnout.“

„Kam chceš jít?“

„V zahraničí,“ odpověděl muž smutně.

„Vypadáte, že jste schopen vojenské výpravy.“

„Mám jich spoustu za sebou, ale teď chci...“
odpočinek."

„Nevypadáš tak,“ poznamenal Bersl Silný.
Podle jeho zvyku - jako by nestálo za to mluvit s
muž předtím, než si vyzkoušel svou sílu - sáhl po
ruku cizího člověka a pokusil se ho strhnout ze sedadla. Bylo to
krátký a ostrý boj, ale pak Bersl kladl
země a bylo naprosto jasné, kdo tady je
silnější. Bersl to nezažil od svého začátku
mládí. Zasáhlo to všechny jako oheň a opilost: každý

Machine Translated by Google

musel cizince vyzkoušet v soutěži. Ale nikdo se mu nemohl rovnat. Celá loď zírala na toho ďábelského chlapíka.

Jeho slova také letěla, ostrá a nebojácná, a nacházela svůj cíl stejně neomylně jako jeho pohyby. Každý si našel svůj!

Nakonec přešel podél zábradlí přes vesla, která nikdy nepřestal veslovat a žongloval nejen se třemi dýky (jako to udělal král Olaf), ale čtyři dýky s dva ve vzduchu a jeden v každé ruce za všech okolností. Bylo to rychlá hra, jako by mu dýky tančily nad hlavou jako plameny. Celá posádka zírala na tohoto farmáře, který tak hrál. Rozhodně se v tom vyznal víc než jen...

voly.

Konečně ho král Olaf zavolal a on vylezl nahoru na zadní palubu lodi, sundal si čepici a postavil se před krále. Viděli jsme, že i vlasy na jeho hlavě byly rudá a jak mu plápolala jako oheň nad čelem.

„Pokud před norského krále přijde cizinec jako ty a farmář, skloní se," nařídil hlasitě Thorgrim Thorsteinson. Farmář se k němu otočil a řekl: „Ty také pocházíš z mužů, Thorgrim, kteří nebyli

zvyklí ohýbat záda před ostatními muži - ostatní než snad před tím, po kom oni - jako ty - byli jmenováni."

„Jste výřečný a talentovaný muž," řekl král Olaf a gestem naznačil ostatním, aby ztichli. „Jste vy?" z oblasti?"

Machine Translated by Google

Rudovous se dlouho díval na krále Olafa. Pak
Lehce se zasmál, jako někdo, kdo má v srdci starosti.
„Ano,“ odpověděl, „dalo by se říct, že pocházím z té oblasti.“

„Z které provincie?“ zeptal se král.

Pak muž udělal stejné gesto jako Hallfred
kterou vytvořil Skjald, když mluvil o starých bozích.
Ukázal rukou směrem k hoře a pak
po obloze a nakonec dolů k moři. V jednom
Okamžitě všichni věděli, kdo to je. Zavyl vítr
dolů z hory a přes slunce jako závoj,
a voda začala stoupat. Ale nikdo to nedokázal
pomysli na loď, která se najednou začala tančit
blízko skalnatých útesů. Všichni zírali na Rudovouse,
kteří nyní stáli před svým králem velkým a mocným, a
viděl v jeho ruce svaté kladivo. Tupé dunění hromu
přišlo z nebe a všichni stáli jako stíny v
světlo síry. A pak uslyšeli mužův
těžkým hlasem.

„Ano, králi Olafe,“ promluvil, „pocházím z této provincie, z
Helgelandu a z Drontheimu, z Hardangeru.“
a Stavanger, z celého Norska a z ostrovů,
z hor i z údolí, z
z mraků a z moře. A je to moje práce, která tam je
taková země, která ti dává radost a kterou můžeš být
král. Když jsem sem poprvé přišel, byla to země ledu pod
nohy ettinů. Ale já jsem zabil ettiny, kteří seděli na

Machine Translated by Google

hory. Rostly tam stromy a tekly tam potoky. Uškrtil jsem ettiny, kteří jsou nepřáteli bohů i lidí. Na loukách rostly květiny a kozy šplhaly po horských stezkách. A lidé přicházeli, stavěli chatrče a orali pole. Požehnal jsem jejich úrodě. Měli chléb. Požehnal jsem jim moři. Měli ryby. Požehnal jsem jejich

stůl. Děti rostly. Já a můj druh, král Olaf, jsme tohle udělali

země obyvatelná pro děti lidí. Proto mě ctili, muži i ženy. A toto byl můj lid po dlouhou dobu."

Pak biskup Sigurd sebral odvahu a projevil odvahu.
Zvedl kříž z hrudi a přitiskl ho k

Rudovous. „Udej cestu, ty idole!" naléhal.

Muž se znovu zasmál, tiše a hořce. Bylo to jako

pláč ve větru.

„Ano," řekl, „a nyní přichází další. Moje hodina uplynula podle vůle Vševládce. Je to těžké pro mé přátele. A ty, Olafe, je pronásleduješ a zabíjíš a naplňuješ osud. Nakonec se to stane nám všem. Ale čekal jsem, že to bude jiné: vlk, který nás pohltí,

had, který nás škrtí. Přicházejí jemní a
přemůže mocné. Ale nikdo neunikne osudu a
Nikdo neví předem. Ta hodina přijde.
i muž na kříži."

„Udělej cestu, modlo!" znovu přikázal biskup, když

držel kříž blízko Rudým k očím.

Machine Translated by Google

Pak zvedl kladivo a blesk
sražený podél stěžně jako zlatý had. Bylo to jako
kdyby ho chytil rukou dříve, než by mohl způsobit nějakou škodu.
Potřetí se ozval hořký smích.
nikdy na to nezapomněl až do smrti.

Viděli, jak se muž vrhl přes palubu s
mohutným skokem a s kladivem nad hlavou
potopil se do moře a zmizel.

V tu chvíli se všechno změnilo. Lehký jih
Vítr zafoukl, naplnil plachty a tlačil loď dovnitř
sluneční svit podél jemně valících se vln hlouběji do
záliv. Zdálo se, jako by se všichni probudili ze snu
nebo otupělost. Král Olaf si přejel oběma rukama obličej.
Když si biskup Sigurd odkašlal, jako by chtěl něco říct,
Král mu pokynul, aby mlčel.

Před nimi stály domy Nidara a lodě v
pobřeží, mohutná střecha královského domu a
nová katedrála se špičatým vrcholem a širokou věží.
Nastal večer. Slunce zapadlo do moře. Zvony
tiše zaznělo přes vodu. Všichni stáli jako král a
odhalili hlavy.

„Modlíme se za všechny, kteří vědí, jak zemřít jako muži," řekl
král.

Machine Translated by Google

V nás hoří jako plamen pravidlo,

a musí to být zbožné,

protože je věčný a univerzální,

je to toto:

Konej svou povinnost!

Toto pravidlo obsahuje učení všech náboženství.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[NÁZEV PŘIDAL REDAKTOR]

Hrad na horách

[Poznámka editora: obrázek „Castel del Monte“ vynechán]

Nejkrásnější a nejmocnější pevnosti
Německé císařské období bylo vytvořeno za
Štaufská dynastie, zejména Fridrich II. Jsou
viditelné známky vývoje a formování
Evropská mocnost. Friedrich II. byl jedním z největších stavitelů pevností středověku. Měl velký vliv na architektonické řešení svých pevností. Jeho důmyslné stavby, které upřednostňovaly osmibokou strukturu, zůstaly příkladem pro další pevnosti a hrady i po boji soupeřících šlechticů.

eliminoval Německou říši jako mocenský faktor v
Evropa. „Castel del Monte“ v Apulii, pravděpodobně nejkrásnější z jeho hradů, se svým pravidelným půdorysem a elementární silou, je dodnes výrazem štaufsko-germánského ducha. Fridrich II. již tehdy vytvořil evropský styl, který oplodnil všechny

výstavba pevnosti na jihu, západě a východě a v
kterému dominovala německá forma.

Machine Translated by Google

[NÁZEV PŘIDAL REDAKTOR]

Kahlenberg 1683

Bitva u Kahlenbergu poblíž Vídně 12. září

Rok 1683 se počítá jako[1] jedna z těch velkých světových událostí, která mění tvář Země po staletí. Německá vojska, spojená s dobrovolníky z Východu, Francie a téměř ze všech evropských zemí, dosáhla skvělého obranného vítězství proti nespočetným hordám velkého sultána, který zde nasadil soustředěnou sílu své západoasijské/balkánské říše, aby

násilím otevřít bránu do střední Evropy. Pokud by Vídeň padla do turecké ruce, pak by Německo a Itálie byly
vystavena útoku muslimského půlměsíce. Devět týdnů Vídeň odolávala náporu přesily
turecké síly, dokud se začátkem září nepřiblížila pomocná armáda a neosvobodila obránce. Princ Evžen byl v čele svých dragounů a mezi prvními, kdo jim přerušil
cestu tureckými davy až k městským branám.
Odvážná odvaha tohoto dvacetiletého mladíka ze Savojska byla odměněn velením nad jezdeckým plukem, který nesl jméno tohoto hrdiny až do druhé světové války.

1Obrázek malby vynechán; text upraven tak, aby to odrážel. Původní úvodní text zněl: „Tento současný obraz zobrazuje bitvu u Kahlenbergu poblíž Vídně 12. září 1683. Tato bitva se počítá jako [...]“

Machine Translated by Google

Krev bratrů Zůstane vítězem

Výročí Düppelu, které je letošním výročím, bude v historii Šlesvicka-Holštýnska vždy sloužit jako varovné znamení. Pokud slaví 80. výročí tý boje v letech 1848 až 1851 nepřinesly svobodu, konečně nastal čas, kdy obyvatelé tohoto vévodství už nikdy nemohli být připoutáni k Dánsku.

Ale oslava jde daleko za hranice Šlesvicko-Holštýnsko, neboť tato zkouška pruské moci byla důležitý krok k národnímu sjednocení Německo. Bismark chtěl dát německému lidu jeho náležité postavení a nezbytný životní prostor. Pruská moc byl použit. Vítězství u Dueppelu umožnilo pruskému síla, která má být použita k podpoře expanze Německa krev a půda. Víra v Prusko rostla. Nový Tímto datem začalo politické období v německých dějinách.

Když přemýšlíme o kopinících z Dueppelu, pravděpodobně si připomínat vítězný den, který nakonec vedl k sjednocení Německa. Pro nás už neplatí slova, která tehdy prohlašoval Valné shromáždění v Rendsburgu 8. května 1864: „The Dueppelova krev nás od Dánů odděluje hlouběji než Belt a Königsau.“ Stále si však pamatujeme, a to i z pruské strany, jak odvážní a

Machine Translated by Google

čestně bojovali dánští obránci. Moltke napsal o
23. dubna 1864 svému bratru Ludwigovi:

„Nadšení tohoto malého lidu pro to, co...“
bojovat za, vytrvalost a obětavost, s níž jejich
armáda se prosadila v Dueppelově pozici, jsou dobře
uznáváni i svými nepřáteli. Vojska odolala
nepopsatelné mnohem více než naši, kteří měli
iniciativu útoku ve větším počtu, což umožnilo
aby jim bylo při těchto obtížných úkolech ulehčeno.“

Ohledně rytířství projeveného v tomto boji
mezi dvěma spřízněnými národy, Moltke napsal:

„Pravděpodobně neexistují lepší lidé než naši vojáci.“
Jakmile zazní poslední výstřel, nosiči nosítek
odnesli dánské i naše zraněné do
nemocnici se vší něhou malých dívek. A všechny jsou
zacházeli stejně v nemocnicích. V těchto nemocnicích, jako například
jako dominantní a luxusní v Johanniteru
pořádku, dánští důstojníci a vojáci leželi ve stejných místnostech
jako Prusové. Válka pravděpodobně nikdy nebyla vedena
s větší lidskostí než tento.“

Tento den viditelného posílení německé strany
měl pro Dány jinou tvář. Byl to den porážky.
Boj byl sveden proti mnohem přesilnějšímu
síla. I když pozice, na kterou se člověk umístil, byla příliš
velká naděje, se nedala udržet, stejně tak Dánové

Machine Translated by Google

přesto se o sobě dobře vyjádří, a to i při čestném ústraní, projevujíc jak odvahu, tak loajalita dánských vojáků. Bitva brigády v Scharffenberg pro Dueppelův mlýn uvedl Prusy „dovnitř“ obtížné úžiny“. Navzdory vítězství a bolestným ztrátám se armáda mohla vrátit se vztyčenou hlavou.

Máme toho i další současné svědky rytířské chování po bitvě: Jak Dánové O vojáky se starali němečtí rolníci... a dále na druhé straně, jak se o německé vojáky starali Dánští vesničané... po celé týdny a dokonce i měsíce. V tom dva rovnocenné, kulturně vysoce postavené germánské kmeny stáli proti sobě.

Bylo tedy téměř zřejmé, že po světové válce, Dánsko oslavilo sjednocení Severu Šlesvicko s Dánskem v Düppelu, kde byl král současnost. Jejich oslava zároveň znamenala hořké oddělení severního Šlesvicka od německého Reich. Ale už dnes je to vše překonáno víra ve společnou germánskou budoucnost.

Zvuk jména Dueppel se probouzí v obou hrdé vzpomínky lidí. Nenávistné tóny, které jsou znatelnější na dánské straně, dosud zcela vybledlý. Karl Larsen se neúspěšně snažil zlikvidujte je mezi Dány. Mezi Němci,

Machine Translated by Google

Tyto pocity byly nahrazeny radostí z vítězství. Hořkost však v průběhu let opadla. Myšlenka na statečné činy však zůstává nezapomenutelná.
obě strany. Stejně jako boj mezi dvěma národy
byl veden rytířsky, stejně jako boj o etnické
rozhodnutí bylo provedeno také rytířským způsobem.

Přijde den, kdy my, kteří pocházíme ze stejného Germánské kořeny a společná vlast, návrat k tomuto místo, protože hovoří o rytířském boji, loajalitě a neochvějnost germánských mužů, kteří v té době stáli proti sobě, ale pro které by bylo mnohem přirozenější stát bok po boku.
Dnes to stále nedělají a je třeba se to nejprve naučit. A Naši nepřátelé dělají vše, aby nás odcizili jednomu další.

Jakkoli je to hořké, mnozí se to přesto naučili již. A jsme si jisti svou pevnou vírou, že z V tomto období boje dozraje Německá říše jako pozdní - ale o to cennější - plod. Naši dánští dobrovolníci ve Waffen SS jsou prvními bojovníky za toto
světlou germánskou budoucnost na dánské straně.

Rozhodující je a zůstává: zda postoj je dobré nebo špatné, ať už chce někdo pracovat na stavbě nebo na bourání a ať už chce
vidět společné potřeby a cíle.

Machine Translated by Google

Evropské národy mají pouze jednu možnost, pokud chtějí si zachránit existenci: vidět, co mají v sobě běžné a postavit se za to.

Machine Translated by Google

Princ Eugen

Vznešený rytíř

Tisíce dobrovolníků z mnoha zemí
zahrnuty mezi pestrou směsicí spojenců, kteří
v horkém srpnu proudily k řece Dunaj
dnů v roce 1683, aby zastavil ohrožené
invaze do muslimského půlměsíce.

Mezi mnoha dobrovolníky francouzské koruny byl
také princ Evžen Savojský, který se narodil v Paříži,
ale který se poté otočil zády ke své rodné zemi
mnoho zklamání. Kaiser, který uprchl do
Pasov, mu svěřil velení nad dragounským plukem
v jehož čele brzy skvělým způsobem prokázal svou vojenskou zdatnost.

Hned na začátku své existence měl kníže štěstí na smysluplnou
zkušenost: v osvobozovací bitvě u Kahlenbergu u Vídně 12. září 1683.
Toto překvapivé a silné vítězství, které bylo získáno spojenými silami
všech německých zemí, osvobodilo Západ nejen od hrozby turecké
invaze, ale také poskytlo možnost nového utváření celé jihovýchodní
Evropy po německém vzoru. Byla roztržena brána, kterou vítr nové doby
mohl odfouknout zatuchlinu...

Machine Translated by Google

atmosféru starého života a probudit lidi, kteří
po třicetileté válce upadli do spánku, který jim vlil novou
naději. Savojský cizinec však poprvé vstoupil na německou

půda, by se stala nositelkou této naděje a nejdůležitější
skvělým představitelem nového období hrdinství v
Německé dějiny. V návaznosti na velké císařské
vojenští vůdci Ludwig von Baden a Karl von
Lothringen, princ se účastnil tažení v
Uhersko, které dovedlo císařské síly až
Siebenbürgen a před Bělehradem. Již v prvním
bitvách, princ Evžen prokázal svou osobní odvahu - v
krátké době byl dvakrát těžce zraněn - a on
projevil neobvyklé vojenské schopnosti. Nicméně to trvalo
dlouhou dobu na získání nezávislého velení. Pouze
poté, co několik let sloužil v italském divadle
podřízené postavení vůči Francouzům, nakonec
obdržet toto požadované nezávislé velení v Maďarsku v roce
1697.

Rakušané utrpěli několik neúspěchů

mezitím a Turci se zotavovali po první
velký šok. Eugen převzal špatně zásobenou,
demoralizovaná armáda a měla přímý rozkaz ne
uskutečnit během daného roku žádné další kampaně.
Jakmile však byly odstraněny nejhorší problémy,
provedl několik bleskových pohybů tam a zpět, které

Machine Translated by Google

zmátl Turky a zvítězil nad armádou
sultán v Zentě v roce 1697, i když to bylo dvakrát
velikosti jeho vlastní. S tímto vítězstvím princ vstoupil do
v popředí největších vojenských vůdců své doby.
Nyní zničení turecké nadvlády
Podunají se dostali dopředu. Hřmotné zprávy se dostaly daleko.
na Balkán, když první císařské hlídky dorazily
Bosnu a proříznout jižně od Bělehradu.

Nicméně, na vrcholu svých vítězství, Savoyan
musel kampaň zastavit a zvyknout si
mír. Velká evropská válka o otázku
španělské nástupnictví, které by vedlo k novému
rozložení moci na kontinentu bylo na spadnutí.
Říše jistě hodně získala mírem, který Eugen uzavřel s Turky v
Karlovcích v roce
1699: Maďarsko bez Banátu, Siebenburgenu a
větší část Slovenska a Chorvatska.

V následujícím roce vypukla evropská válka o korunu a
vypukla kontrola nad španělskou světovou říší. Na jednom
po jeho straně stála mocná Francie, která chtěla dobýt
Španělsko, aby dokončilo svou nadvládu nad Evropou;
na druhé straně Rakousko, Nizozemsko a Anglie,
která chtěla pokračovat ve své staré „neutralizační politice“
proti vzestupu jakékoli dominantní mocnosti na kontinentu.

Princ Evžen musel opustit dějiště svých vítězství
a koncepty na Dunaji s cílem převzít kontrolu nad

Machine Translated by Google

obrana Impéria na Západě. Stále více se rozvíjel do celkové role
císařského vojenského vůdce, který převzal strategické i diplomatické
plánování. Nikdo z domorodců nebyl schopen lépe než on pochopit
složité problémy politiky a překonat tisícinásobné potřeby silně
rozdělené politické scény. Jeden z největších státníků, které kdy náš lid
měl, dokázal pochopit na jedné straně celkový evropský svět a na druhé
straně

na druhou stranu pochopit i ty nejmenší detaily a potřeby
z různých území, ať už v Alpách nebo v
ústí německých řek na severu. Není to náhoda
že tento muž, který se narodil v cizině, se stal jedním z nejněmeckějších
z velkých lidí v našich dějinách a žije dál v paměti lidu v písních i sázách.

Přestože strávil mnoho let na půdě Itálie,
Flandry a jižní Německo bojující proti
Princ Evžen, francouzský nepřítel a bránící Říši před útoky bourbonského
imperialismu, nikdy ani na okamžik nezapomněl na zásady své politiky,
totiž že císař bude na západě vždy v defenzivě,

protože budoucnost Říše ležela na Východě. Jak
šéf „německé strany“ u dvora, udělal, co chtěl
mohl zabránit Karlu VI., aby se do toho zapletl
španělské a italské země místo dokončení práce
na jihovýchodě, která již začala. Mezi jeho

Machine Translated by Google

vítězství nad nenáviděnými Francouzi v letech 1700 až 1709 v Hoechstaedtu a Turíně, v Oudenarde a Malplaquet, princ znovu a znovu spěchal do Vídně, aby varoval před příliš ambiciózními dobyvačnými plány, aby mohl prohlédnout konečné uklidnění jihovýchodu a velký úkol v této oblasti, který zbývalo splnit.

Po 12 letech krvavých bojů se první španělské nástupnictví chýlilo ke konci. Anglie, která byla dostatečně oslabena na to, aby se dostala pod Sun Kin, se začala obávat vzestupu německého vlivu a vyzvala hraběte z Marlburgu, spojence a přítele Eugena, aby se stáhl z evropského válčení. Zašlo to tak daleko, že anglická armáda nechala Savojce na holičkách a zradila ho přímo před nepřítelem. Znechucení a vztek přemohly prince, jehož obvykle dobrou náladu si všimli i jeho nepřátelé, a prorocky anglického generála varoval, že takovými triky ztratí sebe i celou Evropu.

Po uzavření míru s Francií v roce 1714 Rastatt a Baden, princ Eugen, který mezitím byl povýšen na říšského polního maršála a mohl se opět svobodně uskutečnit své rozsáhlé plány na jihovýchodě. Sayovan překonal všechna svá předchozí vítězství během válka s Turky v letech 1716 až 1718. Byla to mistrovské dílo vojenského a politického vedení a

Machine Translated by Google

patří mezi nejzářivější kapitoly německých a evropských dějin. Při agresivních útocích byli útočící Turci zaskočeni a zničeni u Peterwardeinu. Mistrovské dílo jeho vojenského génia se však projevilo v dvojité bitvě u Bělehradu v roce 1717, kde mezi obléhanou pevností a přesilou turecké síly zaútočil a zničil nejprve postupující armádu a poté dobyl Bělehrad, který se mu nacházel v týlu.

Krátce před mírovou konferencí v Passarowitzu v roce 1718, jejíž hrdými plody byly výsledky jeho nezapomenutelného tažení, byla ve vojenském táboře před Bělehradem napsána dojemná píseň. Lépe než tisíc chválospevů popisuje pocit sounáležitosti, který panoval mezi dobyvatelem Turků a jeho vlastním lidem.

Svým vlastním nesmrtelným způsobem je vyjádřením blízkého jednota a jednoduchost citu: německá píseň o
Princ Evžen, urozený rytíř. Od té doby se to slyší,
a nelze jej umlčet, jak v okolí města a pevnosti Bělehrad, tak všude pod širým nebem
jihovýchodní nížina, do které ústí řeka Nibelungen
svou cestou.

Dobytí oblasti Donau - které bylo vybojováno
krví všech germánských kmenů stvořil
předpokladem pro primární cíl státníka
Princ Evžen: kolonizace a kulturní integrace

Machine Translated by Google

toto území. V Passarowickém míru, Banát,
malé Valašsko a Srbsko byly připojeny k Rakousku
a tak byl téměř celý tok povodí řeky Dunaj dobyt pro Říši. V ohromující
krátké době kdysi zpustošená města znovu rozkvetla. Kdysi zpustošená
půda opět přinesla ovoce. Kdysi ucpané řeky opět tekly po uspořádaných
korytech a četné bažiny byly odvodněny. Nositelé

Západní civilizace v této oblasti, nositelé lepšího
řádu a tvůrci nové prosperity byli němečtí osadníci, které kníže přivedl
po desítkách tisíc, aby kolonizovali kdysi zdevastovanou zemi podél
Dunaje. Pokud se však tato kolonizační práce znovu a znovu zastavila a
místo nepřetržité kolonizace podél Dunaje, jakou kníže plánoval, zůstali
kolonizující Němci rozděleni do malých izolovaných skupin... to byla
chyba bezcílné dynastické ambice Habsburků, která rozdělovala a
plýtvala jejich energií ve všech koutech jejich říše.

A v posledních dnech života prince Evžena, poté
jeho velká vítězství v tureckých válkách, temná znamení udělala
objeví se. Konec života tohoto zvláštního muže, stejně jako
začátku byl obklopen tragédií. Nicméně
Tragédie nespočívala v jeho osobním životě, ale v hlodání
obavy o osud své práce. Zdálo se, že se stává
princi v jeho posledních letech bylo jasné, že jeho primární

Machine Translated by Google

principy a nenapravitelná politika Habsburků
nikdy se nesmíří a že jeho práce bude
nakonec padnou kvůli tomuto rozporu. A mnoho
věci naznačovaly, že Savoyan už tušil
počáteční stíny úpadku tak rychlého
nastolila vládu nad dunajskou monarchií.

Ale utrpení a zoufalství, které jistě musí
dotkl se tohoto génia během jeho boje o jeho
stvoření a hluboké vhledy, které mu umožnily
vnímat osud jeho díla, nebyly odhaleny ostatním.
Takový byl: Harmonický muž, neodolatelný
dobrou vůli a přímočarou srozumitelnost, ale stále záhadou
svým současníkům a potomkům. Neopustil
za závětí nebo dokonce jediným osobním slovem, které by zvídaví
životopisci mohli použít k vyřešení
hádanku jeho osobnosti.

Ukázal se pouze v činu. A my můžeme
skromně se spokojíme se slovy, kterými
stejně velký duch své doby, Fridrich Veliký, zaplatil
na počest ctěného prince:

„...Vládl nejen rakouským územím, ale také
Říše. Ve skutečnosti byl císařem...“

Machine Translated by Google

Králův soud

Král Jindřich seděl, obklopen svými císařskými soudci,
u starého tribunálu poblíž tržního města Rottweil.
Lidstvo kolem nich vytvořilo půlkruh.

Bylo tam také několik biskupů, protože to bylo
poprvé král spravoval dvůr bez svého
právní poradci.

Svobodný muž obvinil mnicha ze znásilnění jeho
dcera.

Dvanáct svědků stálo po boku svobodného rolníka.
A dvanáct svědků - mnichů - stálo po straně
obviněného.

Král slyšel špatné věci o dění v
opatství. Král z soudcovské lavice viděl, že
lid se postavil na stranu rolníka a že pouze jejich
úcta k němu jim bránila v tom, aby na něj chrlili urážky
mniši.

Rolník stál, držel svou dceru za ruku a
požadoval spravedlnost.

Naproti němu stáli mniši a křičeli, že
dívka byla nevěstka. Z davu se ozvalo vrčení
obyčejní lidé. Obviněný pocházel z prominentní společnosti
rodina. Jeho příbuzní se snažili všemožně umlčet

Machine Translated by Google

svobodný muž - vyhrožovali mu ohněm a mečem, pokud
Neodvolal své obvinění. Ale statečný muž
zůstal neochvějný, pohlédl králi do tváře a
požadoval spravedlnost.

Mnich však sklonil zrak, kdykoli
král se mu podíval do očí.

Příbuzní požádali dívku, aby přišla. Když
překonala svou plachost, král Jindřich se jí podíval do očí
a věděla, že říká pravdu:

Mnich vyslechl její zpověď, řekla dívka, a
pak jí nařídil, aby šla na hřbitov a odříkala dvanáct
modlitby na hrobu její matky. Odtud ho donutil
ji zatlačil do cely a vnutil se jí. Vykřikla
a bránil se, ale nikdo v opatství nezvedl ruku, aby
pomozte jí. Druhý den ráno ji opat nechal odvézt do
Navrhl jí, aby zůstala v opatství jako služebná.

Otec se však vydal do opatství se skupinou
ozbrojení muži a ona byla propuštěna.

Pak přistoupil opat a přísahal na všechno, co je
svaté, že dívka lhala. Bůh pomůže pravdě zvítězit,
a Bůh by měl vynést rozsudek. Obžalovaný bratr
byl připraven podstoupit zkoušku ohněm.

Mladý král rozhořčeně poznamenal: „Jak dlouho to bude trvat?“
Lidé stále věří v takovou magii?

Každý, kdo slyšel tato slova, byl zděšen a
Biskupové se bázlivě stáhli před králem.

Machine Translated by Google

Král Jindřich viděl, že zašel příliš daleko, a tak řekl: „Jestli věříš, že Bůh udělá zázrak, tak mi ho dovol vidět.“

Dvanáct mnichů přineslo železné desky, které měli připraveni, před trůnem.

Přicházeli ve dvojicích, každý držel jeden talíř, s oči upřené k nebi v modlitbě.

Mnich přinesl dřevěný rošt na oheň a položil ho před královským trůnem.

Modlili se k Bohu, aby pomohl pravdě zvítězit a zachránit jejich nevinného bratra z drápů ďábla.

Pozorné obyvatelstvo začalo být znepokojené, protože král Heinrichova neopatrná slova je strašně znepokojila. nervový.

Bratři se vrátili a každý nesl velký kmen, modlili se s očima upřenýma k nebi. A oni se naskládali dřevo a rozdělali velký oheň, který vysoko plápolal.

Král Jindřich však seděl nehybně na svém trůnu a choval se, jako by neslyšel nepříjemné šeptání biskupů a vzrušeného šeptání lidu.

Mniši vložili železné desky do ohně a Opat vzýval všemohoucího Boha jako svědka, že bratr byl nevinný a že všechno, co se o něm říkalo opatství lhalo.

Říkal si, že zabije dvě mouchy jednou ranou a a tak odvrátil nebezpečí, kterého se obával, že mu hrozí opatství.

Machine Translated by Google

Krále Jindřicha zablesklo v očích, protože prohlédl opatův plán.

Pastor se modlil hlasitěji a hlasitěji a svědčil před Bohem za nevinnost svého bratra z opatství. On požádal Všemohoucího Soudce, aby před všemi přítomnými dokázal že žalobce a jeho dcera byli lháři a že dcera, obzvláště, si zasloužila být upálena na hranici, protože falešně obvinila zbožného bratra.

Král Jindřich zvolal: „Chceš nakreslit?“ králův soud na vás, pane pastore? Bůh stvořil „...král soudce, a ne opat z Rottweilu!“ Mezitím se železné desky rozžhavily do ruda a dva mniši do nich foukali uhlíky s měchy, aby to všichni viděli bylo skutečné.

Jiní přinesli stoličku. Posadili obviněného mnicha na to a dal si nohy do plechové pánve - plné až po okraj. Opat hlasitě prohlásil, že je to nutné pro mnich, aby se před svým zbožným soudcem objevil s čistýma nohama.

Král Jindřich si však všiml, že tekutina v pánev měla namodralý nádech.

Poté, co mnichovi umyli nohy – aniž by... osušil je - vstal a zvedl obě ruce v modlitbě.

Mniši používali dlouhé kleště k uchopení zářících talířů a položili je na dřevěný gril, který byl jen jeden krok od uhlíků. Byly tak horké, že gril hořel a kouřil.

Machine Translated by Google

Opat vzal bratra za ruku a vedl ho k
zářící desky.

„Nyní dosvědč, věčný Bože,“ zvolal, „že náš
bratr není vinen!

A obžalovaný přecházel po žhavých talířích, jako by
byly to chladné kameny.

Lid křičel! A dívka křičela
nejhlasitější. Svobodný muž přitáhl svou dceru, která
padla na zem a křičela, že je nevěstka!

Mniši se ušklíbali a řvali, že si zaslouží smrt.
A lid ztichl a nevěděl, co dělat
věřit.

Král Jindřich bez mrknutí pokrčil rameny a
jen mlčky pohlédla na dívku, která se vrhla
u jeho nohou.

Pak zvolal mocným hlasem: „Podívejme se, jestli Bůh
zůstává podle jeho verdiktu!“

„Ty svatokrádež, králi Jindřichu!“ zvolali biskupové a
Obyvatelstvo bylo králem a některými z nich zděšeno
ženy křičely. Král nařídil:

„Znovu rozpalte železné talíře!“

Nikdo se nepohnul.

Pak několik mladých rytířů, kteří vždy
obklíčili krále, vystoupili vpřed a chopili se talířů
kleštěmi, hodil je zpět do uhlíků, přidal další

Machine Translated by Google

dřevo na oheň a foukal do ohně
měchy.

Mniši však kňourali a stěžovali si, že
to byla svatokrádež proti věčnému Bohu.

Pouze opat si uvědomil, co král chce udělat,
a zbledl strachy.

„Necítíte se dobře, opate?“ zeptal se ho král.

Neodpověděl.

Biskupové naléhali na krále Jindřicha, aby s jeho svatokrádeží přestal.

„Zvedni si sukni!“ řekl král dívce.

Mladí rytíři kleštěmi položili železné desky,
které byly ještě žhavější než předtím, na dřevěné
ohniště. Byly tak horké, že dřevo zmodralo
plamen.

Dva mniši spěchali a chtěli dívku vést, ale
Král hlasitě přikázal: „Stůj! To není ono.“
tvůj úkol!“

Sestoupil z trůnu, vzal dívku za
ruku a řekl: „Pokud by bylo nutné, aby mnich přišel
před svým Bohem s čistýma nohama, pak to není o nic méně nutné
aby to udělala i ta dívka!“

Řekl dívce, aby si sedla na stoličku, a on
osobně si strčila nohy do plechové pánve.

Viděl, že obsah byl hustá tekutina a
průhledný jako čirý křišťál.

Machine Translated by Google

Ale ostatní, kteří přihlíželi, se třásli rozrušením a nevěděli, co mají říct.

Pak král řekl třesoucí se dívce, aby vstala, a on sám ji dovedl k žhavému železu.

A když před okamžikem strachy zaváhala když vstoupil na první místo, laskavě řekl: „Vím, že Jsi bez viny, takže se neboj!“

Dívka sebrala odvahu a přešla přes zářící talíře, jako by to byly chladné kameny. A potom na jejích nohou nebyl ani sebemenší puchýř.

Obyvatelstvo křičelo. A mniši také.

Ale věděli proč!

Rolník si přitáhl dceru k hrudi a držel ji tak pevně, že se málem udusila.

Biskupové byli ohromeni a nemohli si vybrat hlavy ani ocasy z toho. Několik mnichů se pokusilo prorazit dav, aby utekl. Král hlasitě přikázal hlas: „Chyťte je!“

Několik statných chlapíků popadlo mnichy a přivedlo je je zpět před královský trůn, který vyzval několik rytířů, kteří by je střežili. Pak nařídil: „Udělejte to

žehličky se zase rozpálily!“

Všichni se překvapením nehnuli a nikdo věděl, o co král míří.

Biskupové už neřekli ani slovo. Mladí rytíři rozpálil talíře potřetí. A Heinrich měl

Machine Translated by Google

přinesl novou pánev s čerstvou vodou. Pak řekl
hlasitým hlasem: „Nyní by nám Bůh měl říct, zda
Opat nám říkal úplnou pravdu. A také
Opat by si měl umýt nohy svěcenou vodou, aby byl
čistý, když předstoupí před Boží trůn.“

Opat křičel hrůzou, odmítal a vzpíral se
rukama i nohama. Ale oni ho donutili posadit se na stoličku,
a jeden z biskupů mu umyl nohy čerstvým svatým olejem
voda.

I když se bránil rukama i nohama, byl
násilím vedený k žhavým železům a když se ho jeho noha dotkla
při prvním se valil páchnoucí kouř a vítr
davem se linul odporný zápach spáleného masa.
Opat vykřikl a klesl k zemi. Pak
Mniši se vrhali králi k nohám a vyznávali
jejich vinu. A král prohlásil dívku za nevinnou.

Nechal vyhnat opata a mnichy z
opatství.

Šokované obyvatelstvo však pokleklo a modlilo se.

A přestože biskupové a později mnoho dalších
prosil ho, aby záležitost objasnil, král zůstal
tichý.

Zpráva o rozsudku se však rozšířila
celou Říši, vzbuzující hrůzu a úžas.

Machine Translated by Google

Bůh se nezjevuje v nadpřirozených zázracích, ale
v posvátném řádu přírody.

Machine Translated by Google

Věčné věci
Jsou tam, kde jim sloužíme

Tato krátká ukázka z románu Otta Gmelina „The „Tvář císaře“ nás zavede zpět do roku 1243 a stránky kapitolou světových dějin naplněnou hořký boj mezi německými císaři a ambice papežů na světskou moc. Fridrich II. von Hohenstaufen, nejvýznamnější císař západní, německý král a vládce Sicílie a Jeruzalém zároveň dále rozšířil moc Západu k jeho konečné a největší slávě. On byl nejkomplexnějším duchem své epochy a nesen jako hlasatel říšské myšlenky, ztělesnění století. Papežové mu za jeho vlády nedůvěřovali, ale byli podivně dojati jeho zářící svrchovaností. V V roce 1239 byl podruhé exkomunikován. Poté Byl rok 1243. Papež Řehoř IX. zemřel. Krátce poté před volbou nového papeže, kardinála Flesca, pozdější Innocence IV. se objevil před císařem v Grosseto a následující osudný rozhovor proběhl místo:

Machine Translated by Google

Kardinála Flesca přijali hodnostáři a
vedla do druhé místnosti - široké, s kobercem a barevně
vymalované - v níž seděl císař na svém nádherném trůnu.
Justiciář Petrus von Vinea stál vlevo od něj. Po úvodních
slovech a pozdravech
Kaiser se zeptal, proč kardinál přišel. Slyšel to.
Nejednalo se o oficiální návštěvu jménem papežské rady.
Kardinál se zdál být zamyšlený, začal se usmívat a
řekl, že jak císař věděl, rada stála před
volba nového papeže; před zahájením voleb by bylo důležité
zjistit postoj císaře k některým otázkám. Proto přijel. Pak
kardinál císaři připomněl předchozí

jednání a zdůraznil, že on jako vicekancléř
Gregor s radostí přijal tento obtížný úkol, protože
viděl spásu světa v jednotě duchovní a světské moci. Spokojil
se s tím, že Jeho Veličenstvo císař sleduje stejný cíl; Jeho
Veličenstvo jeho proslulá přesvědčovací síla ho tak hluboce
dojala, že papežský dvůr a Svatý otec

prakticky ho považovali za Kaiserova advokáta. Bylo to
věděl, že jeho pozice nebyla snadná a že v
Aby sloužil míru, často se postavil na stranu císaře a možná
až příliš vášnivě hájil císařovy návrhy.
Ale učinil to z přesvědčení, že Jeho Veličenstvo
chtěl dobro a nechtěl zasahovat do

Machine Translated by Google

legitimních práv svaté církve. Možná za tím stála i osobní úcta k Jeho Veličenstvu, u kterého měl často tu čest být hostem a přítelem.

si tohle všechno teď pamatoval jako volbu

zástupce Krista byl po ruce. Věděl, jaký vliv má na kardinály kolegia.

Proto se vzpamatoval a zeptal se Jeho Veličenstva, jak...
Představoval si formování budoucích vztahů s

Papežský trůn. Ať už Jeho Veličenstvo nyní vyjádří cokoli, zůstane mezi nimi důvěrné; slíbil, že od něj nikdo nic neuslyší o diskusích ani o prohlášeních Jeho Veličenstva. Neboť on

doufal, že bude sloužit míru.

Kaiser mlčel. Nechal uplynout několik okamžiků.

než odpověděl: Ocenil dotaz. On

vážil si kardinála jako prostředníka, který vždy projevoval pochopení pro jeho stanovisko a jehož jasného ducha rozpoznával. Proto odpovídal rád a

bez výhrad: Zrušení exkomunikace je

první podmínkou pro mír.

Kardinál se usmál a přikývl: Nepřišlo to.

k těmto věcem, k podmínkám. Člověk by došel k

shoda v tom. Možná by bylo možné řídit kardinálovu volbu tak – s Boží pomocí! – aby z toho posloužilo Jeho Veličenstvu i svaté církvi.

šlo o základy. Člověk si nemohl nevšimnout, že

Machine Translated by Google

stál před významnou křižovatkou. Mnohé by
záviset na rozhodnutích. Církev samotná byla
ohrožena a víra značně otřesena.

Kaiser jako by zvedl oči. Jeho oči
podíval se přímo na kardinála. Zdůraznil, že
podepsal kacířské zákony papežského dvora a měl
často se podle toho choval. Sám poprvé šířil kacířství
zákony pro Říši.

Kardinálovi se rozzářily oči: Jednalo se o státní záležitosti.
Hluboké vhledy a to, co panovník říká před
Lidé jsou dvě různé věci. Dokonce i Bůh byl hlubší
než se zdálo hlouposti lidí. Bylo známo,
že Kaiserův rozum šel dál, že studoval
spisy starověkých. Dokonce i nevěřící stáli
blízko něj. Církev, a ne bezdůvodně,
obvinil Jeho Veličenstvo z kacířských postojů. Nebyl tu
jménem Církve. Ale bylo známo, že Jeho
Veličenstvu nechyběly důkazy, z nichž by se dalo vyvodit
dojít k závěru, že nebyl vázán vírou.

Kaiser pozorně naslouchal kardinálovým slovům.
veškerá vážnost.

Když se zastavil, odpověděl:

„Mé činy vycházejí z mého císařského úřadu. Kde jsou.“
jsou nedokonalé, je to proto, že jsem nebyl úplně
úspěšný ve službě této kanceláři. Nicméně pouze tato kancelář
je základem.“

Machine Translated by Google

Kardinál přikývl. Jistě chápal,
imperiální postavení. Ale právě o to šlo: Dva
síly se nemohou stát jednotou. Rozum byl oporou pro
člověk, ale po tomto důvodu následují pochybnosti.
Nic nebylo chráněno před pochybnostmi. Sám Bůh to dal
s rozumným důvodem. Mohlo by to dokonce zasahovat do panovníka
úřad, který by jinak mohl jen otřást Svatým
Pilíře kostela.

Kaiser vzhlédl: Úřad leží v srdci,
stejně jako jiné jistoty. Pochybnosti by sice mohly přijít, ale
mohlo změnit pouze formu věčných věcí, nikoli
zničit je.

Fiesco mlčel a díval se císaři do tváře.
Bylo to volné a téměř zářilo světlem myšlenky.
Fiesco opatrně a pomalu řekl: „Kdokoli jednou poznal
nejistota lidských záležitostí z důvodu rozumu by padla
oddaně u nohou milosrdenství, které církev
nabídl mu, nebo by se ponořil do oceánu
nicota..."

Chvíli to bylo ticho. Petrus von Vinea se podíval
téměř se třesouc se na Kaisera. Kardinál vstal
ostražitě malýma očima.

Náhle se císař zvedl. S malým gestem svého
ruku a vítězoslavně řekl:

„Pane kardinále, žádný člověk nemůže žít bez víry.“
Věčné věci jsou tam, kde jim sloužíme. Podívejte se na

Machine Translated by Google

Nemá tento svět ve všech věcech řád? Chceme
zkuste tento řád zvýšit. Proto má Kaiser svůj
kancelář. To je Boží vůle.“

Nastalo slavnostní ticho. Kaiser se vrátil a
přes místnost, stál pár kroků před
Kardinál a řekl:

„Zakládám se na sobě a na Bohu v sobě.“
Nemůžu být nic jiného než to, co jsem. Musím poslouchat
všemohoucí příkaz. Bůh si mě vybral, abych vládl/a
nad Říší. Můj duch musí bdít a chránit,
objednávat a stavět. Moje osoba je moje kancelář a moje kancelář
je můj člověk.“

Znovu nastalo ticho. Císařova slova se ozývala v
jejich srdce. Neochvějná síla a nenucená přirozenost
Z jejich tónu zněla vznešenost. Cítili to jako jistotu,
ale nevěděli to . Fiesco a Petrus stáli s nimi
sklopili hlavy a neodvážili se vzhlédnout.

Kardinálovi klesla hlava mezi ramena, což
stažené k sobě a jeho záda prohnutá. Téměř bez
což znamená, dvakrát zalapal po dechu: „Ale odkud? Ale odkud?“
kde?"

Jeho Veličenstvo stálo volně. Světlo, odraz od
Slunečný den venku zářil na jeho zrzavých vlasech. Jeho oko
byl pronikavý, ale jasný.

„Proč se ptáš pořád dokola? Copak to nevíš, necítíš to? Jak můžeš
žít a dělat svou práci?“

Machine Translated by Google

Běda tomu, kdo o to přijde, pokud z toho nevznikne víra
za pochybnostmi. Projde a nebude ani ničím
než zemře.“

Petrus vrhl plachý pohled. Vládl zmatek.
zoufale v něm. Fiesco nezachytil panovníkův
Podívej. Padl, padl pádem zatracených, nekonečným, pod
propast. Petrus ho viděl jako poraženého,
někdo padá, bledý v obličeji, ústa zkřivená
bolest a výsměch. Ale zdálo se, jako by ho nesl
podél. Najednou Fiesco vzhlédl a setkal se s
pohled soudce. Bylo to jako porozumění, spojenectví
tvora proti nepochopitelnému. Ale pak to
znovu nad nimi zařval, že jsou strašně sami.

„Aby se ten čas naplnil, Bůh mi dal můj
kancelář."

Nad třemi muži se rozhostilo ticho. Čas spěchal.
nad nimi jako hrom. Osud stál před nimi.

Kardinál se nejdřív uklidnil. Jako by se nic z toho nestalo.
znamenal cokoli, mluvil o politice, začal s
Mírové podmínky Kaisera. Rozhovor
pokračoval, dostal se k věci a nic nepředložil
nové. Císař a Petrus znovu stanovili, co
požadovali, jak vnímali mír, co nabízeli.
Fiesco byl často zmatený a často se ptal,
dvakrát totéž. O hodinu později byl znovu na svém

Machine Translated by Google

kůň. Jeho mozek jako by se vařil, srdce mu horečně bušilo,

Svět kolem něj byl smíšený sen.

Císař se podíval na Petruse:

„Co chtěl?“

Petrus se pokusil oplatit císaři úsměv:

„Abych vyzkoušel Vaše Veličenstvo. Obávám se, že se stane nepřítel Vašeho Veličenstva.“

Kaiser přikývl:

„Malí muži nesnesou světlo, rozkládají se v něm.“

Jako by chtěl kardinála omluvit, Petrus řekl:

„Snažil se...“

Ale Kaiser ho přerušil:

„Proč se mnou? Proč s ostatními? Musím zůstat připravený.“

Císař odešel.

Petrus stál sám, posadil se na stoličku a odložil hlavu v dlaních a mumlal znovu a znovu: „Malý muži..."

Machine Translated by Google

Nejcennější věcí v životě mužů je neperlivý prostředek,
svaté hodiny. Jsou zdrojem všeho zdraví,
silné, křišťálově jasné myšlenky, slova a činy. Od
z těchto velkých hlubin vyvěrá tvořivost, dobro,
šlechtic.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pomořansko

Země na moři

Slovo „Pomořansko“ pochází ze slovního spojení „po“ marju“, což znamená „na moři“. Statisíce Němců ze všech provincií Říše trávily poklidné letní hodiny na světle zlatých plážích Pomořanska, dívaly se na burácející vlny Baltského moře a čerpaly z nich sílu, zdraví a fyzickou krásu. Pomořansko se stalo zemí na moři, i když neznají původ svého názvu. Hosté Pomořanska z vnitrozemí

jsou ohromeni jedinou masivní bílou křídou v Německu útesy. Dívají se dolů ze svých pokojů do nekonečna rozlohu moře, pohlcenou příbojem, ale také vidí vlny se rozbíjejí do stromů podél nádherné březový les ve Stubnitzu, který se na jaře rozhoří miliony drobných květů. Také se toulají hluboko samota podél strmých útesů nebo podél široké pláže ohýbají se od Usedomu a Wollinu hustými keři: oni dřímání obklopené racky, mezi rybářskými loděmi a na dunách, a jsou vždy obklopeny nádhera, klid a příjemnost. Pomeranian Letní krajina je radostná a směšně krásná, na moři se vyznačuje zářivými barvami Pomořanska,

Machine Translated by Google

bílá a modrá: Bílá jako zářivé křídové útesy a duny, tmavě modrá jako moře a těžká obloha
bílé mraky na obzoru.

Pomořansko je také krásné podél lagun s jejich četnými rybami a s květinami pokrytým kouskem země. Východní Pomořansko je krásné i za hranicemi
mohutné duny v oblasti vnitrozemí Baltského moře. Jsou tam strmé, kamenité hory s přechodem do hlubokých rokle, zelené skvrny, tmavé vřesoviště a bujná vegetace a les. Všude jsou roztroušena průzračně čistá mořská jezera, skutečné ptačí ráje pro severský ptačí svět divokých kachen a divoká labuť, volavka a vodní slípka. Perleť motýl a pěnkava zlatá se vznášejí nad vodními květinami a bahenní trny. V noci křik velkého racka-sova zní v nádherném lese, křik, který se tak zřídka ozývá slyšel. A lesy Pomořanska, kde kdysi dávno medvědi a starověcí evropští bizoni, rysi a divoké kočky se potulovali, a dnes se opět vyskytují na poloostrově Darss-Zignst, nedaleko venkovského domu Hermana Göringa, jsou americký bizon.

Poslední doba ledová vytvořila topografii Pomořanska. Vytvořila velkou Baltskou morénu, Baltské vnitrozemí a ve východním Pomořansku Kruhová moréna. Tato Topografie dala Pomořansku nádheru a příjemnost, v níž dnes cítíme životodárnou tepnu pohraničních lidí a pohraniční provincie u moře.

Rozmanitost pomořské země se vždy vrací s

Machine Translated by Google

důraz na nekonečnou rozlehlou pláň. V řídkém smíšeném dubovém lese kdysi žili severští lidé, kteří obdělávali půdu kamennými sekerami a pluhem. Kolosální mohyly pocházejí z mladší doby kamenné, hroby příbuzných těchto rolníků. Na konci doby bronzové je celé Pomořansko dramatickou zemí. Na každém orientačním bodě dodnes nacházíme pozůstatky osad. Od

tentokrát přichází nejstarší objev svastiky v Pomořansko. Z vřesovišť Sophlenhofu se našel jeden nádherná bronzová váza se čtyřmi víry na planoucí sluneční kotouč. Prehistorie důležitých germánských kmeny sahají až do Pomořanska. Slované se dovnitř protlačili, ale v 12. století se němečtí osadníci vraceli ve velkých masách. Postavili dolnosaský dům, čtyřboký nádvoří, varšavský podkrovní dům a v Pyritzeru Welzacker, opravdový zlatý důl krajiny, postavili „Vorlaubenův dům“. A v každém architektonickém typu působil starý pomořanský selský dům umělecky a uklidňujícím dojmem. Pomořansko je selská půda, a jako taková nedílná krajina Říše. Jeho úrodná pole leží jako temná moře pod širokým nebem, prořízнutá liniemi polních brázd. Není divu, že kontemplativní, osamělý,
zde se vyvinul silný a tvrdohlavý kreativní typ,
vytrvalý ve všem, o co se pokouší, mlčenlivý a uzavřený společně proti cizincům.

Platí to o surových pomeranských ovčácích, o kterých se vypráví tolik historek v Říši? Musí tam nějaké být

Machine Translated by Google

pravda v tom, i pro historika středověku,

Thomas Kontzow informoval o lidech z

Pomořansko:

„jsou mnohem zdvořilejší a zbožnější, pokud utrácejí

nějakou dobu Slované, ale přesto stále mají

- jak od Slovanů, tak z přísných nebes pod

ve kterých žijí - je v nich spousta drsnosti.“

Známé je také slovo Fridricha Velikého,

kdo řekl, že kdyby měl nastat konec světa, on

by šel do Pomořanska, protože by to trvalo 20 let

později tam... Ale nemůžeme popřít, že státníci z

Frederick Vilém I. převzal Fredericka Viléma III.

spolupráce Pomeranianů v záležitostech velmi vážně

státu, v němž nabídli tolik cenných politických

síly. Fridrich Veliký, jehož otec Fridrich Vilém I. měl Pomerany již velmi

rád pro jejich výjimečnou spolehlivost, našel tuto chválu pro ně:

„Pomerani mají přímočarého, naivního ducha;

Pomořansko je kdysi provincií všech, která plodí

síly jak pro válku, tak pro druhou vládu

větve; jen z diplomatických důvodů je raději nepoužívám,

protože člověk často musí použít klam proti klamu.“

A znělo to vyloženě něžně, když v roce 1780 on

řekl pomořské delegaci, která žádala o pomoc:

„Jsem velmi rád, že vám, Pomeraniáni, mohu pomoci, protože já...“

Mám rád Pomerany jako své bratry. Člověk nemůže milovat

Machine Translated by Google

je mám raději, než je miluji, protože jsou dobří
lidé, kteří vždy stáli po mém boku a bránili mě
vlast, a to jak na bojišti, tak i na
domácí frontě. Stáli při mně se svými
majetek a jejich krev. Nemohu být lidskou bytostí
nebo mít lidské srdce, kdybych jim neukázal své
vděčnost teď."

Pomerané utrpěli velmi těžké ztráty
Slezské války. Šedesát velitelů pomořské armády
bojovali a krváceli za svého krále a prostý voják to také udělal
zázraky. Odvážný pomeranian a především
Pomeranský granátník byl příslovečný. Starověký
Generál polní maršál von Schwerin stál s vlajkou
v ruce před Prahou se svým plukem, vedl ho
s elánem mladíka, dokud nespadl. Když generál
Když von Winterfelt padl, Fridrich Veliký ztratil „nejvíce
velkolepá postava v pruské armádě."

Vojenský a strategický talent, ano, géniové
z Pomořanska je mnoho: generál polní maršál
od Wrangela, Albrecht Graf von Roon, generál Georg
von der Warwitz a generál Baseler byli Pomořané.
Kristian von Kleist, který našel hrdinskou smrt v Kunersdorfu, byl voják
a básník. Z Pomořanska pocházelo mnoho skvělých správců a
organizátorů; mezi nimi i generální poštmistr Stephan, který je známý
dodnes. Zvláštní a výjimečnou postavou byl Ernst Woritz Arndt, jeden z
velkých vůdců...

Machine Translated by Google

lidové povstání ve válkách za osvobození: básník, badatel, politik. Vzdává se hold předchůdci moderního letectví v Anklameru Lillenthalerovi. Velcí lékaři
Virchow, Billroth a Schleich položili základní kameny
moderní medicíny. Tvář pomeranského buldoka
krajina, prožívaná se severoněmeckou přísností, se odráží v teple jejích kontemplativních obyvatel a
se zrcadlí v umění těch velkých malířů
Německé romantické období, Phillip Otto Runge a Caspar
David Friedrich, kteří byli oba Pomerani.

Pohraniční území na oceánu bylo od samého
začátek mnoha bitev. Během středověku
Věky, třicetiletá válka ji zpustošila do té míry,
neuznání a roztrhalo její politickou jednotu.
Pomerani však kompletně přestavěli.
Středověk byl také skvělým obdobím pro Pomořany
architektura, které vděčíme za mohutné gotické katedrály ve Štětíně, Stargardu, Stralsundu, Greifswaldu a Kolbergu. Dokonce i mnoho zcela neznámých městeček má pozůstatky starověkých bran a hradeb. Tyto čtyřboké těžké kamenné budovy se skládají z kruhového hřídele vystupujícího z nižší stavby, která odráží statečné Pomořany.

Teprve v průběhu staletí se Pomořansko znovu sjednotilo poté, co bylo rozděleno Vestfálskou smlouvou. Část Pomořanska spolu s Rujánou se znovu sjednotila až na Vídeňském kongresu v roce 1813.

Mnoho pozdějších událostí lze vysvětlit tímto obdobím.

Machine Translated by Google

Světová válka, která z něj udělala frontové území naproti
Polsku, opět omezila nebo zpomalila jeho pokrok. Ale právě
v těžkých letech dezorganizace a
beznaděj, pomeranian tvrdohlavě a
neochvějně plnil svou povinnost. Nové období se svými
silnými impulsy zastihlo Pomerany, ty tvrdohlavé, netrpělivé
lidi s trvalou silou,
připraveni v duchu. Jejich nechuť k falešnému záblesku
a jejich síla a víra v nich snadno zakořenila
skvělé časy: byli rádi, že směli pracovat a
dosáhnout. A na všech bojištích všech dob,
Pomeranský voják byl ctí vojáka
lidé.

Machine Translated by Google

Jedna věc je dnes důležitá:

Vlast.

A plamen oběti

hází každého muže na jeho vlastní místo.

- Hölderlin